

การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวคุณาพร มีเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวคุณาพร มีเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF CHINESE LISTENING AND SPEAKING ABILITY BASED
ON TASK BASED
LEARNING WITH MULTIMEDIA OF MATTAYOMSUKSA 1 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND INSTRUCTION)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการ
เรียนรู้
ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย คุณภาพร มีเจริญ
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัฒน์ บุญสม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.ศศิณัฐ สรรคบูรณรักษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์)

59263301 : หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน, การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน, สื่อมัลติมีเดีย

นางสาว คุณาพร มีเจริญ: การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน ของโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน 3) แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสถิติทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

59263301 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : CHINESE LISTENING AND SPEAKING ABILITY, TASK-BASED LEARNING, MULTIMEDIA

MISS KUNAPORN MEECHAROEN : THE DEVELOPMENT OF CHINESE LISTENING AND SPEAKING ABILITY BASED ON TASK BASED LEARNING WITH MULTIMEDIA OF MATTAYOMSUKSA 1 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR UBONWAN SONGSERM, Ph.D.

The purposes of this research were : 1) to compare the learning achievements of the pretest and posttest by task-based learning with multimedia 2) to compare the present of Chinese listening and speaking ability before and after using Task based learning with multimedia 3) to study students' satisfactions towards the task-based learning with multimedia. The samples was 37 Mathayomsuksa one students Prommanusorn school in Phetchaburi. They were selected using the cluster random sampling technique from a classroom. The instruments used for collecting data consisted of: 1) lesson plan 2) an achievement test 3) the ability test of listening and speaking chinese and 4) the satisfaction questionnaire toward task-based learning with multimedia. The statistics used to analyze the data were mean (M), standard deviation (SD) and dependent t-test.

The results of the study were as follows.

1. After using task-based learning with multimedia was significantly higher before using the task-based learning with multimedia at the significance level of .05.

2. Chinese listening and speaking ability after using task-based learning with multimedia are significantly higher than before using the task-based learning with multimedia at the significance level of .05.

3. The satisfactions of the students towards the task-based learning with multimedia were very good at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม ที่ให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการ ให้ความเมตตากรุณา พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ตลอดจนตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่งานวิจัยนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจเสมอ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัฒน์ บุญสม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ ที่ให้คำแนะนำทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนวรชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล และ อาจารย์ ดร.ภัทรปภา ทองแห่งใหญ่ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูและนักเรียนโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ขอขอบคุณ พี่ เพื่อน สาขาหลักสูตรและการสอน ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณครอบครัว คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้ เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา คอยอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนคอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ สุดท้ายนี้คุณงามความดีอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแต่ผู้มีพระคุณในชีวิตของผู้วิจัยทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์มากมาย และประสบความสำเร็จมาจนทุกวันนี้

คุณาพร มีเจริญ

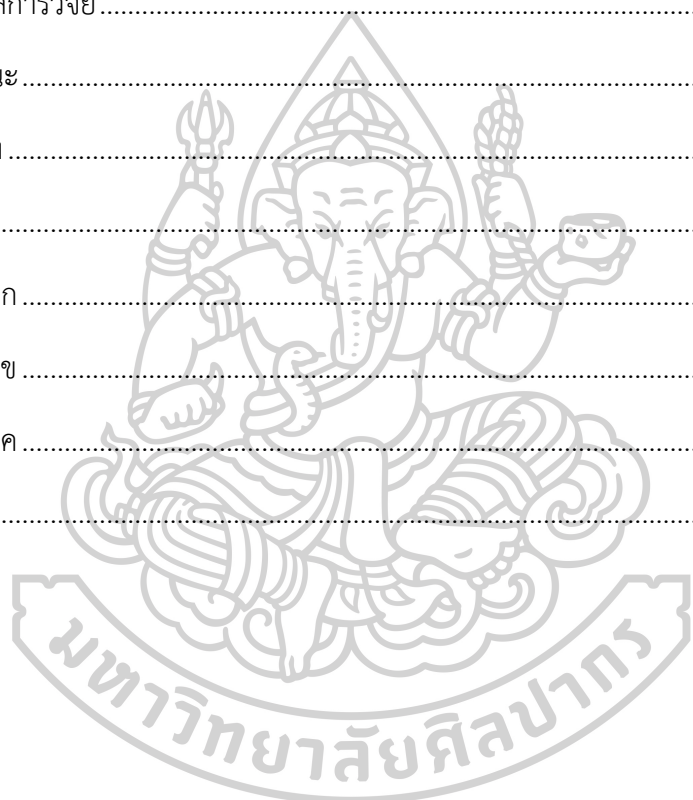
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
คำถามการวิจัย.....	14
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	14
สมมติฐานการวิจัย.....	14
ขอบเขตการวิจัย.....	14
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	17
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	18
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษา.....	19
1.1 หลักการของหลักสูตร.....	19
1.2 จุดหมายของหลักสูตร.....	20
1.3 มาตรฐานการเรียนรู้.....	20

1.4	หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน).....	21
1.5	วิสัยทัศน์โรงเรียน (School Visions).....	21
1.6	พันธกิจโรงเรียน (School Missions).....	21
1.7	เป้าหมายของโรงเรียน (School Goals).....	21
1.8	พันธกิจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Department Missions).....	21
1.9	เป้าหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Department Goals).....	22
2.	การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning).....	25
2.1	ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน.....	25
2.2	หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน.....	27
2.3	องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน.....	29
2.4	ประเภทของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน.....	32
2.5	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน.....	33
2.6	ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน.....	38
3.	สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia).....	39
3.1	ความหมายของมัลติมีเดีย.....	39
3.2	โครงสร้างและองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย.....	41
3.3	ขั้นตอนการสร้างและการใช้สื่อมัลติมีเดียในโรงเรียน.....	43
3.4	ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียในการศึกษา.....	46
4.	ความสามารถในการสื่อสาร.....	48
4.1	ความหมายของการสื่อสาร.....	48
4.2	ความสำคัญของการสื่อสาร.....	48
4.3	วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร.....	50
4.4	องค์ประกอบการสื่อสาร.....	50

4.5 ประเภทการสื่อสาร.....	51
5. ความสามารถในการฟัง.....	54
5.1 ความหมายของการฟัง.....	55
5.2 ความสามารถการฟังภาษาจีน.....	56
5.3 การวัดและประเมินผลความสามารถการฟังภาษาจีน.....	57
6. ความสามารถในการพูด.....	58
6.1 ความหมายของการพูด.....	58
6.2 ความสามารถการพูดภาษาจีน.....	59
6.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถการพูดภาษาจีน.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระงาน.....	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย.....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน.....	67
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	70
แบบแผนการวิจัย.....	70
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อน และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย.....	82

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย	83
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย	84
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผลการวิจัย.....	89
ข้อเสนอแนะ	94
รายการอ้างอิง	95
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก	104
ภาคผนวก ข	111
ภาคผนวก ค	132
ประวัติผู้เขียน.....	150

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน	37
ตารางที่ 2 ตารางโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	72
ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์แบบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)	75
ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ดังนี้	83
ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย	83
ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย .	84
ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่1)	112
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่2)	114
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่3)	116
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่4)	118
ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่5)	120
ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)	122

- ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 125
- ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 128
- ตารางที่ 15 ตารางแสดงผลคะแนนรายบุคคล เรื่อง คุณอยากทานอะไร (你想吃什么?)
ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ... 129
- ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 130

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แผนภาพกรอบแนวความคิดในการวิจัยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อ มัลติมีเดีย	13
ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานของนุแนน	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักของการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 เพื่อเป็นกรอบ เป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งการจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ โดยเน้นการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการยอมรับของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลให้การขับเคลื่อนการศึกษาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาคและโลก การเปลี่ยนแปลงโดยโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ยุค 4.0 แผนการศึกษาแห่งชาติวางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) คือ ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมี วิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) (แผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560-2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 4 ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กล่าวถึงการสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมาย คือการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาสำหรับทุกช่วงวัย ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศภูมิภาคและของโลก

ความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลกับการดำรงชีวิตการเรียนการสอนในสถานศึกษาต้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้รู้เท่าทันและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ

เทคโนโลยีในปัจจุบันมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์อย่างไม่มีขีดจำกัดในทุกวงการ เช่นเดียวกับวงการศึกษานำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ การนำเอาเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เป็นการเพิ่มพูน ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และในสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ได้ ที่ครูจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของตนเอง ต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงต้องเรียนรู้เทคโนโลยีต่าง ๆ แล้ววิเคราะห์ความเป็นไปได้ ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน และยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อนำพานักเรียนให้สามารถเรียนรู้และดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุข กระแสแห่งความไร้พรมแดน หรือกระแสโลกาภิวัตน์ ที่เข้ามาสู่ทุกประเทศอย่างรวดเร็ว จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ อันเป็นการผสมผสาน 4 ศาสตร์ เข้าด้วยกันได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม และข่าวสาร (Electronics , Computer ,Telecommunication and Information หรือเรียกย่อๆ ว่า ECTI ทำให้สังคมโลกสามารถสื่อสารกัน ได้ทุกแห่งทั่วโลกอย่างรวดเร็ว สามารถรับรู้ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่างๆ ได้พร้อมกัน การศึกษาในยุค Thailand 4.0 สื่อเทคโนโลยีมัลติมีเดียมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยที่สื่อมัลติมีเดีย เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม โดยเฉพาะได้นำมาใช้ในการฝึกอบรมและให้ความบันเทิง ส่วนในวงการศึกษามัลติมีเดียได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนในลักษณะแผ่นซีดีรอม หรืออาจใช้ในลักษณะห้องปฏิบัติการมัลติมีเดียโดยเฉพาะก็ได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า มัลติมีเดียจะกลายมาเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางการศึกษาในอนาคต ทั้งนี้เพราะว่ามัลติมีเดียสามารถที่จะนำเสนอได้ทั้งเสียง ข้อความ ภาพเคลื่อนไหว ดนตรี กราฟิก ภาพถ่ายวีสดุดีพิมพ์ ภาพยนตร์ และวิดีโอ ประกอบกับสามารถที่จะจำลองภาพของการเรียนการสอนที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองแบบเชิงรุก (Active Learning) สื่อมัลติมีเดีย เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้ออกแบบ หรือกลุ่มผู้ผลิตโปรแกรม ได้บูรณาการเอาข้อมูลรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ และข้อความ เข้าไปเป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสาร และการให้ประสบการณ์ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (ดิเรก พรสีมา, 2559) ซึ่งในปัจจุบันสื่อมัลติมีเดียเข้ามามีส่วนร่วมที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก เป็นส่วนที่กระตุ้นให้เกิดทักษะการเรียนรู้สามารถนำเทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดียเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภคณัฐ บัญญอนอม, 2553)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้มีการระบุอย่างชัดเจนถึง สังคมในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญที่มีความสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสาร การศึกษา รวมไปถึงการแสวงหาความรู้ ซึ่งในส่วนของภาษาจีนกลาง ในประเทศไทยได้มีการกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอน โดยเพิ่มในส่วนของรายวิชาเพิ่มเติม ในการสร้างสังคมเศรษฐกิจที่ต้องมีการอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือหลักของการสื่อสาร จึงเป็นผลทำให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุงในส่วนของจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาจีนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความสอดคล้องกับความต้องการ และก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุดตั้งแต่ในระดับชั้นอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ยังเป็นนโยบายของทางรัฐบาลที่ต้องการจะส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือ เป็นการสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารกับชาวจีนหรือผู้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร อันมีวัตถุประสงค์รวมๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าขายระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชน การกระชับมิตรความสัมพันธ์โดยการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนดำเนินมาอย่างยาวนาน และในปี พ.ศ. 2553 รัฐบาลไทยและรัฐบาลจีนได้จัดกิจกรรมเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ไทย – จีน 35 ปี ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประชาชนของทั้งสองประเทศมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเปรียบเสมือนญาติพี่น้อง การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จึงเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีน กระแสโลกโลกาภิวัตน์ หรือการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมตามวิวัฒนาการของโลก สามารถติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพกันได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม ภาษาจีนเป็นภาษาทางการซึ่งเป็นที่ยอมรับขององค์การสหประชาชาติและเป็นภาษาสากล มีผู้ใช้ในฐานะเจ้าของภาษาเป็นจำนวนถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลก ดังนั้นเพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวไทยได้ศึกษาภาษาจีน มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนสื่อสารกับชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพ (ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย, 2553)

ใน ปี พ.ศ. 2535 การเรียนการสอนภาษาจีนได้รับอนุญาตให้ดำเนินการได้อย่างเสรีเหมือนภาษาต่างประเทศอื่นๆ และเมื่อบทบาทของจีนในสังคมโลกทวีความสำคัญยิ่งขึ้นเป็นลำดับก็ทำให้รัฐบาลไทยหันมาให้การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในหลักสูตรสถานศึกษาในหลายโรงเรียน เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนตามนโยบายของรัฐบาลที่สำคัญคือ การสนับสนุนจากผู้กำหนดนโยบายเบื้อง

บน งบประมาณ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การประชุม-สัมมนา การพัฒนาครู-อาจารย์ การปรับปรุงแบบเรียน-สื่อการสอน ปัญหาหลักสูตร เป็นต้น (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเอเชียศึกษา, ศูนย์จีนศึกษา 2551: 34) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน โดยได้กำหนดมาตรการให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เริ่มเปิดสอนได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถสื่อสารได้ มีการปรับคาบเรียนและจำนวนนักเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับผู้เรียน ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางในการทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้ และที่สำคัญได้มีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มผู้เรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีน มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนโดยให้สอดคล้องกับปัจจุบันรวมถึงตรงกับการจัดการเรียนการสอนและต้องจัดทำคู่มือการใช้ มีการวัดและการประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนด้วยเครื่องมือที่มีมาตรฐานหรือใช้ข้อสอบกลางที่ได้พัฒนาขึ้นโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการพัฒนาครูที่สอนภาษาจีนโดยทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำข้อมูลของครูเพื่อทำการวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู และสุดท้ายการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา (ไชยฉัตร โรจน์พลทามล, 2561) การเรียนภาษาทุกภาษานั้น โดยพื้นฐานเบื้องต้นคือการฟังและการพูด โดยสิ่งที่ต้องคำนึงมากที่สุดในการฟังและการพูดคือการส่งสารให้ผู้ฟังรับรู้สารไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และเกิดทักษะการฟังและการพูดที่ดีและถูกต้อง การเรียนการสอนภาษาจีนนั้น เน้นให้นักเรียนเกิดทักษะความสามารถทางภาษา 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทั้ง 4 ทักษะนี้ ถือได้ว่าทักษะการฟังและทักษะการพูด มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มาก โดยในปัจจุบันจะพบว่าการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนที่เรียนภาษาจีนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ถึงแม้ประเทศไทยจะเล็งเห็นความสำคัญและมีการส่งเสริมให้เรียนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น

โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จัดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ทางโรงเรียนจัดมีการเปิดสอนในรายวิชาภาษาจีนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยการจัดการเรียนการสอนของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะแตกต่างกันออกไป โดยทางโรงเรียนจะให้ห้องโครงการภาษา (ห้องเรียน Intensive) โดยทำการคัดเลือกนักเรียนที่มีความสนใจทางด้านภาษาด้วยวิธีการสอบวัดความรู้ความสามารถทางภาษา นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะได้เรียนในรายวิชาภาษาจีนครบทั้ง 4 ทักษะของภาษา

คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมีความแตกต่างกันในส่วนของมัธยมศึกษาตอนต้น โดยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในส่วนของภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในรายวิชาภาษาจีนพื้นฐาน ไว้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดให้เรียนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยในคำอธิบายรายวิชาได้ระบุในส่วนของผลการเรียนรู้ที่นักเรียนจะต้องได้จากรายวิชาที่กำหนดขึ้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ห้องเรียน จะต้องเรียนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เป็นการเตรียมความพร้อมพื้นฐานในส่วนของภาษาจีน จะเน้นให้นักเรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติ เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเช่นเดียวกับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่จะเน้นในส่วนของการฟัง และทักษะการพูดเป็นหลักสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับนโยบายทางโรงเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและทักษะการพูดในส่วนของรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดแสดงออกในการพูดสื่อสาร การตีความ การแปลความหมายจากการฟัง ซึ่งมีความสอดคล้องกับ เกา หลี เสียน (2559) กล่าวว่า การเรียนการสอนของภาษาจีนต้องอาศัยการพัฒนาการฝึกทักษะทางด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน เช่นกัน รวมไปถึง ShenLi'na Yu Yanhua (2009) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาจีนคือเพื่อการสื่อสารการเรียนภาษาทุกภาษานั้นพื้นฐานเบื้องต้น คือ การออกเสียงถ้านักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจแล้วนั้น ยังส่งผลต่อการสื่อสารด้วยการออกเสียง ดังนั้นจึงเกี่ยวข้องกับการฟังและการพูด จำเป็นต้องฝึกการฟังและการพูดให้ถูกต้องและชัดเจน อันดับแรกในการเรียนภาษาจีนนั้นต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการออกเสียง การออกเสียงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่ออนาคตของนักเรียนโดยตรง

แนวทางการแก้ปัญหาแนวทางหนึ่งคือ การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจ โดยเป็นการออกแบบการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เกิดความสามารถในการแสดงออก เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียน คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task Based Learning) ในปัจจุบันแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีอยู่หลากหลายรูปแบบให้เลือกซึ่งในแต่ละรูปแบบมีขั้นตอนวิธีการที่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญและประโยชน์ที่ส่งผลต่อผู้เรียน อาทิเช่น หลักสูตรทางภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้รูปแบบบูรณาการ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหา และการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เป็นต้น งานวิจัยของ นุสรดา ดาราพงษ์ (2554 :96) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ที่มีการแจ้งเป้าหมายของภาระงาน มีการอธิบายและเตรียมความพร้อมแล้วให้นักเรียนลงมือปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง พร้อมทั้งพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นในภาระงานที่ได้ปฏิบัติไปและทบทวนเรื่องที่ได้เรียน ซึ่งนักเรียนหาข้อสรุปใน

เนื้อหาที่เรียนได้จากการปฏิบัติจริง ทำให้เกิดความเข้าใจและเกิดความกระจำในภาระงาน ครูเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวกในแก่นักเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญจิรา สุวรรณสอาด (2562 :125) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีความเหมาะสมกับนักเรียนทำให้นักเรียน มีการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มที่ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกิตติ์ นานา (2561) ได้เขียนในบทความไว้ว่า การนำแนวคิดมุ่งเน้นภาระงาน หรือ Task Based Learning (TBL) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทาง ภาษาไทยนั้น นับว่ามีความสอดคล้องกับหลักการพัฒนาทักษะสัมพันธ์ เพราะแนวคิดมุ่งเน้นภาระงาน หรือ Task Based Learning (TBL) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง กระตุ้น ทักษะทางการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ การอ่าน เขียน ฟัง และพูด เกี่ยวกับภาระงานที่ ตนเองได้รับ เป็นการฝึกทักษะพร้อมๆกัน นักเรียนมีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนได้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน ซึ่งตรงตามทฤษฎี การเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของ Krashen and Terrel (1983) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติทั้งใน และนอกห้องเรียน Willis (2007) ได้เขียนในหนังสือ การสอนโดยเน้นภาระงาน ได้แสดงรูปแบบ จำลองสำหรับการเรียน 3 ขั้นตอน ไม่ได้แตกต่างจากการสอนแบบ PPP มากนัก แต่เป็นการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารที่แท้จริง ตามภาระงานการเรียนรู้ (TBL) ซึ่งมีอยู่ 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการ กำหนดภาระงาน ครูเป็นผู้กำหนดโดยที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ ขั้นตอนที่สองจะตามด้วย วงจรการปฏิบัติงาน (โดยปกติการฝึกอ่านหรือฟังหรือฝึกแก้ปัญหา) ขั้นตอนที่สาม ขั้นตอนที่สาม คือ ขั้นสอนที่มีความสำคัญที่สุดของการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเฉพาะเจาะจงสำหรับ ภาระงาน ข้อดีของ TBL คือ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง ส่วนจุดมุ่งหมายของ TBL คือ การรวมทั้งสี่ทักษะและฝึกความคล่องแคล่วเพื่อความถูกต้อง เช่น อ่านตำรา ฟังตำราการแก้ปัญหา บทบาทละครแบบสอบถาม ฯลฯ รูปแบบนี้มีความยืดหยุ่นและจะ นำไปสู่การสร้างแรงจูงใจมากกว่ากิจกรรมการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นหลักสูตรไวยากรณ์

อีกแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาด้านทักษะการฟังและด้านทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาภาษาจีน คือ สื่อมัลติมีเดีย นอกจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ภาระงาน สื่อการเรียนการสอนก็เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาที่ดี ปัจจุบันสื่อการเรียน การสอนมีหลายประเภท รวมถึงสื่อที่เป็นสื่อมัลติมีเดีย ในส่วนของการศึกษาไทยในปัจจุบันมีความ เจริญก้าวหน้าอย่างมากและให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็น อย่างมากเช่นกัน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ไอซีที) มีประโยชน์อย่างมากในการเรียน การศึกษา มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเป็นเครื่องมือในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

และเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน ไอซีทีกลายเป็นปัจจัยหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศต่างๆ ทั่วโลก สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศและงานทางด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของเด็กไทย ให้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ (มูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) การเรียนภาษาจีนเป็นสิ่งที่มีความยากเพราะทุกๆ ภาษาล้วนมีลักษณะของตัวเองซึ่งอาจมีความคล้ายหรือความต่างกับภาษาแม่ของนักเรียนไม่มากนักน้อย หากนักเรียนไม่สามารถเข้าใจอย่างถูกต้องและถ่องแท้ ก็จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและท้อแท้ในที่สุด การนำไอซีทีหรือสื่อมัลติมีเดียที่มีความหลากหลายและทันสมัยมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ทำให้มีความสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น ช่วยสร้างทัศนคติเชิงบวกในการเรียน ทำให้นักเรียนรู้และเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ช่วยเสริมสร้างทักษะทางการฟังและการพูดทั้งนี้รวมไปถึงทักษะด้านการอ่านและการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ความสะดวกรวดเร็วของเทคโนโลยียังเป็นตัวช่วยในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ประหยัดเวลาและทรัพยากรนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนโดยรวมในที่สุด เทคโนโลยี สื่อมัลติมีเดียจึงมีบทบาทสำคัญมากต่อการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ช่วงต้นปี 1980 สำหรับประเทศจีนนั้นมีการใช้เทคโนโลยีไอซีทีเพื่อการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย Bourgerie (2003) การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่จะช่วยกระตุ้นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนและการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาในยุคดิจิทัล สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์ (2560) การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริมซึ่งผลของการวิจัยประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีค่า 85.16/81.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักเรียนมีความสุข กระตือรือร้นการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ทำให้นักเรียนสัมผัสและมีปฏิสัมพันธ์กับอุปกรณ์แท็บเล็ตและโทรศัพท์มือถืออยู่ตลอดเวลา สื่อมัลติมีเดีย นับว่าเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้ตามศักยภาพที่เน้นให้นักเรียนเป็นสำคัญทำให้นักเรียนคิดได้ด้วยตนเอง ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นการกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้อย่างยิ่ง การจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยที่ผู้สอนต้องมีการบูรณาการให้ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรม และการดำรงอยู่ในสังคมมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมได้อย่างมีคุณภาพและได้ประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553; อนิรุทธ์ สติมัน และคณะ, 2556) มีการสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของ

โลกศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สื่อมัลติมีเดียถือเป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่คืออย่างหนึ่งในการเปลี่ยนนามธรรมให้เป็นรูปธรรมและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตน จึงเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดอีกประเภทหนึ่งระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (นารีรัตน์ ศรีสนิท, 2558) สื่อมัลติมีเดียเป็นบทเรียนนำเสนอตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา ได้มีการพัฒนาขึ้นเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนแต่ละคนประสบผลสำเร็จในการเรียน

ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานซึ่งเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการอย่างเพียงพอและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในอนาคต นักเรียนได้เรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติจริงซึ่งเป็นประโยชน์มากสำหรับผู้เรียน ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาเป็นไปตามโครงสร้างรายวิชาภาษาจีนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลังจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษารวมไปถึงการจัดการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์นั้น ครูมีความจำเป็นต้องนำกิจกรรมที่มีความหลากหลายมาใช้เป็นองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ จากการที่ได้การประชุมกลุ่มย่อยของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในส่วนของครูผู้สอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ได้ทำการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาจีนและได้ข้อมูลสรุปว่า โดยส่วนมากนักเรียนต่างให้ข้อคิดเห็นถึงการที่ครูยังขาดการนำวิธีหรือเทคนิคการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เน้นไปที่นักเรียนโดยตรง ส่วนมากจะเป็นการสอนแบบการอธิบายให้นักเรียนฟัง ขาดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะสามารถช่วยกระตุ้นความตั้งใจและความสนใจของนักเรียน และด้วยธรรมชาติของวิชานั้น ภาษาจีนเป็นวิชาที่ใหม่ทำให้นักเรียนอาจเกิดการเข้าถึงในเนื้อหาได้ค่อนข้างยาก เป็นปัญหาทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจของเนื้อหาในบทเรียน สาเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนในรายวิชาภาษาจีน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนที่จะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นเทคนิควิธีสอนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนได้ และจากเหตุผลดังกล่าวในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนในรายวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งเป็นลักษณะการสอนที่นักเรียนต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ถือเป็นภาระงานที่นักเรียนต้องรับผิดชอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ เป็นผลทำให้นักเรียนเกิดความจำและความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลาและเกิดประโยชน์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและแนวคิดซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือ ภาระงานหรือกิจกรรมที่เป็นส่วนในการที่นักเรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งใช้ทักษะกระบวนการทางภาษา ทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task Based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้อีกหนึ่งประเภทที่มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ภาษา นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจโดยผ่านภาระงานจนบรรลุเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหรืองานปฏิบัติที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นตัวหลักในการนำมาคิดวิเคราะห์เพื่อการจัดการเรียนการสอนหรือจัดทำกิจกรรมซึ่งภาระงานที่นำมาใช้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับให้สำเร็จ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Prabhu (1979) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานได้ด้วยกัน 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน ซึ่งเป็นขั้นที่จะแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน ซึ่งเป็นการลดความยากของกิจกรรมและยังกระตุ้น มุ่งสร้างความสนใจของนักเรียน 2) ขั้นการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและหลังจากการลงมือปฏิบัติ ครูมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ Willis (1996) กล่าวถึงกิจกรรมที่เน้นภาระงานคือกิจกรรมที่นักเรียนใช้ภาษาเป็นเป้าหมายเพื่อการสื่อสารและบรรลุผล โดยแบ่งขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติ เป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่จะต้องปฏิบัติ โดยครูจะเป็นผู้นำเสนอหัวข้อ ในขณะที่เดียวกันต้องแน่ใจว่านักเรียนมีความเข้าใจงานที่ต้องปฏิบัติ 2) ขั้นปฏิบัติงาน นักเรียนจะทำงานร่วมกัน โดยที่ครูจะเป็นผู้คอยดูแลอยู่ห่างๆ รวมไปถึงการกระตุ้นนักเรียน 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา จะขั้นตอนในการปฏิบัติงาน 2 ขั้นตอน 3.1) ขั้นวิเคราะห์ภาษา นักเรียนจะช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายในส่วนของภาษา โครงสร้างภาษา 3.2) ขั้นฝึกภาษา เป็นการนำเอาปัญหาจากขั้นวิเคราะห์ภาษามาทำการปฏิบัติ ฝึกฝน ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องทางภาษาอย่างชัดเจน และ Ellis (2003) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน ขั้นที่มุ่งเน้นนักเรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้ 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน โดยแบ่งขั้นตอนในการปฏิบัติงานไว้ 2 ขั้นตอน 2.1) คุณลักษณะของภาระงาน และ 2.2) คุณลักษณะด้านกระบวนการ

จากการศึกษาขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถนำมาสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่มีการชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนการสอน เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบเพื่อปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมาย
2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง
3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน ตรวจสอบ ทบทวนและสรุป ในส่วนของภาระงาน กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ และพร้อมกับการนำไปปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

จากแนวคิดดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการกำหนดขั้นตอนในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี โดยมีด้วยกัน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ครูจะแจ้งให้นักเรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์ในการเรียน เป็นสิ่งที่จะต้องเกิดกับนักเรียน ครูเสนอหัวข้อและภาระงาน ให้นักเรียนได้ทราบ เพื่อให้ นักเรียนได้ปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ เตรียมความพร้อมของนักเรียนเพื่อไปสู่ในการปฏิบัติภาระงาน ครูอธิบายเนื้อหาของบทเรียนที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้
2. ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ขั้นตอนนี้ นักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติภาระงาน ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน และนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมและภาระงานที่ครูได้กำหนดไว้
3. ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นลำดับขั้นที่ครูกับนักเรียนจะร่วมกันสรุป แสดงความคิดเห็น และทบทวนเนื้อหาความรู้หลังจากที่ได้รับจากการปฏิบัติภาระงาน นำเสนอถึงปัญหาที่พบระหว่างการเรียนการสอน และนำมาปรับปรุงพัฒนาให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีแนวคิดสำหรับการถ่ายทอดเนื้อหาในรายวิชาภาษาจีนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียมีความสะดวกและคล่องตัวในการนำเสนอและใช้ประโยชน์ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยสื่อเทคโนโลยี สื่อมัลติมีเดีย เป็นการสอนเนื้อหาที่มีความหลากหลาย เพื่อความสนุกสนานในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยสื่อเทคโนโลยีมัลติมีเดีย เป็นตัวชี้ทิศทางในการสอนภาษาจีนในอนาคตและมีบทบาทที่สำคัญมากในสมัยปัจจุบัน สื่อมัลติมีเดีย คือการนำสื่อหลายประเภทมาสัมพันธ์กันซึ่งต่างมีคุณค่าที่ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนชนิดหนึ่งอาจเพิ่มความเข้าใจหรือกระตุ้นความสนใจและในขณะเดียวกันอีกประเภทใช้ในการอธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา การใช้สื่อมัลติมีเดียจะช่วยให้ นักเรียนเกิดประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกันได้ และสามารถค้นพบวิธีที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ฐกร สงคราม (2553) การใช้คอมพิวเตอร์ผสมผสานรูปแบบการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เพื่อก่อให้เกิดการรับรู้ที่หลากหลายต่อกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นการมองเห็นข้อความ ภาพ การได้ยินเสียง หรือแม้กระทั่งความสามารถในการโต้ตอบกับสื่อ ทำให้มัลติมีเดียถูกนำมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งประกอบการเรียนการสอนและให้ผู้เรียนนำไปใช้เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในส่วนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับทักษะการฟังภาษาจีนและทักษะการพูดภาษาจีน ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันภาษาจีนเป็นที่นิยมและมีความแพร่หลาย การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษาจีนและสามารถนำภาษาจีนไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ การพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ควบคู่กับความเข้าใจในการฟัง การพูดเป็นทักษะที่จะต้องฝึกควบคู่กันไปกับการฟังเสมอ และทักษะการฟังและการพูดถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษา ในส่วนของการเรียนภาษาไม่ใช่การเรียนเพื่อให้ได้ความรู้ในเชิงของทฤษฎีเท่านั้น แต่เป็นการเรียนเพื่อให้เกิดทักษะเชิงปฏิบัติ ดังนั้นในการเรียนภาษาต่างประเทศที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงมากเป็นอันดับแรกคือการจัดการเรียนการสอน ที่ผู้สอนจะต้องทำการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้ ดังนั้นความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนในส่วนองทักษะการฟังและทักษะการพูดจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน (Liu Xun , 2012)

จากขั้นตอนข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ร่วมกับหลักการ แนวคิด วิธีดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)

1.1 ครูบอกถึงเป้าหมายของจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน เนื้อหาที่จะเรียน

1.2 ครูแจ้งกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน และแจ้งถึงกิจกรรมภาระงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)

1.3 ครูเกริ่นนำในการเข้าสู่บทเรียน โดยเกริ่นนำจากชื่ออาหาร โดยยกตัวอย่างพร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนลองแปลความหมาย

1.4 ครูเข้าสู่บทเรียน ครูสอนเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ที่3 โดยเริ่มจากคำศัพท์ชื่ออาหาร และให้นักเรียนได้ฝึกการฟังเสียง และครูให้นักเรียนได้พูดคำศัพท์ตามครู เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะทางการฟังและการพูดภาษาจีน และครูได้ให้นักเรียนได้พูดออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแลและคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

1.5 ครูถามนักเรียนถึงความเข้าใจของเนื้อหาคำศัพท์ และการฟังเสียง การพูดคำศัพท์แต่ละคำ

1.6 ครูอ่านออกเสียงบทสนทนาให้นักเรียนแต่ละคนได้ฟัง จากนั้นให้นักเรียนได้จับคู่ พร้อมทั้งฝึกการฟังและการพูดจากบทสนทนาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3

1.7 ครูถามนักเรียนถึงความเข้าใจความหมายของบทสนทนา

2. ขั้นการปฏิบัติงาน (Task)

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนได้ฟังและพูดคำศัพท์ภาษาจีนที่เกี่ยวกับอาหาร พร้อมแปลความหมาย

2.2 ครูให้นักเรียนจับคู่ฝึกสนทนา โดยให้สลับกันถามตอบ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังและทักษะในการพูด โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

2.3 ครูให้นักเรียนแต่ละคนได้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือในการร่วมทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละคน ตอบคำถามผ่าน Quizizz โดยคำถามที่นักเรียนได้นั้น จะไม่ตรงกัน ข้อคำถามจะสลับกันตลอด เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกและเกิดการทบทวนเนื้อหาได้เป็นอย่างดี

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task)

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกับสรุปผลของการทำกิจกรรม รวมถึงภาระงานที่ได้ปฏิบัติ

3.2 ครูสอบถามนักเรียนถึงความเข้าใจของเนื้อหาในบทเรียนอีกครั้ง เพื่อเป็นการตรวจสอบถึงการฟังและการพูดของนักเรียนว่าสามารถฟังคำศัพท์ บทสนทนา และสามารถพูดความ คำศัพท์ได้ถูกต้องและพูดสนทนาในส่วนที่เป็นบทสนทนาของหน่วยการเรียนรู้ได้

การสร้างกิจกรรมการฟัง-พูดภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อ มัลติมีเดียเป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดทำได้อย่างเป็น กระบวนการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสรุปเป็นแบบแผนกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย	
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)</p> <p>1.1 ครูบอกถึงเป้าหมายของจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน เนื้อหาที่จะเรียน</p> <p>1.2 ครูแจ้งกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน และแจ้งถึงกิจกรรมภาระงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติด้วยตนเอง</p> <p>1.3 ครูเกริ่นนำในการเข้าสู่บทเรียน โดยเกริ่นนำจากข้ออาหาร โดยยกตัวอย่าง พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนลองแปลความหมาย</p> <p>1.4 ครูเข้าสู่บทเรียน ครูสอนเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่ชื่ออาหาร และให้นักเรียนได้ฝึกการฟังเสียง และครูให้นักเรียนได้พูดคำศัพท์ตามครู เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านภาษาฟังและการพูดภาษาจีน และครูได้ให้นักเรียนได้พูดออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแลและคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด</p> <p>1.5 ครูถามให้นักเรียนถึงความเข้าใจของเนื้อหาที่ศัพท์ และการฟังเสียง การพูดคำศัพท์ และคำ</p> <p>1.6 ครูอ่านออกเสียงบทสนทนาให้นักเรียนแต่ละคนได้ฟัง จากนั้นให้นักเรียนได้จับคู่พร้อมทั้งฝึกการฟังและการพูดกับบทสนทนาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3</p> <p>1.7 ครูถามนักเรียนถึงความเข้าใจความหมายของบทสนทนา</p>	<p>ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน</p> <p>ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน</p> <p>ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย</p>
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน (Task)</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนได้ฟังและพูดคำศัพท์ภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับอาหาร พร้อมแปลความหมาย</p> <p>2.2 ครูให้นักเรียนจับคู่ฝึกสนทนา โดยให้สลับกันถามตอบ นักเรียนจะตั้งคำถามทักษะการฟัง และทักษะในการพูด โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด</p> <p>2.3 ครูให้นักเรียนแต่ละคนได้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือในการร่วมทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละคน ตอบคำถามผ่าน Quizizz โดยคำถามที่นักเรียนนั้น จะไม่ตรงกัน ข้อคำถามจะสลับกันตลอด เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกและเกิดการทบทวนเนื้อหาได้เป็นอย่างดี</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task)</p> <p>3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปผลของการทำงานกิจกรรมรวมถึงภาระงานที่ได้ปฏิบัติ</p> <p>3.2 ครูสอบถามนักเรียนถึงความเข้าใจของเนื้อหาในบทเรียนอีกครั้ง เพื่อเป็นการตรวจสอบเชิงการฟังและการพูดของนักเรียนว่าสามารถฟังคำศัพท์ บทสนทนา และสามารถพูดความคำศัพท์ได้ถูกต้องและพูดสนทนาในส่วนที่เป็นบทสนทนาของหน่วยการเรียนรู้ได้</p>	

<p>แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน</p> <p>Prabu (1979) Willis (1996) Ellis (2004)</p> <p>1. ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task) ซึ่งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ แจ้งกิจกรรม</p> <p>2. ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน (Task) นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>3. ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task) รายงานผลปฏิบัติกิจกรรมภาระงาน สรุปความรู้ ทักษะที่เพิ่มเติม</p>	<p>ทฤษฎีสื่อมัลติมีเดีย</p> <p>ณัฐกร สงคราม (2553: 13-34)</p> <p>ใช้คอมพิวเตอร์ผสมผสานรูปแบบกับการนำเสนอข้อมูล ประกอบไปด้วย ข้อความภาพ และเสียง และสามารถโต้ตอบกับสื่อมัลติมีเดียได้</p>
--	---

ภาพที่ 1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัยจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

คำถามการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีนของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับ มาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
2. ตัวแปรตาม คือ
 1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน
 2. ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน
 3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

2. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 10 ห้อง รวม 415 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 37 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้ระยะเวลาในการทดลองการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยทำการทดลองจำนวน 10 ชั่วโมง และสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง สอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โดยนำมาจากโครงสร้างในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ระบุถึงผลการเรียนรู้คือ สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ ประโยค และโครงสร้างประโยคอย่างง่าย ๆ เกิดทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน คำศัพท์และบทสนทนาสั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ 3 ของภาคเรียนที่ 2 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ตรงกับผลการเรียนรู้จำนวน 2 ผลการเรียนรู้ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ข้อที่ 5. สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้ 6. สามารถพูดโต้ตอบบทสนทนาอย่างง่ายได้ รวมทั้งการแสดงความต้องการแสดงความต้องการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนในการแจ้งให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายที่นักเรียนต้องปฏิบัติ 2. ขั้นการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่อธิบายในส่วนของเนื้อหาของบทเรียนและเป็นการทำให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติ 3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่จะทำให้ครูและนักเรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมและงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการ

ปฏิบัติงาน ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน โดยมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานด้วยการนำสื่อมัลติมีเดียมาเป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับปฏิบัติกิจกรรม/ภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขั้นตอนกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่แจ้งให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ เนื้อหาที่จะเรียน อธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน (Task) ให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายและปฏิบัติภาระงานผ่านสื่อมัลติมีเดีย

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task) ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นกับกิจกรรมภาระงานที่ได้ปฏิบัติ สรุปเนื้อหาที่ได้เรียน ทบทวนเรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) อีกครั้ง

3. สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง สื่อที่มากกว่า 1 ประเภท ที่นำองค์ประกอบของสื่อต่างๆ มาผสมผสานกัน ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวอักษร(Text) ภาพนิ่ง (Image) เสียง (Sound) เป็นการออกแบบและสร้างสื่อมัลติมีเดียที่มีการโต้ตอบระหว่างสื่อมัลติมีเดียกับนักเรียน โดยออกแบบในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ซึ่งใช้ Quizizz ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นโดยเทคโนโลยีที่เป็นทั้งภาพและเสียง

4. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง คุณอยากทานอะไร(你想吃什么?) ซึ่งเป็นแบบวัดผลการเรียนรู้แบบปรนัย แบบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความสามารถในการฟัง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการได้ยินเสียงจากการฟัง โดยเป็นการฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องของ คำ กลุ่มคำ หรือประโยค และมีความเข้าใจตามสถานการณ์หรือบริบทที่ได้กำหนด วัดได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

6. ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสนทนาได้ตอบในหัวข้อต่างๆที่ครูได้กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วยสนทนาเรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) และวัดได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการพูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง-พูด ภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวัดข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย โดยศึกษาทั้งหมด 3 ด้าน 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน 3) ด้านสื่อมัลติมีเดีย โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของความพึงพอใจ 5 ระดับ

8. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนอันนำไปสู่การพัฒนาการเรียนในระดับสูงขึ้น
2. ทำให้ได้ข้อมูลที่จะช่วยให้ทราบถึงความแตกต่างของความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
3. ได้สื่อมัลติมีเดียประกอบการเรียนรู้ในการฟัง-พูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีนโดยผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
 - 1.1 หลักการของหลักสูตร
 - 1.2 จุดหมายของหลักสูตร
 - 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
 - 1.5 วิสัยทัศน์โรงเรียน
 - 1.6 พันธกิจโรงเรียน
 - 1.7 เป้าหมายของโรงเรียน
 - 1.8 พันธกิจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.9 เป้าหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน
 - 2.1 ความหมายของภาระงาน
 - 2.2 หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน
 - 2.3 องค์ประกอบของภาระงาน
 - 2.4 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน
 - 2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน
 - 2.6 ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
3. สื่อมัลติมีเดีย
 - 3.1 ความหมายของมัลติมีเดีย
 - 3.2 โครงสร้างและองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย
 - 3.3 ขั้นตอนการสร้างและการใช้สื่อมัลติมีเดียในโรงเรียน
 - 3.4 ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียในการศึกษา

4. ความสามารถในการสื่อสาร
 - 4.1 ความหมายของการสื่อสาร
 - 4.2 ความสำคัญของการสื่อสาร
 - 4.3 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร
 - 4.4 องค์ประกอบการสื่อสาร
 - 4.5 ประเภทการสื่อสาร
5. ความสามารถในการฟัง
 - 5.1 ความหมายของการฟัง
 - 5.2 ความสามารถการฟังภาษาจีน
 - 5.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถการฟังภาษาจีน
6. ความสามารถในการพูด
 - 6.1 ความหมายของการพูด
 - 6.2 ความสามารถการพูดภาษาจีน
 - 6.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถการพูดภาษาจีน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.1 หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีหลักการสำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

1.2 จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อให้การศึกษาระดับขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกในคุณค่าที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมการในสังคมอย่างมีความสุข

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี

8.ภาษาต่างประเทศ

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ปรัชญาโรงเรียน (School Philosophy)

สุขภาพดี ความรู้เยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม

1.5 วิสัยทัศน์โรงเรียน (School Visions)

โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรีเป็นองค์กรชั้นนำ ทำงานเป็นมาตรฐานสากล สร้างคนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก

1.6 พันธกิจโรงเรียน (School Missions)

1. ส่งเสริม ให้ผู้เรียน เก่ง ดี มีภาวะผู้นำ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก
2. พัฒนาบุคลากร ให้เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นครูมืออาชีพ มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
3. พัฒนาระบบการบริหารให้ได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. พัฒนาสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สะอาด ปลอดภัย ไร้มลพิษ มีชีวิตชีวา เสริมคุณค่าความรู้ ชิมซึบสู่คุณธรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. พัฒนาหลักสูตร ให้มีความหลากหลาย ใส่ใจความเป็นไทย ก้าวไกลสู่สากล

1.7 เป้าหมายของโรงเรียน (School Goals)

นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม น้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความเป็นเลิศด้านวิชาการและเทคโนโลยี มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีทักษะการดำรงชีวิต สามารถสื่อสาร 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำ ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก

1.8 พันธกิจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Department Missions)

1. จัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. พัฒนาผู้เรียนสามารถเรียนเต็มตามศักยภาพและส่งเสริมผู้มีความสามารถเป็นเลิศทางภาษา
3. จัดกิจกรรมเรียนรู้ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมการใช้ภาษาในการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

5. พัฒนาผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร เรียนรู้ ศึกษาต่อและก้าวสู่สังคมโลก

6. พัฒนาศักยภาพของครูตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษา

1.9 เป้าหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Department Goals)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จึงกำหนดเป็นเป้าหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

- **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และ เปิดโลกทัศน์ของตน

- **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ในส่วนของภาษาต่างประเทศที่เป็นรายวิชาพื้นฐานที่กำหนดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นหรือภาษาต่างประเทศที่ 2 เช่น ภาษาจีน สเปน เกาหลี ญี่ปุ่น และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน จะขึ้นอยู่กับแนวทางของสถานศึกษาที่จะจัดรายวิชา และการจัดการเรียนรู้ให้เกิดความเหมาะสมโดยจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งในส่วนของรายวิชาเพิ่มเติม ครูผู้สอนจะต้องกำหนดเป้าหมาย โดยจะเรียกว่า “ผลการเรียนรู้” ขึ้นเองให้ชัดเจน โดยจะอธิบายผลการเรียนรู้ผ่าน คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน

ชื่อรายวิชา ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา จ21204 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษาข้อมูลและทักษะการปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ศึกษาสัทอักษรจีนในระบบพินอิน (pinyin) การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ได้ถูกต้องตามหลักการของการออกเสียง ระบุภาพ สัญลักษณ์ ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยค จากการฟังและการพูด มีการโต้ตอบด้วย ประโยคสั้นๆ เพื่อเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล เขียนตัวอักษรจีนตามหลักการของการเขียน คำศัพท์ ประโยคง่ายๆ บอกความเหมือน หรือความแตกต่างของข้อมูลภาษาจีนเบื้องต้น ในเรื่องการทักทาย การอำลา แนะนำตัวเอง กล่าวชื่นชม การแสดงความต้องการ บอกสิ่งที่ตนชอบเพื่อให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร

โดยใช้กระบวนการการเรียนรู้ทางภาษา ทักษะกระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน กระบวนการคิด ทักษะความจำ กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ ตลอดจน กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย และสมรรถนะ 5 สมรรถนะ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เพื่อให้นักเรียนเกิด ความรู้ความเข้าใจ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีจิตสาธารณะ ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน ใช้ภาษาจีนสื่อสารตามมารยาทสังคม มีทักษะในการดำเนินชีวิต รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

ผลการเรียนรู้

1. เข้าใจภาษาท่าทาง และ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องต่างๆ
2. รู้จักและจดจำสัทอักษรพินอิน พยัญชนะ สระ เข้าใจวิธีการประสมเสียง
3. อ่านออกเสียงถูกต้องตามวิธีการและหลักการอ่านออกเสียงภาษาจีน
4. การออกเสียงและพูดเลียนเสียงสำเนียงเจ้าของภาษาได้ถูกต้อง
5. สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้
6. สามารถพูดโต้ตอบบทสนทนาต่างๆได้ รวมทั้งการแสดงความสุข การแสดงความ

ต้องการ

รวมทั้งหมด ๘ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาษาจีน

วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา จ21204 ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต คะแนนเต็ม 100

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	ครอบครัวของฉัน	2. รู้จักและจดจำคำศัพท์กริยาพินอิน พยัญชนะ สระ เข้าใจวิธีการประสมเสียง 3. อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักวิธีการและ หลักการอ่านออกเสียงภาษาจีน	นักเรียนบอกคำศัพท์ในบทเรียนที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้ สามารถสนทนา ถาม-ตอบ เกี่ยวกับครอบครัวได้	3	10
2	เธอเป็นนักเรียนห้องไหน	1. เข้าใจภาษาทาง และบัญญัติตามคำสั่ง คำ ขอร้องต่างๆ	นักเรียนสามารถบอกได้ว่าตัวเองเป็นนักเรียนห้องใด ด้วยคำถาม ง่ายๆ	3	10
สอบกลางภาค					
3	เธอยกทานอะไร	5. สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้ 6. สามารถพูดโต้ตอบบทสนทนาต่างๆได้ รวมทั้ง การแสดงความรัก การแสดงความดีใจ	นักเรียนสามารถฟังและพูดคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับชื่ออาหารได้ สามารถบอกถึงความต้องการการยกทานอะไร ด้วยประโยคถาม- ตอบง่ายๆ นักเรียนสามารถฟัง พูด สนทนาด้วยประโยคสั้นๆและ ง่ายได้	10	20
4	วัฒนธรรมจีน	4. การออกเสียงและพูดเสียงสำเนียงเจ้าของ ภาษาได้ถูกต้อง	นักเรียนสามารถอธิบายถึงวันตรุษจีนเป็นวันเริ่มต้นฤดูใบไม้ผลิและ เป็นวันขึ้นปีใหม่ของชาวจีนมีประเพณีปฏิบัติมากมายที่ต้องเรียนรู้	2	10
สอบปลายภาค					
				1	30
คะแนนรวม				20	100

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) มาเป็นเนื้อหาในการทำวิจัยครั้งนี้

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หลักการสำคัญอย่างหนึ่งคือการเลือกกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดีจะทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และประสบความสำเร็จ สามารถสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เนื่องจากกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนจะเป็นกรอบในการจัดรูปแบบของกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดวิธีประเมินผลการเรียนรู้

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ มีความสามารถในการถ่ายโอนภาษาที่ได้รับ การฝึกไปใช้ในชีวิตได้จริง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาแล้วว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานจะช่วยทำให้กระบวนการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ได้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของภาระงานในด้านการจัดการเรียนการสอนทางภาษาไว้ ดังนี้

Prabhu (1979) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการคิดซึ่งผ่านกระบวนการ 2 ขั้นตอน คือขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นการปฏิบัติจริง (Task)

Breen (1987) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือ รูปแบบของการเรียนภาษาที่มีโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เฉพาะ มีเนื้อหา ขั้นตอนที่ระบุชัดเจน มีขั้นตอน การดำเนินงานเฉพาะเจาะจงแสดงผลการปฏิบัติภาระงานของนักเรียนด้วย

Candlin (1987) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง กิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการคิดและสื่อความทำให้เกิดความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ได้เลยโดยใช้กิจกรรมประเภทจำแนกความแตกต่าง การเรียงลำดับ การแก้ปัญหา

Krahnke (1987) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานคือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติเพื่อฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนและสามารถนำออกไปใช้ในสังคมนอกห้องเรียนได้

Nunan (1989) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือ งานที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิตภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบ ภาระงานต้องมีความสมบูรณ์ในตัวเอง และประกอบด้วยสถานการณ์ที่สื่อสารได้

Skehan (1996) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่ค้ำึงถึงกิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์แน่นอนและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติได้ในชั้นเรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา ผลิตและสร้างสรรค์ภาษาโดยถ่ายโอนภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Willis (1996) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือ “กิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อวัตถุประสงค์ (เป้าหมาย) เพื่อการสื่อสารและบรรลุผล” โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาพร้อมทั้งมีการประเมินผลงานด้วย

Ellis (2003) ให้คำนิยามของคำว่าจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามความเข้าใจของตนเองโดยมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาซึ่งเน้นการสื่อสารด้วยความหมายมากกว่ารูปแบบการสื่อสารทางภาษานอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน และต่อเนื่องตัวอย่างเช่นการวาดภาพขณะฟังเพลง และฟังคำสั่งปฏิบัติตามโดยทั่วไปต้องการให้ผู้สอนพิจารณาความสมบูรณ์ของชิ้นงานและมีการสอนกิจกรรมภาระงานที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว

นุสรา ดาราพงษ์ (2554) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่แบบเน้นภาระงาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการเรียน กระบวนการคิด และกระบวนการทำงานที่ขึ้นอยู่กับนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน และขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน

ศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือ กิจกรรมหรือแผนงานในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองนอกชั้นเรียนและในชั้นเรียนมีเป้าหมายเพื่อการฝึกการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการใช้ภาษาโดยอาศัยกระบวนการทางความคิด การเรียงลำดับ การแก้ปัญหาและเพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรมนั้นๆ

ธัญจิรา สุวรรณสอด (2562) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานการเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน และขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นการจัดการเรียน การรู้ การทำกิจกรรมหรือภาระงานเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการทำภาระงาน นักเรียนต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีสอดคล้องกับความจริงในการทำกิจกรรม ภาระงานและเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษามีขั้นตอนที่ชัดเจนในภาระ งานมีการเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 ทักษะขณะปฏิบัติงานเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ชิ้นงานออกมาอย่างสมบูรณ์ มากที่สุด ภาระงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้และให้ความสำคัญในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีความหมายมากกว่ากฎเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์

2.2 หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

นักการศึกษาเสนอหลักการที่ช่วยให้ผู้สอนพิจารณาตัวเลือกและออกแบบการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมนักเรียนปฏิบัติงานให้ได้ประโยชน์สูงสุดดังนี้

Nunan (1991) ได้สรุปหลักการสอนที่เน้นภาระงานไว้ดังนี้

1. เน้นการเรียนรู้โดยการสื่อสารผ่านกรณีปฏิบัติสัมพันธ์ในภาษาที่เป็นภาษาเป้าหมาย
2. นำสื่อการเรียนการสอนและตำราจริงมาใช้ในสถานการณ์การเรียนรู้
3. ให้โอกาสผู้เรียนมุ่งเน้นไม่เพียงแต่ในภาษา แต่ยังเน้นกระบวนการเรียนรู้อีกด้วย
4. ให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในห้องเรียน
5. เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาออกชั้นเรียน
6. ประเภทและตัวอย่างของภาระงานเพื่อการสื่อสาร (Types and Examples of Communicative Tasks)

Willis (1996) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนกิจกรรมแบบเน้นภาระงานสำหรับผู้เรียนในส่วน ของผู้สอนต้องเตรียมภาษาสำหรับผู้เรียนเป็นพิเศษและหาวิธีช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสและความมั่นใจใน การใช้คำ หรือวลี ที่เรียนด้วย ดังนั้นหลักการในการจัดรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับ ผู้เรียนนั้นต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้โดยเริ่มต้นจากคำและวลีที่นักเรียนมี ประสบการณ์เดิมหรือสามารถคาดเดาได้
2. สร้างกิจกรรมมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ
3. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงานเพื่อให้ผู้เรียน รู้สึกผ่อนคลายและเป็นอิสระในการทำงานหรือการซักถามเมื่อมีปัญหา
4. มั่นใจว่าทุกกิจกรรมของผู้สอนนั้นสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนด้านความสามารถในการใช้ ภาษาของผู้เรียน
5. ต้องยอมรับว่าภาระงานในขั้นตอนแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ

6. ควรให้การเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาดและส่งเสริมให้ผู้เรียนจดหรือปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง โดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป

7. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ตลอดจนส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายได้ภาระงานให้มากที่สุด

8. มั่นใจว่าผู้เรียนต้องมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องในขั้นตอนสุดท้ายของภาระงาน

9. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในภาระงานและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิดในขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ Willis ได้กล่าวถึงข้อดีในการจัดการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้เรียนซ่อมเสริมให้เข้าใจการศึกษาการใช้ภาษาได้ชัดเจนและประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากขึ้นเกิดจากความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้นและภาระงานสามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จทางด้านการกระบวนกรทางความคิด

Skehan (1998) ได้สรุปหลักการสอนที่เน้นภาระงานไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. เน้นการสื่อสารสื่อความหมายเป็นหลัก
2. ความหมายของภาระงาน หมายถึงงานที่ให้แกผู้เรียนโดยตรง
3. เป็นภาระงานที่เกี่ยวข้องกับโลกแห่งความเป็นจริง
4. ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานให้บรรลุผล
5. การประเมินผล คือ ประเมินจากผลของการปฏิบัติภาระงาน

Ellis (2003) ได้ให้หลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังนี้

1. ความยากง่ายของภาระงานต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน
2. ผู้สอนควรตั้งเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของแต่ละภาระงานให้ชัดเจน
3. ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาระงานซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง ไม่ใช่ทำเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

4. ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับบทบาทกิจกรรมในบทเรียนและนัดพบทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นได้อย่างราบรื่นโดยธรรมชาติโดยทำงานร่วมกันเป็นคู่หรือกลุ่ม

5. ภาระงานส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองในการปฏิบัติงานและเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

6. ภาระงานเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนคือการใช้ภาษาที่มุ่งเน้นการสื่อความหมายสิ่งหนึ่งที่จะทำ
ให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษาคือการจัดภาระงานให้หลากหลายซึ่งรวมทั้งโครงสร้างของ
ภาษาที่ใช้ด้วย

7. ภาระงานที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องทั้งนี้ควรสอดคล้อง
กับหลักการในข้อ 6

8. ภาระงานที่ดีควรให้ผู้เรียนประเมินผลในการดำเนินงานและความก้าวหน้าในการ
ปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ Ellis ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าหลักของการจัดการการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ดังกล่าวไม่สามารถครอบคลุมทุกหลักการบางหลักการไม่สามารถทำได้กับวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังนั้น
ผู้สอนจึงต้องเลือกวิธีการที่ตนเองมีความถนัดและความสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้
อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักการของการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ภาระงานที่ต้นนั้นต้องคำนึงถึงระดับขั้นของนักเรียน เป้าหมายและขั้นตอนในการดำเนินการต้องมีความ
ชัดเจน โดยที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเน้นการสื่อความหมายมากกว่า
รูปแบบทางภาษามีการประเมินผลการดำเนินการเพื่อปรับปรุงและพัฒนาภาระงานต่อไป ดังนั้นจะ
เห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นการสร้างโอกาสให้กับนักเรียนมีความมั่นใจกล้าที่จะใช้
ภาษาในการปฏิบัติงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้าง
บรรยากาศการเรียนการสอนให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงานต้องมีการกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญ
เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้องค์ประกอบที่นำมาใช้ ต้องพิจารณาให้มีความ
เหมาะสมกับความยากง่ายและการจัดลำดับสำหรับผู้เรียน Shavelson and Stern (1981, อ้างถึงใน
นันทิยา แสงสิน, 2543) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับภาระงานว่ามีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาตามรายวิชาที่ผู้สอนให้แก่ผู้เรียน
2. สื่อการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ผู้เรียนสามารถสังเกตเห็นและใช้ได้
3. กิจกรรม หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนและผู้สอนต้องปฏิบัติในกระบวนการเรียนการสอน
4. เป้าหมาย หมายถึง วัตถุประสงค์ทั่วไปของผู้สอนที่กำหนดงานให้
5. ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่ต้องลงมือปฏิบัติงาน โดยใช้ตัวป้อนทางภาษาและสื่อการสอนที่ผู้สอน
ได้เตรียมให้ สำหรับงานเพื่อการสื่อสาร Nunan (1989) ได้กำหนดองค์ประกอบของงานไว้ 6 ประการ
คือ

5.1 เป้าหมาย ในการกำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนได้พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร Clerk (1987, cited in Nunan, 1989) ได้กำหนดเป้าหมายไว้ 3 ประการ คือ

5.1.1 เป้าหมายที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น แนวคิดความคิดเห็น เป็นต้น

5.1.2 เป้าหมายที่กำหนดให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลและเข้าใจข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น จากวิทยุโทรทัศน์หนังสือพิมพ์และสามารถนำความรู้ที่นั้นมาประยุกต์ใช้ได้

5.1.3 เป้าหมายที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายทางวิทยาการไปในทางสร้างสรรค์ด้วยตนเองของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

5.2 ตัวบ่อนทางภาษา Hover (1986, cited in Nunan, 1989) ได้เสนอแนะแหล่งที่สามารถนำมาเป็นตัวบ่อนของงานเพื่อการสื่อสาร ได้แก่จดหมาย ส่วนต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ ภาพประกอบ และรายการอาหาร เป็นต้น

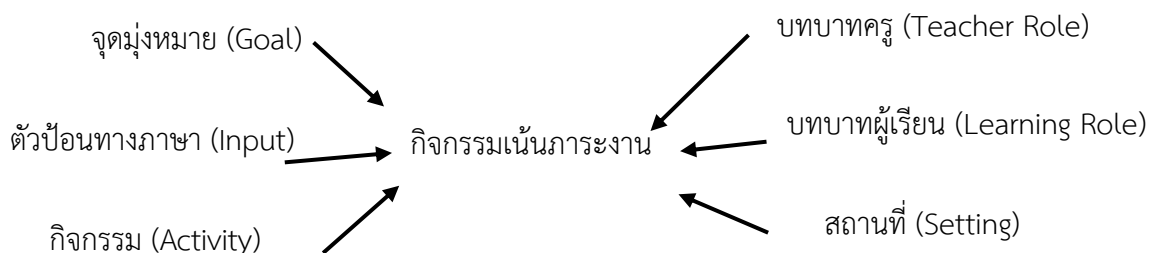
5.3 กิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวบ่อนทางภาษา Pattison (1987) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมไว้ 7 รูปแบบ คือ 1) การใช้คำถามและคำตอบ รวมถึงการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การอภิปรายและการตัดสินใจ 2) การสนทนาและบทบาทสมมติ 3) การใช้กิจกรรมจับคู่ 4) การใช้กิจกรรมเพื่อเป็นกลวิธีเพื่อการสื่อสาร 5) การเล่าเรื่องจากรูปภาพ 6) การใช้กิจกรรมเป็นปริศนาและปัญหา และ 7) การใช้กิจกรรมอภิปรายและการตัดสินใจ

5.4 บทบาทผู้สอน ผู้สอนในฐานะ ผู้ออกแบบหลักสูตรจะต้องมีบทบาทสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการวัดและประเมินผล

5.5 บทบาทผู้เรียน 1) ต้องทำความเข้าใจตัวบ่อนทางภาษา 2) ต้องนำเอาลักษณะเด่นคุณสมบัติของตนเองออกมาเพื่อปฏิบัติงาน 3) ต้องมีความกระตือรือร้น มีความใส่ใจกับงานและ กิจกรรมการเรียน และ 4) ต้องมีความตระหนักในความแตกต่างกันทางด้านทักษะ สติปัญญาและการใช้กระบวนการของการเรียนแต่ละบุคคลด้วย

5.6 การจัดสภาพชั้นเรียน เช่น รายงานบุคคลงานคู่งานกลุ่ม หรือการปฏิบัติที่ผู้สอนเป็นผู้นำการเรียนโดยเรียนรวมกันทั้งชั้น การจัดสภาพชั้นเรียนเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจำลองสถานการณ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง ให้สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นเรียนตามลักษณะของงาน เช่น การจัดรายการการแก้ปัญหา และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นต้น

โดยแสดงไว้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานของนูแนน

ที่ ม ๑ : Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom* (Glassgow: Bell and Bain Ltd., 1989), 10-11.

ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุดในการออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงาน โดยยึดเป้าหมาย การสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าว

Pica and others (1993: 11-17) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาระงานว่ามี 2 ส่วน คือ จุดมุ่งหมาย (Goal) และงานหรือกิจกรรม (Work or Activity)

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) ของภาระงาน คือ การกำหนดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม หรือทำงานเดี่ยว เพื่อให้ภาระงานบรรลุตามเป้าหมาย

2. งานหรือกิจกรรม (Work or Activity) แบ่งได้เป็น

2.1 งานที่ระบุนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน

2.2 งานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมี หรือไม่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน เช่นงานบางชนิดผู้เรียนจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน (Two-Way Communication) แต่งานบางชนิดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลอีกฝ่ายเป็นผู้รับข้อมูล (One-Way Communication)

Ellis (1987: 21) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงานปฏิบัติสอดคล้องกัน คือ งานปฏิบัติประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมาย ตัวป้อน ขั้นตอนของการปฏิบัติงาน บทบาท และผลลัพธ์

สามารถกล่าวโดยสรุปขององค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงานประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของภาระงานที่ระบุว่าต้องการให้ภาระงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ของหน้าที่ภาระงานอย่างใดอย่างหนึ่งในการกระทำกิจกรรมนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษา โดยใช้ตัวป้อนสมจริงซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในภาระงานนั้นๆและเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในสถานการณ์จริง

2.4 ประเภทของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

นูแนน (Nunan, 2004: 57-59) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมไว้ 5 ประเภท โดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. การถามตอบ (Question and Answer) กิจกรรมฝึกภาษาที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริงควรจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เช่น การพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการการถามหรือบอกทาง เป็นต้น

2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Dialogues and Role Plays) เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟัง พูด เช่น ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือพูดสนทนาจากบทสนทนาตัวอย่าง

3. กิจกรรมจับคู่ (Matching) เพื่อฝึกฝนความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาควรจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาจนสามารถนำภาษาไปใช้อย่างคล่องแคล่ว เช่น ใช้แบบฝึกหัดบทสนทนาถาม-ตอบ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนชื่อบุคคลสถานที่ หรือสิ่งของได้อย่างอิสระ เป็นต้น

4. กิจกรรมกลวิธีการสื่อสารสื่อความหมาย (Communication Strategies) เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเทคนิค กลวิธีการสื่อสาร เช่น การกล่าวซ้ำด้วยการเรียงเรียงคำพูดของตนเอง (Paraphrasing) การยืมคำหรือการประดิษฐ์คำใหม่ (Inventing Words) หรือการใช้ท่าทาง

5. กิจกรรมรูปภาพ เล่าเรื่องจากรูปภาพ (Picture and Picture Stories) กิจกรรมการสื่อสารหลายๆกิจกรรมสามารถกระตุ้นด้วยรูปภาพ เช่น ทดสอบความจำ เล่าเรื่องตามลำดับภาพ

6. กิจกรรมปริศนาและทายปัญหา (Puzzles and Problem) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการเดา โดยอาศัยจินตนาการและเหตุผลเชิงตรรกะ

7. กิจกรรมการอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussion and Decision) กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนเลือกและแลกเปลี่ยนข้อมูล

วิลลิส (Willis, 1996: 26-27) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติจำนวน 6 รูปแบบ ดังนี้

1. การจัดทำรายการ (Listing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตน โดยมีวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมความคิดและการค้นหาความจริง

2. การเรียงลำดับและการแยกประเภท (Ordering and Sorting) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกใช้ ภาษาในการเรียนลำดับข้อมูลและจัดแยกประเภทตามหัวข้อต่างๆ ได้ถูกต้อง

3. การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกัน แต่แหล่งที่มาหรือเนื้อหาต่างกันเพื่อที่จะรวบรวมส่วนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน และแยกแยะส่วนที่แตกต่างกันได้

4. การแก้ปัญหา (Problem Solving) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผล พร้อมทั้งท้าทายให้ ผู้เรียนพยายามแก้ไขปัญหามาให้บรรลุผล

พาร์บู (Phabu, 1987: 46-7) ได้กล่าวถึงประเภทของภาระงานไว้ดังนี้

1. กิจกรรมเติมส่วนที่ขาดหาย (Information-gap Activity)
2. กิจกรรมการให้เหตุผลที่ขาดหายไป (Reasoning-gap Activity)
3. กิจกรรมการให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ขาดหายไป (Opinion-gap Activity)

Richards (2001: 162) ได้เสนอประเภทของกิจกรรมที่เน้นภาระงานไว้ดังนี้

1. กิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw Tasks)
2. กิจกรรมเติมคำในส่วนที่ขาดหายไป (Information-gap Tasks)
3. กิจกรรมการคิดแก้ปัญหา (Problem-solving Tasks)
4. กิจกรรมการตัดสินใจทำภาระงาน (Decision-making Tasks)
5. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Tasks)

จากประเภทของกิจกรรมที่เน้นภาระงานที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมีพื้นฐานอยู่ที่การต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกสื่อสารสื่อความหมาย โดยอาศัยกลวิธีการเลือกวิธี การจัดหมวดหมู่ของงานคือการจัดกลุ่มผู้เรียนตามกลวิธีที่ใช้เพื่อหนุนผู้เรียน

2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการใช้ภาระงานเป็นสิ่งสำคัญคือนักเรียนต้องรู้เป้าหมายของภาระงานและทำความเข้าใจในการปฏิบัติให้ถูกต้องในแต่ละงานเพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ มีนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

Prabu (1979) มีความเชื่อว่าการที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาได้ตามความต้องการนั้นจะต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาก่อน โดยรูปแบบของภาษาเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางภาษาหรือคำศัพท์ไว้ล่วงหน้า สิ่งที่สำคัญคือปัญหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติมีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องทำการฝึกฝนหรือความต้องการที่ต้องใช้ภาษา ดังนั้น Prabu จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) และขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task)

1. ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-Task) เป็นขั้นที่ครูให้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียนหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคนเพื่อเป็นการแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เพื่อเป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งกระตุ้นเร้าความสนใจของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความคำนึงถึงภาษาที่ต้องนำมาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมนั่นเอง

2. ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติจริงซึ่งส่วนใหญ่เพื่อจะให้นักเรียนปฏิบัติเป็นงานเดี่ยวและหลังปฏิบัติกิจกรรมครูจะต้องให้ข้อมูลป้อนกลับกับนักเรียนด้วย

Wills (1996) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่จะปฏิบัติ โดยผู้สอนจะนำเสนอหัวข้อของแต่ละบทเรียนต่อผู้เรียน นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะของงานที่จะปฏิบัติ ขณะที่ผู้เรียนทำความเข้าใจกับหัวข้อ ลักษณะของงานที่ได้รับมอบหมาย ทบทวนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาต่างๆ

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task-cycle) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายแล้วจึงนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนจะเฝ้าดูการปฏิบัติงาน ดังกล่าว อาจให้ความช่วยเหลือหรือกระตุ้นผู้เรียนระหว่างการปฏิบัติงานและให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมงาน ขั้นเตรียมนำเสนอ และขั้นนำเสนอ

2.1 ขั้นเตรียมงานผู้เรียนจะร่วมกันทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มหน้าที่ของผู้สอนคือ การชี้แนะ และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่นๆ

2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มจะเตรียมการนำเสนอผลงานของตนเอง และทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ

2.3 ขั้นนำเสนอ ผู้เรียนจะนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน ผู้สอนอาจช่วยสรุป หรือโยงเนื้อความให้ พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้ภาษาของผู้นำเสนอ

3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) ประกอบด้วยขั้นตอนอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา ในขั้นวิเคราะห์ภาษา ผู้เรียนในแต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มจะช่วยกันวิเคราะห์ และอภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างประโยครูปแบบภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ

3.2 ขั้นฝึกภาษาจะนำปัญหาจากขั้นวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝน โดยผู้สอนจะทบทวน คำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนทั้งชั้น ให้เกิดความถูกต้องความคล่องแคล่วมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติเป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่จะปฏิบัติ นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ 2) ขั้นปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายแล้วจึงนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน และ 3) ขั้นมุ่งเน้น

ภาษา ซึ่งผู้เรียนจะช่วยกันวิเคราะห์ และอภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยค รูปแบบภาษา มีการทบทวนและฝึกฝนข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้อง คล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

Nunan (2004) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการสอนด้วยภาระงาน ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (Schema Building)
- 2) ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียน (Controlled Practice)
- 3) ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟัง โดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับบทสนทนา (Authentic Listening Practice)
- 4) ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา (Focus on Linguistic Elements)
- 5) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรมการสื่อสาร (Provide Freer Practice)
- 6) ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงาน (Introduce the Pedagogical Task)

Ellis (2004) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมนักเรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้นั้นซึ่งต้องอาศัยวิธีการ 4 วิธีการดังต่อไปนี้

- 1.1 สนับสนุนนักเรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงาน (Task)
- 1.2 ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำภาระงาน (Task)
- 1.3 กระตุ้นนักเรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานแต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นตอนต่อไป
- 1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับภาระงานหลักได้แก่การวางแผนการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนการนำแบบแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษาและการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task หรือที่ Willis ใช้ว่า Task cycle) มีวิธีการทำภาระงาน 2 วิธีในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1 คุณลักษณะของภาระงาน (Task performance options) คุณลักษณะต่างๆของภาระงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้เช่นประการแรกการกำหนดเวลาในการทำภาระงานถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติงานควรให้นักเรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าเน้นการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้นักเรียนเพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงถึงเรื่องความถูกต้องนะประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับนักเรียนในขณะที่นักเรียนกำลังทำภาระงานและประการที่สามคือการให้คำแนะนำส่วนของภาระงานที่นักเรียน

ไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายนักเรียนเช่นพนักงานที่ต้องการตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะด้านกระบวนการ (Process options) คือ ขั้นตอนของภาระงานที่กำหนดให้นักเรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังการปฏิบัติ (Post-task หรือที่ Willis ใช้ว่า Language focus) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียนเองระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารร่วมทางภาษาที่ใช้ในภาระงานหลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งนักเรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาได้ถูกต้องร่วมกันและท้ายสุดให้นักเรียนได้ทำซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเองและในการปฏิบัติงานตามนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิมแต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือ ฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

จากขั้นตอนการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้นแต่การตอบสนองความต้องการของนักเรียนโดยตรงอีกทั้งนักเรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้ข้างต้นนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่เพียงคอยอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำเท่านั้น และผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ดังตารางที่

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

Prabu (1979)	Willis (1996)	Nunan (2004)	Ellis (2003)	ผู้วิจัยสังเคราะห์
<p>1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-Task)</p> <p>ขั้นตอนที่ครูใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการสาธิต ลดความยากของกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน</p>	<p>1. ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)</p> <p>ครูจะเป็นผู้นำเสนอหัวข้อให้กับนักเรียนและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะของงานที่จะปฏิบัติ</p>	<p>1. ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนความรู้เดิม เพื่อนำเข้าบทเรียน</p>	<p>1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-Task)</p> <p>1.1 สนับสนุนนักเรียน</p> <p>1.2 ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำภาระงาน</p> <p>1.3 กระตุ้นนักเรียนให้ทำกิจกรรมไม่ใช่ภาระงาน แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป</p> <p>1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับภาระงาน การวางแผนการปฏิบัติงาน</p>	<p>ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ดังนี้</p> <p>1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-Task)</p> <p>เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการนำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน</p> <p>2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task)</p> <p>นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงาน/กิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย</p>
<p>2. ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task)</p> <p>กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และหลังจากการปฏิบัติกิจกรรมครูจะทำหน้าป้อนข้อมูลกลับให้นักเรียน</p>	<p>2. ขั้นการปฏิบัติงาน (Task)</p> <p>นักเรียนมีบทบาทในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2.1 นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นคู่/กลุ่ม ครูจะคอยชี้แนะ</p> <p>2.2 นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่ม เตรียมนำเสนอ</p> <p>2.3 ชี้นำเสนอ นักเรียนนำเสนอ งาน โดยครูอาจจะเป็นผู้ช่วยสรุปให้</p>	<p>2. ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียน</p>	<p>2. ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-Task หรือ Task Cycle)</p>	<p>3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task)</p> <p>นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน/กิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย สรุปความรู้ ทบทวน</p>

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (ต่อ)

Prabu (1979)	Willis (1996)	Nunan (2004)	Ellis (2003)	ผู้วิจัยสังเคราะห์
	3. ชั้นเน้นความรู้ทางภาษา (Language Focus) ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน 3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา 3.2 ชั้นฝึกภาษา	3. ชั้นการฝึกทักษะการฟัง	3. ชั้นหลังการปฏิบัติ (Post-Task หรือ Language Focus)	
		4. ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา		
		5. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรมการสื่อสาร		
		6. ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงาน		

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานตามขั้นตอนของ Phabu (1979) , Willis (1996) และ Ellis (2004) ซึ่งปรับขั้นตอนให้มีความเหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ชั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมนักเรียนในการปฏิบัติงานได้แก่การแนะนำเรื่องที่จะเรียนจุดประสงค์ของครูมีการเตรียมคำศัพท์และสำนวนความหมายที่ใช้ในภาระงาน จากนั้นนักเรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

2. ชั้นการปฏิบัติงาน (Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของนักเรียนเองงานที่ได้รับมอบหมายเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในขณะปฏิบัติงานเพื่อผลิตชิ้นงานเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนหรือเพื่อนในกลุ่มตรวจสอบแก้ไขผลงานเขียนรวมทั้งให้นักเรียนวางแผนหรือซักซ้อมเพื่อรายงานผลการทำงานขณะที่เพื่อนมารายงานผลให้นักเรียนทุกคนเขียนข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาของเพื่อนต่างจากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันตรวจงานเขียนเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดทางโครงสร้างภาษาซ้ำอีกครั้ง

3. ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้โครงสร้างของภาษา

2.6 ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

Brumfit (1984: 65) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานว่าเป็นการสร้างปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนหาวิธีการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุป การสร้างสถานการณ์บังคับจะทำให้ผู้เรียนใช้

ภาษาที่มีจุดหมายเดียวกัน จึงจะทำให้สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

Willis (1996) ได้กล่าว การที่ผู้เรียนปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มตามการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีข้อดีดังนี้

1. ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเองรู้กับกลุ่มเพื่อนมากยิ่งขึ้น
2. ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบทันทีทันใดในชั้นเรียน โดยต้องสร้างประโยคขึ้นเอง ในขณะที่เดียวกันต้องคอยฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดด้วย
3. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการแลกเปลี่ยนบทบาทในการพูดถาม-ตอบ
4. ผู้เรียนมีโอกาสสังเกตการสื่อความหมายของผู้เรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน
5. ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมายและเรียนรู้การร่วมมือกับเพื่อนในการเน้นการพูดเพื่อการสื่อสารเพื่อความหมาย
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอย่างสมบูรณ์ ได้เรียนรู้วิธีการเริ่มบทสนทนาและจบการสนทนาและการแลกเปลี่ยนบทบาท ระหว่างการสนทนา
7. ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองใช้กลวิธีในการสื่อสารหลายแบบ เช่น การตรวจสอบความเข้าใจ การจับความคิดของผู้อื่น
8. มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนเพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์โดยการใช้ภาษาเป้าหมาย

จากประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานนั้น จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เน้นการลงมือปฏิบัติ จะส่งผลทำให้ชั้นเรียนมีโอกาสในการฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเกิดความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีประโยชน์ในการสอนภาษาโดยพัฒนาผ่านการทำกิจกรรมภาระงาน

3. สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia)

3.1 ความหมายของมัลติมีเดีย

สำหรับคำว่า “มัลติ” (Multi) หมายถึง หลายๆอย่างผสมรวมกัน (ซึ่งมีศัพท์ที่ใกล้เคียงกัน เช่น Many, Much และ Multiple) ส่วนคำว่า “มีเดีย” (Media) หมายถึง สื่อ ข่าวสาร ช่องทางการติดต่อสื่อสาร เมื่อนำมารวมกันเป็นคำว่า “มัลติมีเดีย” จึงหมายถึง “การนำองค์ประกอบของสื่อชนิดต่างๆมาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว หรือ อนิเมชัน (Animation) เสียง (Sound) และวิดีโอ (Video) โดยผ่าน

กระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์เพื่อสื่อความหมายกับผู้ใช้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Multimedia) และได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์การใช้งาน

อเลสซี และ สแตนลีย์ (Alessi and Stanley :1985) และ ยีน ภู่วรรณ (2529) ได้กล่าวว่า มัลติมีเดีย หมายถึง การใช้สื่อคอมพิวเตอร์สามารถเป็นสื่อประสมในตัวเอง ด้านสีสัน คอมพิวเตอร์สามารถแสดงสีบนจอภาพได้หลายสี และหลายลักษณะทำหน้าที่สีพื้นหลัง (background) สีพื้นหน้า (foreground) สีของกรอบภาพ และกำหนดให้เปลี่ยนสีหรือสลับสีได้ ข้อความหรือกราฟิกที่มีสีสันที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และช่วยให้เกิดความคงทนในการจำทางด้านเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถกำหนดให้มีเสียงเป็นสิ่งเร้าช่วยเพิ่มความสนใจของผู้อ่านและเป็นข้อมูลย้อนกลับ และด้านกราฟิก สามารถเสนอภาพและข้อความให้เกิดการเคลื่อนไหวได้ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังสามารถใช้เพื่อสื่อประสมร่วมกับสื่ออื่นได้อีกด้วย ซึ่งเป็นการผสมผสานเทคโนโลยีของวิดีโอ หรือวิดีโอ ดิสก์ เข้ากับไมโครคอมพิวเตอร์ โดยที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถควบคุมการแสดงบนจอ ภาพยนตร์ที่มีทั้งตัวอักษร ภาพและเสียง การเคลื่อนไหวขนาดเดียวกันก็ยอมรับคำสั่งจากผู้ใช้ใน ลักษณะเดียวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทั่วไป

ณัฐกร สงคราม (2553) ได้ให้ความหมายของ “สื่อมัลติมีเดีย” การใช้คอมพิวเตอร์ผสมผสาน รูปแบบการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เพื่อก่อให้เกิดการรับรู้ที่หลากหลายต่อกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็น การมองเห็นข้อความ ภาพ การได้ยินเสียง หรือแม้กระทั่งความสามารถในการโต้ตอบกับสื่อ ทำให้ มัลติมีเดียถูกนำมาประยุกต์ใช้เป็นการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งประกอบการเรียนการสอนและให้ ผู้เรียนนำไปใช้เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สุคนธ์ สีนรพานนท์ (2551) ให้ความหมายของคำว่า “สื่อมัลติมีเดีย” มัลติมีเดียคือการใช้สื่อ หลายอย่างและนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เช่น รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เครื่องเล่น วิกิทัศน์ เครื่อง บันทึกลเสียง

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2554: 99) ได้กล่าวว่า มัลติมีเดีย (Multimedia) หมายถึง การใช้ รูปแบบหลากหลายเพื่อนำเสนอข้อมูล ข้อความ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวบางส่วนของ ภาพยนตร์ วิดีโอและเสียง มีลักษณะเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบที่มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อหลายชนิด

สรุปได้ว่า มัลติมีเดีย หมายถึง การรวมสื่อมากกว่าหนึ่งประเภท เพื่อมีไว้ถ่ายทอดข้อความ เสียง และภาพ ไม่ว่าจะเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว โดยผ่านสื่อมัลติมีเดียชนิดหนึ่ง ที่ประกอบไปด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งนี้การใช้สื่อมัลติมีเดียโดยส่วนมากจะใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวกลางในการนำเสนอ เป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสารและการให้ประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็น การนำสื่อหลายอย่างมาใช้ร่วมกัน

3.2 โครงสร้างและองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย

โครงสร้างและองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย ฌฐกร สงคราม (2553: 13-34) ได้สรุปโครงสร้างและส่วนประกอบต่างๆที่ทำหน้าที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในตัวของผู้เรียน โดยคุณลักษณะที่มัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ควรมี 4 ประการ ได้แก่

1. สารสนเทศ (information) คือ ข้อมูลที่ได้รับการเรียบเรียงแล้วเป็นอย่างดี มีประโยชน์ตามความต้องการของผู้เรียน

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individualization) คือ บทเรียนควรมีความยืดหยุ่นมากพอที่ผู้เรียนจะมีอิสระในการควบคุมการเรียนของตน รวมทั้งเลือกรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตนได้

3. ปฏิสัมพันธ์ (interaction) คือ การเรียนรู้โดยมีการโต้ตอบกับโปรแกรมบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีส่วนร่วมกับการเรียน ไม่ใช่ดูเนื้อหาไปเรื่อยๆ

4. ผลป้อนกลับโดยทันที (immediate feedback) คือการให้ผลตอบกลับทันทีหลังจากผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน เช่น การแจ้งคะแนนหลังทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประเมินความเข้าใจของตนเองและถือเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้

สำหรับโครงสร้างของสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

โครงสร้างแบบเส้นตรง (linear structure)

เป็นการจัดโครงสร้างของบทเรียนตามลำดับความคิดที่ผู้สอนเห็นว่า หัวข้อใดควรเรียนก่อนเรียนหลัง การนำเสนอเนื้อหาจะเรียงลำดับต่อกันไปเป็นขั้นตอนตามโปรแกรมกำหนด ส่วนใหญ่โครงสร้างแบบนี้ มักใช้กับเนื้อหาที่ต้องเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าใจก่อนแล้วจึงจะเรียนอีกเรื่องหนึ่งได้

โครงสร้างแบบไม่เป็นเส้นตรง (non-linear structure)

เรียกอีกชื่อว่าโครงสร้างแบบสาขา (branching structure) เป็นการจัดโครงสร้างที่ไม่บังคับผู้เรียน โดยการใช้ความยืดหยุ่นในการเลือกรูปแบบในการเรียน ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาได้หลากหลายวิธีตามความสนใจ โดยจะเรียนไปตามลำดับหรือข้ามไปไม่ศึกษาก็ได้

ส่วนประกอบในมัลติมีเดียที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะประกอบด้วยส่วนย่อยต่างๆ ดังนี้

1. ส่วนนำ (title) เป็นส่วนที่นำเสนอชื่อเรื่องของบทเรียนนั้นๆ มักออกแบบให้น่าสนใจด้วยภาพเคลื่อนไหว กราฟิก เสียง ผสมผสานกัน เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

2. ส่วนชี้แจงบทเรียน (introduction) เป็นส่วนที่แจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการใช้บทเรียน และการควบคุมบทเรียนก่อนจะเริ่มเข้าสู่การศึกษาเนื้อหาในบทเรียน เช่น การใช้งานปุ่มควบคุมต่างๆ การใช้เมาส์ การออกจากโปรแกรม เป็นต้น

3. วัตถุประสงค์ (objective) เป็นส่วนชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน หรือความคาดหวังของบทเรียน ซึ่งมักเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนจะแสดงออกเมื่อสิ้นสุดบทเรียน

4. เมนู (menu) ทำหน้าที่เชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาย่อยบทต่างๆ ทั้งหมดในบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกหัวข้อที่สนใจศึกษาตามความสนใจของตนเอง

5. เนื้อหา (content) เป็นหัวใจสำคัญของบทเรียน โดยต้องอาศัยการนำเสนอที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายที่สุด โดยทั่วไปจะแบ่งการนำเสนอเนื้อหาออกเป็นเฟรม แต่ละเฟรมจะมีข้อความสั้นๆ มีภาพหรือเสียงมาประกอบ

6. ฝึกปฏิบัติ (practices) เป็นส่วนที่ใช้ทบทวนความรู้จากเนื้อหาที่ได้ศึกษามานำเสนอในรูปแบบสถานการณ์จำลอง เกมส์ แบบฝึกหัดหรือรูปแบบอื่นตามความเหมาะสม การฝึกปฏิบัติควรให้ผลป้อนกลับเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียน

7. สรุปเนื้อหา (summery) เป็นการสรุปเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาส่วนนั้นไปใช้งานต่อไป ในกรณีผู้เรียนประสบปัญหาในการเรียน บทเรียนอาจให้เนื้อหาเพิ่มเติม

8. แบบทดสอบ (test) เป็นส่วนที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของผู้เรียน โดยนำเสนอในรูปแบบคำถาม จับคู่ หรือเติมคำสั้นๆ และมีการสรุปผลการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบหลังทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย ได้แก่

สุรีย์ ศรีบุญเรือง (2552: 17) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ ได้แก่ ข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ภาพวิดีโอทัศน์และการมีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งในแต่ละส่วนประกอบ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อความ (Text) ตัวหนังสือและข้อความในมัลติมีเดียจะมีลักษณะพิเศษมากกว่าปกติ คือสามารถเลือกรูปแบบ และขนาดได้มากมาย นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดการเคลื่อนที่ให้กับตัวอักษรได้อีกด้วย

2. เสียง (Sound) เสียงในระบบมัลติมีเดียเป็นสัญญาณดิจิทัล นั่นคือต้องนำเสียงมาเปลี่ยนรูปจากสัญญาณแบบต่อเนื่อง หรือที่เรียกว่าอนาล็อกให้เป็นแบบดิจิทัล

3. ภาพนิ่ง (Still Picture) ภาพนิ่งเป็นภาพที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพลายเส้น เป็นต้น ภาพนิ่งนับว่ามีบทบาทต่อระบบงานมัลติมีเดีย มากกว่าข้อความหรือตัวอักษร ทั้งนี้ เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงการเรียนรู้หรือรับรู้ด้วยการมองเห็นได้ดีกว่านอกจากนี้ยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ลึกซึ้งมากกว่าข้อความหรืออักษรนั่นเอง ซึ่งข้อความหรือตัวอักษรจะมีข้อจำกัดทางด้านความแตกต่างของแต่ละภาษา แต่ภาพนั้นสามารถสื่อความหมายได้กับทุกชนชาติ

4. ภาพเคลื่อนไหว (Animation) หมายถึง ภาพกราฟิกที่มีการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเคลื่อนที่ของอะตอมในโมเลกุลหรือการเคลื่อนที่ของลูกสูบของเครื่องยนต์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างจินตนาการให้เกิดแรงจูงใจจากผู้เรียน

5. วิดีโอ (Video) เป็นองค์ประกอบของมัลติมีเดียที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากวิดีโอในระบบดิจิทัลสามารถนำเสนอข้อความหรือรูปภาพ (ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว) ประกอบกับเสียงได้สมบูรณ์มากกว่าองค์ประกอบชนิดอื่นๆ

6. การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) เป็นการโต้ตอบระหว่างกับบทเรียน โดยใช้หลักจิตวิทยามาใช้ในการออกแบบ

จากข้างต้นสรุปได้ว่า โครงสร้างของสื่อมัลติมีเดียรวมถึงองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดียนี้ ที่ความหลากหลายของสื่อมารวมกันให้เกิดองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดียขึ้นมา ซึ่งแต่ละสื่อสามารถนำมาเป็นตัวช่วยในการนำเสนองานหรือการทำกิจกรรมต่างๆ สามารถทำให้เกิดความสนใจ และเป็น การอธิบายและสื่อสารออกมาได้อย่างชัดเจน มีการนำรูปภาพมาประกอบในการอธิบายเป็นการทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบนั้นสามารถทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจของเนื้อหาในบทเรียนโดยผ่านสื่อมัลติมีเดีย

3.3 ขั้นตอนการสร้างและการใช้สื่อมัลติมีเดียในโรงเรียน

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2551: 75-78) ได้อธิบายขั้นตอนในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ว่ามีขั้นตอนที่สำคัญที่สอดคล้องกันได้แก่

1. กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาบทเรียน เป็นสิ่งสำคัญในการควบคุมการสร้างโปรแกรมให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่ต้องการโดยต้องพัฒนาในเรื่องต่อไปนี

1.1 หัวข้อของงานที่นำมาพัฒนาโปรแกรม

1.2 วัตถุประสงค์

1.3 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใช้

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการใช้โปรแกรม

2. การวิเคราะห์เนื้อหา การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียนี้ ผู้จัดทำจะได้เนื้อหาบทเรียนจากการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในรายวิชานั้นๆ คำอธิบายรายวิชานั้นๆ หนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการสอนในแต่ละวิชา ต่อจากนั้นนำมากำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป จัดลำดับเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เขียนหัวข้อเรื่องตามลำดับเนื้อหา เลือกหัวเรื่องและเขียนหัวข้อย่อย และเลือกเรื่องที่นำมาสร้างบทเรียน นำเรื่อง que เลือกมาแบ่งเป็นหัวข้อย่อยแล้วจัดย่อยแล้ว จัดลำดับความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ในหัวข้อย่อยของเนื้อหา กล่าวว่าประเด็นสำคัญในขั้นการวิเคราะห์ ได้แก่ ต่อเนื่องและความสัมพันธ์ในหัวข้อย่อยของเนื้อหา กล่าวไว้ว่าประเด็นสำคัญในขั้นการวิเคราะห์ ได้แก่

2.1 รายละเอียดของเนื้อหาที่จะเสนอตามวัตถุประสงค์

2.2 วิธีการนำเสนอเนื้อหา

- 2.3 ระยะเวลาการนำเสนอตามเนื้อหา
- 2.4 การเลือกสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาและเป็นไปตามวัตถุประสงค์
- 2.5 วิธีการโต้ตอบระหว่างโปรแกรมกับผู้ใช้ตามหลักการสื่อความหมาย
- 2.6 วิธีการตรวจปรับเนื้อหา
- 2.7 การเสริมแรง ทำให้เกิดความเข้าใจในการเรียนและต้องการมีส่วนร่วม
- 2.8 วิธีการประเมินผล

3. การเขียนสคริปต์ดำเนินเรื่อง เมื่อเตรียมการตามรายละเอียดในข้อ 1-2 แล้วจะต้องมีการเขียนสคริปต์เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินเรื่อง (storyboard) ที่จะนำเสนอตามเป้าหมาย การเขียนสคริปต์มีขั้นตอน คือ

3.1 การเขียนผังงาน (flow chart) การเขียนผังงานนั้นเพื่อกำหนดขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมซึ่งผังงาน จะมีความสัมพันธ์กับวิธีการออกแบบว่าจะให้บทเรียนมีการทำงานเป็นแบบใด ในการเขียนผังงานนั้นเป็นการอธิบายการทำงานที่แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงการสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมือนจริง ความละเอียดของผังงานขึ้นอยู่กับประเภทของบทเรียน

3.2 การจัดทำแบบบทเรื่อง (storyboard) หมายถึงเรื่องราวของบทเรียนที่จะประกอบด้วยเนื้อหาที่แบ่งเป็นกรอบๆ ตามวัตถุประสงค์และรูปแบบการนำเสนอ โดยร่างเป็นแต่ละกรอบย่อยเรียงตามลำดับตั้งแต่กรอบที่ 1 จนถึงกรอบสุดท้ายของแต่ละหัวข้อย่อย บทเรื่องจะแจกแจงรายละเอียดลงไปว่าส่วนนี้ประกอบด้วยข้อความ ภาพ ภาพเคลื่อนไหว มีเสียง หรือมีเพลงประกอบ มีการทำงานอย่างไร มีการวางหน้าจออย่างไร กล่าวได้ว่าขณะที่ผังงาน ลำดับขั้นตอนของการตัดสินใจ บทเรื่องจะนำเสนอเนื้อหาและลักษณะของการนำเสนอ ในการจัดการทำบทเรื่องนี้จะรวมไปถึงการเขียนสคริปต์ที่ผู้เรียนจะเห็นบนหน้าจอ ได้แก่ เนื้อหา ข้อมูล คำถาม ผลป้อนกลับ คำแนะนำ คำชี้แจง ข้อความเรียกความสนใจ ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว

4. การเตรียมข้อมูลสำหรับ storyboard ข้อมูลที่ใส่ลงไปอาจมีทั้งภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง ข้อความ ซึ่งจะต้องมีการจัดเตรียมขึ้นมาก่อนที่จะนำไปใส่ในโปรแกรม มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง คือ

4.1 การจัดเตรียมภาพ ข้อมูลอาจมาจากการสร้างด้วยโปรแกรม graphic edition เช่น โปรแกรม adobe photoshop, corel draw ในแต่ละโปรแกรมจะมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจต้องใช้โปรแกรมหลายชนิดช่วยกัน และถ้าหากทำงานภายใต้ระบบไมโครซอฟต์วินโดวส์ ก็จะทำให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ง่าย เราอาจสแกนภาพประกอบจากหนังสือ วารสารต่างๆ ด้วยเครื่องสแกนเนอร์ หรืออาจนำมาจากกล้องถ่ายภาพดิจิทัล หรือนำมาจากกล้องถ่ายภาพดิจิทัล หรือนำมาจากกล้องถ่ายภาพวีดิทัศน์ เป็นต้น

4.2 การจัดเตรียมเสียง การบันทึกเสียงเข้ามาในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น เครื่องคอมพิวเตอร์จะต้องมีการ์ดเสียง (sound card) ซึ่งการ์ดเสียงนั้นมีความจำเป็นในการบันทึกเสียงที่มีการแปลงสัญญาณเสียงเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ และทำงานแปลงข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นสัญญาณเสียง เมื่อโปรแกรมเรียกใช้แฟ้มเสียงที่จะให้ออกลำโพงในโปรแกรม ไมโครซอฟต์วินโดวส์ มีโปรแกรม media player สำหรับเรียกใช้ไฟล์เสียง (playback) มีโปรแกรม sound recorder สำหรับบันทึกเสียง

5. การสร้างโปรแกรม (authoring) เป็นขั้นตอนที่รวบรวมเอาข้อมูลต่างๆ ที่จัดเตรียมไว้ เช่น ข้อความ ภาพ เสียง และ animation movies มารวมกัน ทำให้เกิดโปรแกรมขึ้นมาด้วยโปรแกรมระบบประพันธ์ (authoring system) โดยมีการจัดเรียงลำดับการทำงานตามทีออกแบบไว้ และกำหนดรายละเอียด เช่น special effect และ animation ตามที่กำหนดไว้ใน storyboard

6. การทดสอบโปรแกรมเพื่อทดสอบว่ามีเนื้อหาสมบูรณ์ตาม storyboard หรือไม่ ทดสอบเพื่อหาข้อผิดพลาดของโปรแกรม ในการพัฒนาโปรแกรมนั้น ผู้สร้างมักมีการทดสอบการทำงานของโปรแกรมอยู่แล้ว แต่เป็นการทดสอบทีละส่วนในระหว่างการพัฒนา ดังนั้นเพื่อสร้างโปรแกรมเสร็จแล้วผู้สร้างและพัฒนาโปรแกรม ควรได้รับการทดสอบทุกส่วนทั้งหมดอีกครั้งเพื่อดูความสัมพันธ์ของแต่ละจุด ต่อจากนั้นไปทดสอบกับผู้ใช้เป็นครั้งสุดท้ายเพื่อดูปัญหาที่จะเกิดขึ้น การทดสอบผลของการใช้โปรแกรมว่าได้ผลบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่นั้น การทดสอบแต่ละขั้นตอนเมื่อมีปัญหาที่กลับไปแก้ไข อาจจะแก้โปรแกรม แก้สคริปต์ แก้ storyboard ในส่วนที่พบว่ามีปัญหา เมื่อแก้ไขเสร็จแล้วก็มีการทดสอบเช่นเดิมจนปัญหาหมดไป

7. การทำเอกสารประกอบบทเรียน เอกสารประกอบบทเรียนจะรวมถึง flow chart และ storyboard ถ้าเอกสารประกอบบทเรียนมีความชัดเจนจะทำให้การแก้ปัญหาโปรแกรมทำได้รวดเร็ว วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 218) ได้สรุปหลักการสำคัญในการออกแบบสื่อมัลติมีเดียไว้ดังนี้

1. การใช้งานไม่ซับซ้อนยุ่งยาก
2. ใช้เวลาน้อยแต่เรียนรู้ได้มาก
3. ใช้ในทุกสถานที่ไม่กำหนดเวลา
4. มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ
5. จุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้
6. ขยายผลกับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง
7. ไม่ติดขัดและขัดข้องทางเทคนิค

พจนีย์ สุขขาวนา (2548: 130-131) ได้อธิบายขั้นตอนการผลิตสื่อประสมสำหรับการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบสื่อประสม สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับการสร้างสื่อประสมให้เกิดประสิทธิภาพ นั่นคือ ขั้นตอนของการออกแบบ ซึ่งขั้นตอนการออกแบบแต่ละขั้นมีดังนี้

2.1 กำหนดตารางเวลาทำงานที่ชัดเจนและรัดกุม

2.2 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและติดต่อประสานงานร่วมกันของทีมพัฒนา

2.3 การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม เช่น รูปแบบเอกสาร วิธีการนำเสนอ ตัวอักษร ข้อความ สัญลักษณ์ กราฟิก และอื่นๆ

2.4 กำหนดเนื้อหา วิธีการ และการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบทเรียน เช่น เลือกเนื้อหา วิธีการสอน จัดลำดับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนบทดำเนินเรื่อง การป้อนกลับ การควบคุมบทเรียนด้วยตนเอง การสร้างปฏิสัมพันธ์ กำหนดมาตรฐานแบบทดสอบ และรายละเอียดอื่นๆ

2.5 การควบคุม และกำหนดรูปแบบ การออกแบบ การจัดการด้านสื่อต่างๆ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับคู่มือ และการติดตั้งระบบ

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสื่อประสมสำหรับการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การนำสื่อที่สร้างขึ้นไปใช้

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล

3.4 ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียในการศึกษา

สื่อมัลติมีเดียในปัจจุบัน มีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความน่าสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จรรยา เหนียนเฉย (2549: 173) สรุปความจำเป็นและบทบาทของสื่อประสมไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ได้ดีเกือบทุกเรื่องจากแหล่งหลายแหล่ง โดยถือว่าสื่อแต่ละอย่างมีเนื้อหาต่างกันและรูปแบบต่างกัน

2. ช่วยประหยัดเวลาทั้งผู้สอนและผู้เรียน

3. ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ตามความสามารถและความพร้อมของแต่ละบุคคล

4. ช่วยดึงดูดความสนใจเพราะสื่อประสมจะเป็นการผสมผสานกันของสื่อที่มีการนำเอาเทคนิคการผลิตแบบต่างๆมาใช้ทำให้น่าสนใจ

5. ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากข้อได้เปรียบในหลายรูปแบบของสื่อประสม

5.1 เห็นการเปรียบเทียบ ในกรณีภาพมีความเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน การฉายให้เห็นทีละหลายภาพจะเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนกว่า

5.2 เห็นความแตกต่างกัน ระหว่างภาพที่ฉายต่อเนื่องบนจอ

5.3 สามารถเห็นภาพจากหลายมุมมอง ภาพเดียวกันอาจจะสามารถดูได้จากหลายมุม โดยการเปลี่ยนมุมมอง ซึ่งจะมีผลเกี่ยวกับการรับรู้ของสิ่งนั้นได้ มองเห็นภาพที่แตกต่างกันออกไป เห็นความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอนของภาพ เพราะภาพมีการฉายสลับกัน

5.4 การนำภาพประเภทต่างๆ มาวางเคียงกัน เช่น ภาพตามแนวตั้ง แนวตรง แนวนอน จะทำให้ภาพพจน์ชัดเจน ตามขนาด รูปร่าง ของภาพได้

5.5 มีการจัดภาพเด่นตรงกลาง ซึ่งทำให้ผู้เรียนจะพุ่งความสนใจไปยังจุดเด่นของภาพชัด นั้น โดยมีภาพอื่นเป็นส่วนประกอบ

5.6 ผู้เรียนนอกจากจะรู้ถึงจุดหลัก คือ ภาพเด่นแล้ว ยังจะต้องได้เห็นถึงภาพที่เป็นจุดเน้นรอง ที่สนับสนุนภาพหลักโดยอาจจะภาพหนึ่งเป็นหลัก 1 จอ แล้วเปลี่ยนภาพบนจออื่น

5.7 ผู้เรียนจะได้รับรู้ถึงภาพที่มีการเคลื่อนไหว ที่เปลี่ยนแปลงทีละน้อยแบบภาพยนตร์ การ์ตูน

5.8 ผู้เรียนจะได้ชมภาพทั้งภาพนิ่งและภาพที่มีการเคลื่อนไหวได้พร้อมๆกันจากการฉาย โดยจะเป็นการผสมผสานกัน

สยามรัฐ บุตรศรี (2553) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการศึกษานั้น มีดังนี้ สื่อมัลติมีเดียสามารถดึงดูดความสนใจในบทเรียน เป็นสื่อประสมด้วยกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์ และเสียง นอกจากตัวอักษรแล้วนั้น จะดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และช่วยในการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ในส่วนของเนื้อหาถูกออกแบบเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจ ได้อย่างง่าย ไม่ซับซ้อน

สรุปสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ จำเป็นต้องคำนึงถึงทฤษฎี หลักการการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาบทเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้นับเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่วงการศึกษาคิดความสนใจเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ มีคุณสมบัติที่ช่วยเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอื้อต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้เลือกสื่อมัลติมีเดียในการทำวิจัยครั้งนี้คือ Quizizz เพราะเป็นสื่อที่มีความสนุกสนาน นักเรียนสามารถเล่นผ่านเครื่องมือสื่อสารหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่นักเรียนมี เช่น ไอแพด โน้ตบุ๊ก ซึ่งมีความสะดวกต่อการทำกิจกรรมในแต่ละชั่วโมง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยในแต่ละชั่วโมงนักเรียนได้จะร่วมทำกิจกรรมการตอบคำถาม การเล่นเกม ผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz กล่าวคือ นักเรียนสามารถควบคุมจังหวะการเรียนของตนเองได้ โดยสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้จะคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับบทเรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาข้อมูลสารสนเทศได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งช่วยผลักดันให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเอง ส่วนผู้สอนสามารถป้อนความรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยชี้แนะซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบขึ้นได้

4. ความสามารถในการสื่อสาร

4.1 ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารนั้นมีมานาน ซึ่งในการสื่อสารแต่ละครั้งจะต้องมีการอาศัยภาษาในการสื่อความหมายจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร และภาษาในที่นี้จะรวมทั้งภาษาที่เป็นคำพูด ได้แก่ ภาษาพูด ภาษาเขียน ของชนชาติต่างๆ (วจนภาษา) และภาษาที่ไม่ใช่คำพูด ได้แก่ สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ต่างๆ อาทิ กิริยา (อวัจนภาษา) พิจารณาง่ายๆ จาก ในสมัยก่อนมนุษย์มีการใช้สัญญาณประเภทควันไฟต่างๆ ในการติดต่อสื่อสาร สื่อความหมายให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน ต่อมามนุษย์ได้มีวิวัฒนาการมากขึ้น มีการสร้างภาษาขึ้นมาเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ประกอบกับ โลกมีวิวัฒนาการเรื่องสื่อต่างๆ มากขึ้นทำให้มนุษย์เกิดการรับรู้ความหมายร่วมกันได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้น トラบใดก็ตามที่มนุษย์จำเป็นจะต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคม การติดต่อสื่อสารย่อมต้องมีความจำเป็น อย่างแน่นอน ทั้งนี้เพื่อสร้างความเป็นระเบียบในการอยู่ร่วมกันสร้างความเข้าใจ ความช่วยเหลือ รวมไปถึงความสามัคคีกัน คำว่า การสื่อสาร ใช้ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Communication มาจากภาษา ลาดินว่า Communis แปลว่า ความเหมือนกันหรือร่วมกัน หากจะวิเคราะห์ตามรากศัพท์แล้ว การสื่อสารเป็นการสร้างความเหมือนกัน หรือสร้างลักษณะที่ร่วมกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมี ผู้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ต่างๆ ดังนี้

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm, 1973) ได้กล่าวว่า การสื่อสาร คือ การมีความเข้าใจร่วมกันต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร (Information Signs)

กล่าวโดยสรุป การสื่อสาร (Communication) คือ กระบวนการถ่ายทอดเรื่องราวข้อมูล ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นต่างๆ จากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (Source) โดยผ่านสื่อหรือช่องทาง (Channel) ไปยังบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งที่เรียกว่า ผู้รับสาร (Receiver) เพื่อตกลงหรือทำความเข้าใจร่วมกัน

4.2 ความสำคัญของการสื่อสาร

มนุษย์ใช้การสื่อสารสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข การสื่อสารจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. ใช้ติดต่อทำความเข้าใจ รับรู้ความเป็นไป ความเปลี่ยนแปลงของสังคมตลอดเวลา ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างปกติสุข
2. ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องราวของสังคม เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่างๆ เป็นต้น ทำให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ และถ่ายทอดเป็นมรดกทางสังคมให้ยึดปฏิบัติและพัฒนาต่อไป ช่วยให้สังคมมีความสงบเรียบร้อยไม่เดือดร้อนวุ่นวาย
3. ใช้พัฒนาสังคมในด้านต่างๆ เช่น คุณธรรม จริยธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ เครื่องมือเครื่องใช้ ความรู้ด้านต่างๆ เป็นต้น โดยใช้การสื่อสารสร้างเป็นความรู้ขึ้น และพัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ

นอกจากนี้ สมควร กวียะ (2547) ได้ให้ความหายความสำคัญของการสื่อสารที่มีต่อมนุษย์ยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท

1. ความสำคัญต่อความเป็นสังคม การที่มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นสังคม ตั้งแต่สังคมระดับเล็ก คือ ครอบครัว ชุมชนเผ่าพันธุ์ ไปจนถึงการรวมตัวเป็นสังคมขนาดใหญ่ในระดับประเทศนั้น จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเป็นพื้นฐาน เพราะการสื่อสารทำให้เกิดความเข้าใจ มีการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างระเบียบทางสังคม ให้เป็นที่ยอมรับ ระหว่างสมาชิก ทั้งนี้เพื่อจะได้อยู่ร่วมกันในสังคมที่สงบสุข กล่าวคือ การมีสังคมมนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสาร สังคมมนุษย์เกิดจากการใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการจะรวมคนหลายๆ คนให้มาอยู่รวมกัน

2. ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก เรียกได้ว่าตลอดเวลาที่เราตื่น เราจะทำการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา การสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่มใหญ่ การสื่อสารด้วยคำพูด การสื่อสารด้วยตัวหนังสือ การสื่อสารด้วยกิริยาท่าทางและการสื่อสารมวลชนกิจกรรมต่างๆ ที่เราทำเป็นประจำ มีการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ ไม่เว้นแม้กระทั่งเวลาเรานอนหลับอยู่ หากเราฝันหรือละเมอเรื่องใดก็ตามนั้นถือว่าการสื่อสารรูปแบบหนึ่งคือ การสื่อสารภายในตัวบุคคล (Intrapersonal Communication)

3. ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจ ปัจจุบันวงการอุตสาหกรรม มีการปฏิวัติทางด้านเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน นอกจากนี้สิ่งหนึ่งที่องค์กรต้องการก็คือ ความสนับสนุนและความร่วมมือ โดยองค์กรจะต้องสร้างความสัมพันธ์ ด้วยการใช้วิธีการด้านการสื่อสารที่เรียกว่า “ประชาสัมพันธ์” (Public relations) ในการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และยังสามารถตรวจสอบประชามติหรือความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มต่างๆที่มีต่อองค์กรด้วย

4. ความสำคัญต่อการปกครอง มีความจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือหรือกลไกที่สำคัญที่จะทำให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการปกครองของรัฐบาลจำเป็นต้องเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจ

5. ความสำคัญต่อการเมืองระหว่างประเทศ มีความจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเข้ามาเป็นปัจจัยที่สำคัญ คือ พัฒนาการของเทคโนโลยีทางการสื่อสารต่างๆ สามารถทำให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกสามารถติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

4.3 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ (inform) ในการทำการสื่อสาร ผู้ทำการสื่อสารควรมีความ ต้องการที่จะบอกกล่าวหรือชี้แจงข่าวสาร เรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารได้รับทราบ
2. เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (teach or education) ผู้ทำการสื่อสารอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจะ ถ่ายทอดวิชาความรู้ หรือเรื่องราวเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น
3. เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (please of entertain) ผู้ทำการสื่อสารอาจ ใช้ วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อสร้างความพอใจ หรือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร โดยอาศัยสารที่ตนเองส่งออกไป ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการพูด การเขียน หรือการแสดงกิริยาต่าง ๆ
4. เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or persuade) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ หรือชักจูงใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้รับสาร และอาจชักจูงใจให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตาม หรือยอมปฏิบัติตามการเสนอแนะของตน
5. เพื่อเรียนรู้ (learn) วัตถุประสงค์นี้มีความเกี่ยวข้องกับผู้รับสาร การแสวงหาความรู้ ของผู้รับสาร โดยอาศัยลักษณะของสาร ในกรณีนี้มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้ เป็นการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของสารที่ผู้ทำการสื่อสารถ่ายทอดมาถึงตน
6. เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (dispose or decide) ในการดำเนินชีวิตของคนเรามี สิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำ อยู่เสมอก็คือ การตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจ นั้นอาจได้รับการเสนอแนะ หรือชักจูงใจให้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จากบุคคลอื่นอยู่เสมอ ทางเลือกในการ ตัดสินใจของเราจึงขึ้นอยู่กับข้อเสนอแนะนั้น

4.4 องค์ประกอบการสื่อสาร

1. ผู้ส่งสาร (sender) หรือ แหล่งสาร (source) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร หรือเป็นแหล่งกำเนิดสาร ที่เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารด้วยการแปลสารนั้นให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษาและอากัปกิริยาต่าง ๆ เพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึก ข่าวสาร ความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสารด้วยวิธีการใด ๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตาม จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม เช่น ผู้พูด ผู้เขียน กวี ศิลปิน นักจัดรายการวิทยุ โฆษกรัฐบาล องค์การ สถาบัน สถาบันวิทยุกระจายเสียง สถาบันวิทยุโทรทัศน์ กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หน่วยงานของรัฐ บริษัท สถาบันสื่อมวลชน เป็นต้น
2. สาร (message) หมายถึง เรื่องราวที่มีความหมาย หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูลความรู้ ความคิด ความต้องการ อารมณ์ ฯลฯ ซึ่งถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารให้ได้รับรู้และ

แสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์ใดๆ ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ เช่น ข้อความที่พูด ข้อความที่เขียน บทเพลงที่ร้อง รูปที่วาด เรื่องราวที่อ่าน ท่าทางที่สื่อความหมาย เป็นต้น

2.1 รหัสสาร (message code) ได้แก่ ภาษา สัญลักษณ์ หรือสัญญาณที่มนุษย์ใช้เพื่อแสดงออกแทนความรู้ ความคิด อารมณ์ หรือความรู้สึกต่าง ๆ

2.2 เนื้อหาของสาร (message content) หมายถึง บรรดาความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอดเพื่อการรับรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนเพื่อความเข้าใจร่วมกัน หรือโต้ตอบกัน

2.3 การจัดสาร (message treatment) หมายถึง การรวบรวมเนื้อหาของสาร แล้วนำมาเรียบเรียงให้เป็นไปอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้ใจความตามเนื้อหา ที่ต้องการด้วยการเลือก ใช้รหัสสารที่เหมาะสม

3. สื่อ หรือช่องทาง (media or channel) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะของสาร ทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร

4. ผู้รับสาร (receiver) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชนที่รับเรื่องราวข่าวสาร จากผู้ส่งสารและแสดงปฏิกิริยาตอบกลับ (Feedback) ต่อผู้ส่งสารหรือส่งสารต่อไปถึงผู้รับสารคนอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร เช่น ผู้เข้าร่วมประชุม ผู้ฟังรายการวิทยุ กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย ผู้อ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

4.5 ประเภทการสื่อสาร

Brown (2001) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของการสื่อสารนั้นสามารถกระทำได้หลากหลายมุมมอง เช่น แบ่งตามวิธีการสื่อสาร แบ่งตามระดับของการสื่อสาร อันที่จริงแล้ว การแบ่งประเภทของการสื่อสารนั้นเป็นการแบ่งที่ไม่เบ็ดเสร็จเด็ดขาด เพราะการสื่อสารมีลักษณะเป็นกลุ่มหรือประเภทที่ต่อเนื่องกัน (continuum) มากกว่าที่จะเป็นกลุ่มที่แยกจากกันเด็ดขาด (separate) ในการทำความเข้าใจกับประเภทต่างๆของการสื่อสารนั้น ควรพิจารณาถึงคุณสมบัติต่างๆดังต่อไปนี้

1. จำนวนของการสื่อสาร (number of communications) เช่น การสื่อสารครั้งเดียวหรือหลายครั้ง (one through many)

2. ความใกล้ชิด (proximity) ของการสื่อสาร เช่น สื่อสารใกล้ชิด (close) หรือสื่อสารทางไกล (distant)

3. ความใกล้ชิดของการแลกเปลี่ยนข้อมูล (immediacy of exchange) เช่น การสื่อสารเกิดขึ้นพร้อมกันสอง ฝ่าย (real time) หรือมีการล่าช้า (delayed) ระหว่างการสื่อสาร

4. ช่องทางที่รับสาร (sensory channels) เช่น ทางการมองเห็น (visual) ทางการฟัง (auditory) ทางการสัมผัส (tactile) และทางอื่นๆ

5. บริบทของการสื่อสาร (context of communication) เช่น เผชิญหน้า (face-to-face) หรือ ผ่านตัวกลาง (mediated) การสื่อสารแบบส่วนตัว (personal) หรือไม่เป็นส่วนตัว (impersonal) แต่ระดับของการสื่อสารนั้น สามารถเป็นได้ทั้งการสื่อสารแบบเป็นทางการ (formal) และไม่เป็นทางการ (informal) วัตถุประสงค์ของการสื่อสารอาจมีความแตกต่างกันหรือเหลื่อมกัน ในที่นี้จะยกเอาการแบ่งประเภทการสื่อสารที่นิยมใช้กันทั่วไป ได้แก่ การแบ่งตามวิธีการสื่อสาร และแบ่งตามระดับการสื่อสาร

1. ประเภทของการสื่อสารแบ่งตามวิธีการสื่อสาร

การแบ่งประเภทของการสื่อสารตามวิธีการสื่อสารนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 Anderson (2007) การสื่อสารด้วยวาจาหรือ “วจนภาษา” (Oral/Verbal Communication) เช่น การพูด การร้องเพลงอย่างไรก็ตามบางครั้งมีการนับเอาการเขียน (writing) และภาษาสัญลักษณ์ (sign language) เข้า เป็นวจนภาษาด้วย ด้วยเหตุที่ว่าต่างก็เป็นการนำเอา คำพูด “word” มาใช้เหมือนกัน

1.2 การสื่อสารที่ไม่ใช่วาจา หรือ “อวจนภาษา” (Nonverbal Communication) เช่น การสื่อสารด้วยตัวหนังสือ สีหน้า ท่าทาง ภาษามือ การส่งสายตา เสียงและน้ำเสียง เป็นต้น

Mehrabian & Ferris (1967) ได้กล่าวต่อว่า โดยปกติแล้วการสื่อสารด้วยคำพูดหรือ วจนภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถก่อให้เกิดอิทธิพลต่อผู้ฟังได้มากนัก แต่ถ้าคำพูดนั้นประกอบด้วย อวจนภาษาอื่นๆ เช่น สำเนียงการพูด ความดัง ความเบาของเสียง จังหวะการพูด เสียงสูงต่ำ เสียงทุ้ม แหวม และกิริยาท่าทาง สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้ผู้ส่งสารสามารถ “สื่อ” กับผู้รับได้ลึกซึ้งมากขึ้น ดังนั้น จึงนับว่าการสื่อสารด้วยอวจนภาษาก็มีความสำคัญอย่างมาก มีการศึกษาพบว่าในกระบวนการสื่อสาร ระหว่างบุคคลนั้น มีการใช้คำพูดเพียงร้อยละ 7 จากเนื้อหาสาร (message) ทั้งหมด ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 93 เป็นอวจนภาษา ซึ่งในจำนวนของอวจนภาษานี้ ก็สามารถแยกได้เป็นการใช้น้ำเสียงร้อยละ 38 การใช้สีหน้าและภาษากายอื่นๆอีกร้อยละ 55

2. ประเภทของการสื่อสารแบ่งตามระดับของการสื่อสาร นักวิชาการได้มีการจัดประเภทของการสื่อสารตามระดับ (levels) ของการสื่อสาร โดยแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 การสื่อสารในตนเอง (Intrapersonal or Self-Communication) เป็นการสื่อสาร ภายในตัวเอง หมายถึง บุคคลผู้นั้นเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับในขณะเดียวกัน ได้แก่

2.1.1 การตระหนักรู้ตนเอง (self-concept หรือ self-awareness) เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยสามประการ ได้แก่ ความเชื่อ (beliefs) ค่านิยม (values) และทัศนคติ (attitudes) ปัจจัยทั้ง สามประการนี้ล้วนมีอิทธิพลต่อมนุษย์ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการพูดหรือการแสดงออกทางกายภาพ นักจิตวิทยาบางคนได้รวมเอาภาพลักษณ์ทางร่างกาย (body image) เป็นองค์ประกอบของการสื่อสาร

ระหว่างบุคคลด้วย เพราะภาพลักษณ์ทางร่างกายเป็นสิ่งที่เรารู้ตัวตนเอง ไม่ว่าจะในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ตาม ขึ้นอยู่กับมาตรฐานทางสังคมของวัฒนธรรมของเราสิ่งอื่นๆที่อาจส่งผลต่อการตระหนักรู้ตนเอง ได้แก่ คุณลักษณะ (attributes) ความสามารถพิเศษ (talents) บทบาททางสังคม (social role) เป็นต้น

2.1.2 การรับรู้ (perception) ในขณะที่การตระหนักรู้ตนเองเป็นการมุ่งเน้นเรื่องภายใน การรับรู้เป็นการมุ่งเน้นเรื่องภายนอก การที่คนเราจะรับรู้โลกภายนอกอย่างไรนั้นย่อมมีรากมาจากความเชื่อ ค่า นิยม และทัศนคติ นั้นเอง ดังนั้น การตระหนักรู้ตนเองและการรับรู้จึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกัน และมีอิทธิพลซึ่งกันและกันในการเกิดความเข้าใจในตนและความเข้าใจต่อโลกภายนอก

2.1.3 ความคาดหวัง (expectation) เป็นการมองไปข้างหน้าเกี่ยวกับบทบาทในอนาคต บางครั้งเป็นการคาดการณ์ความสัมพันธ์ที่เรารู้กันภายในครอบครัวหรือสังคมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในตนเองมีหลายระดับ เช่น

2.1.3.1 การสนทนาภายใน (Internal Discourse) เช่น การคิด การตั้งอกตั้งใจ และการวิเคราะห์ นักจิตวิทยาบางคนรวมเอาการฝัน การสวดมนต์ การไตร่ตรอง และการทำสมาธิด้วย

2.1.3.2 การพูดหรือการร้องเพลงคนเดียว (Solo Vocal Communication) เป็นการออกเสียงดังๆเพื่อสื่อสารกับตนเองเพื่อทำให้ความคิดชัดเจนขึ้น หรือเป็นการปลดปล่อย เช่น บ่นกับตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2.1.3.3 การเขียนคนเดียว (Solo Written Communication) เป็นการเขียนที่ไม่มีเจตนาตั้งใจจะให้ผู้อื่นได้ รับทราบ เช่น การเขียนสมุดบันทึกส่วนตัว เป็นต้น

2.2 การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) เป็นการสื่อสารที่บุคคลส่งข้อมูลโดยอาศัยสื่อมวลชน ไปยังผู้รับสารจำนวนมากพร้อมๆกัน เมื่อเรากล่าวถึงสื่อมวลชน (mass media) ดั้งเดิมมักจะหมายถึง ถึงหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ เมื่อกล่าวถึงสื่อมวลชนสมัยใหม่อาจรวมถึงอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถส่งข่าวสารไปยังผู้รับจำนวนมากได้ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

Thompson (1995) การสื่อสารมวลชนประกอบด้วยคุณลักษณะห้าประการ ได้แก่

1. ใช้วิธีการทางเทคโนโลยีและเป็นระบบในการผลิต (production) และเผยแพร่ (distribution)

2. การสื่อสารมวลชนจัดว่าเป็นสินค้าเชิงสัญลักษณ์ (symbolic goods) ซึ่งขณะนี้ระบบของการแปลงสัญลักษณ์ให้เป็นสินค้าได้ (commodification) ได้มีการปรับเปลี่ยนจากระบบแอนะล็อกเป็นดิจิทัล ทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลต่างๆมีความก้าวหน้ามากขึ้น

3. การผลิต (production) และการรับ (reception) ข้อมูลอยู่ในบริบทที่แยกจากกัน

4. ผู้ผลิตสามารถส่งข้อมูลไปยังผู้ที่อยู่ห่างไกลด้วยเวลา (time) และสถานที่ (space) ได้

5. การสื่อสารมวลชนเกี่ยวข้องกับ “การเผยแพร่ข้อมูล” ซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารแบบส่งจากผู้หนึ่งไปยังคนจำนวนมาก (one to many) ซึ่งหมายความว่าสินค้าจะถูกผลิตจำนวนมากเพื่อส่งไปยังผู้ชม/ผู้ฟังที่มีปริมาณมากเช่นเดียวกัน

2.3 ประเภทของการสื่อสารตามทิศทางของการสื่อสาร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.3.1 การสื่อสารทางเดียว (One - Way Communication) เป็นการส่งข่าวสารหรือการสื่อความหมายไปยังผู้รับแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยที่ผู้รับไม่สามารถมีการตอบสนองในทันที (immediate response) ให้ผู้ส่งทราบได้ แต่อาจจะมีปฏิกิริยาสนองกลับ (feedback) ไปยังผู้ส่งภายหลังได้ การสื่อสารในรูปแบบนี้จึงเป็นการที่ผู้รับไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ทันที จึงมักเป็นการสื่อสารโดยอาศัยสื่อมวลชน เช่น การฟังวิทยุ หรือการชมโทรทัศน์ เหล่านี้เป็นต้น

2.3.2 การสื่อสารสองทาง (Two-Way Communication) เป็นการสื่อสารหรือการสื่อความหมายที่ผู้รับมีโอกาสตอบสนองมายังผู้ส่งได้ในทันที โดยที่ผู้ส่งและผู้รับอาจจะอยู่ต่อหน้ากันหรืออาจอยู่คนละสถานที่ก็ได้ แต่ทั้งสองฝ่ายจะสามารถมีการเจรจาหรือการโต้ตอบกันไปมา โดยที่ต่างฝ่ายต่างผลัด

5. ความสามารถในการฟัง

การฟังเป็นทักษะการรับสารที่มนุษย์ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งการฟังจากบุคคลและสื่อต่าง ๆ เช่น การฟังสนทนา การฟังบรรยาย การฟังข่าวสาร การฟังเพลง เป็นต้น ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะที่ควรฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ผู้ฟังจะสามารถรับสารได้อย่างครบถ้วนพร้อมทั้งมีวิจารณญาณในการฟังไปในขณะเดียวกัน

โสภณ สารสัมฤทธิ์ผล (2550 :19) กล่าวว่า การฟังเป็นองค์ประกอบแรกของการเป็นผู้รู้ ดังปรากฏในหัวใจนักปราชญ์ว่า สุ-จิ-ปุ-ลิ คำว่า สุ คือ สุต หมายถึงการฟัง ผู้ใดฟังมากย่อมรู้มาก จึงได้ชื่อว่า “พหูสูต” เพราะสมัยโบราณวิชาการด้านหนังสือยังไม่แพร่หลาย ผู้ที่รู้หนังสือจึงมีน้อย การอ่านตำรับตำราก็ยังจำกัดเพียงคนบางกลุ่ม ดังนั้น การฟังจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในการแสวงหาความรู้

การฟังเป็นทักษะการรับสารจากเสียงที่ได้ยินและโดยเหตุที่การฟังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้นการเรียนรู้จึงต้องศึกษาทั้งหลักเกณฑ์และการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างมีอิสระ จึงจะสามารถพัฒนาสมรรถภาพการฟังให้ได้ประโยชน์ต่อตนเองแลต่อสังคม การพัฒนาสมรรถภาพการฟังจึงขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบและเรื่องราวของการฟัง ทั้งในด้านความหมาย ความสำคัญ ประเภท และมารยาทในการฟัง

5.1 ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นการรับสารจากคำพูดที่ต่างจากการได้ยิน เพราะกระบวนการฟังมีขั้นตอนซับซ้อน ต่อเนื่องจากการได้ยิน ผู้ฟังจะต้องใช้สมรรถภาพทางสมองและจิตใจเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินกับ ประสบการณ์และความหมายของถ้อยคำ แล้วตีความด้วยความคิดความรู้สึกให้เข้าใจสารที่ฟัง และ แสดงปฏิกิริยาตอบสนองได้อย่างเหมาะสม จึงจะถือว่าเป็นการฟังที่สมบูรณ์

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงมีผู้รู้ให้ความหมายของคำว่า “การฟัง” ไว้

Rubin (1995) กล่าวว่า การฟังนั้นเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ผู้ฟังนั้นต้องให้ความสนใจใน ข้อมูลที่ได้ฟัง โดยเลือกและแปลความหมายของข้อมูลนั้นและใช้จินตนาการจากสิ่งที่ได้ฟังและที่ มองเห็นได้อย่างชัดเจนในการกำหนดสิ่งที่กำลังฟังและสิ่งที่ผู้พูดกำลังพยายามสื่อและจะแสดงออก จากการพูด

Vandergrift (2016) กล่าวว่า การฟังคือกระบวนการการทำงานของด้านจิตใจ ผู้ฟังที่ไม่ สามารถเข้าใจจะทำให้ยากแก่การอธิบาย ผู้ฟังจะต้องแยกแยะเสียง ทำความเข้าใจในคำศัพท์และ โครงสร้างทางไวยากรณ์ แปลความ การเน้นเสียงสูงและเสียงต่ำ ซึ่งในการแปลความหมายนั้นต้องทำ ภายใต้อิทธิพลทางด้านสังคมและวัฒนธรรม นั้นหมายถึง การฟังเป็นกระบวนการแปลความหมายที่ ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่งที่ผู้ฟังจะทำการจับคู่สิ่งที่ได้ยินกับสิ่งที่กำลังรู้

ชายุดา จันทะปิตตา (2555) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังนั้นคือกระบวนการรับรู้ ที่เกิดจากการได้ทำและตีความหมายโดยผ่านกระบวนการการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องซึ่งผู้ฟังต้องมีความ สนใจและพิจารณาเลือกสรรสาระที่ได้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันตามสถานการณ์และ วัตถุประสงค์นั้นๆ

กระทรวงวัฒนธรรม (2556) ได้ให้คำจำกัดความของการฟังไว้ว่า การฟัง คือการรับสารหรือ เสียงที่ได้ยินทางหู การฟังอย่างมีจุดหมาย มีมารยาทและรู้จักพินิจพิเคราะห์เนื้อหาของสาระและสาร ที่ได้รับว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร รู้จักการจับใจความสำคัญ ใจความย่อย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้รับสารได้ ประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่

เตือนใจ อัฐวงศ์ (2557) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ ว่า การฟัง คือ การรับรู้ในเรื่องราว ต่าง ๆ จากแหล่งของเสียง ซึ่งอาจจะรับรู้โดยผ่านผู้พูดโดยตรงหรือรับรู้ผ่านอุปกรณ์บันทึกเสียงที่ได้ ยิน จากนั้นนำความหมายที่ได้รับไปพิจารณาและทำความเข้าใจของวัตถุประสงค์ผู้พูด ประเมินค่า สารที่ได้ฟัง และสามารถนำสารที่ได้จากการฟังไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้

ณัฐวดี ธรรมเดช (2559) กล่าวว่า การฟังนั้น คือกระบวนการในการรับสารและผู้ฟัง สามารถเข้าใจเรื่องที่ได้ฟังว่าผู้พูดนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไรและสามารถตีความของเรื่องที่ได้ฟัง ซึ่งการ ตีความของเรื่องที่ได้ฟังนั้นต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม ตลอดจนความสามารถของภาษานั้นๆ

สรุปได้ว่า การฟังคือการรับรู้การได้ยินเรื่องราวต่างๆ รับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยินเป็นการรับรู้สารทางหูและโสตประสาท และรับรู้เข้าใจจนสามารถนำสารนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ การฟังนั้นต้องหมายถึงการได้ยินอย่างรู้เรื่อง เข้าใจความหมายอย่างครบถ้วนตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด รู้จักมีวิจรรณญาณในการฟัง ตลอดจนมีมารยาทในการฟังด้วย

5.2 ความสามารถการฟังภาษาจีน

แคทรินทร์ คูบอค และ ธนเสฏฐ์ โชติอนันต์คุณกร (2560) ได้ให้ความหมาย ในการเรียนภาษาจีนหรือในการเรียนของทุกภาษา ตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาแล้วนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะ จึงเริ่มจากทักษะที่เป็นทักษะในการเริ่มต้นของการเรียน คือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด

1. ทักษะการฟัง ทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญอย่างมากหรือเรียกได้ว่าสำคัญที่สุดของทั้ง 4 ทักษะ เพราะจากคนเราใช้เวลาในการฟังประมาณร้อยละ 60 ดังนั้นจึงสามารถแบ่งพฤติกรรมการฟังออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1.1 ขั้นรับรู้ คือ ระดับที่ฝึกสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียงการเน้นและเสียงขึ้น-ลง

1.2 ขั้นระลึก คือ ระดับที่สามารถเข้าใจความหมายของข้อความสั้นๆที่ได้ยิน

1.3 ขั้นรับความคิด คือ ระดับที่จะสามารถเข้าใจถึงสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์และประโยครวมถึงบทความสั้นๆ

1.4 ขั้นเข้าใจ คือ ระดับที่จะสามารถเข้าใจถึงคำอธิบาย รู้จักถึงการจับใจความของข้อความที่ได้ยิน แม้ว่าจะมีคำที่ไม่รู้ความหมายอยู่ในนั้นก็ตาม สามารถฟังและเข้าใจข้อความที่ผู้พูดได้สื่อสารออกมาได้อย่างรวดเร็ว

1.5 ขั้นวิเคราะห์ คือ ระดับที่สามารถแยกแยะได้ว่าข้อความที่ได้ยินนั้นเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ รูปแบบของประโยคถูกต้องหรือไม่ เข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกและความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำเสียงและถ้อยคำที่เน้น สามารถประเมินได้ว่าถ้อยคำที่เน้นสื่อสารความคิดได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ด้านทักษะความสามารถในการฟังของการเรียนภาษาจีนทักษะการฟังถือได้ว่า เป็นทักษะพื้นฐานแรกของการเริ่มเรียนภาษา ปัญหาที่มักจะพบในการเรียนภาษาจีน คือ ในการเรียนหรือทั้งในการทำแบบทดสอบนักเรียนมีทักษะการฟังได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อนักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมักจะมีปัญหาการฟังในการสนทนาจากเจ้าของภาษา เพราะว่าสำเนียงภาษาของแต่ละคนย่อมมีสำเนียงในการพูดที่แตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดอุปสรรคในการฟัง นอกจากนั้น ด้านการฟังยังมีปัญหาเกี่ยวกับการแยกเสียงคำศัพท์บางคำที่มีเสียงใกล้เคียงกันไม่ออก เช่น คำศัพท์ที่ออกเสียง q (ซี) x (ซี) ch (ชือ) sh (ชือ) อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดของความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้

5.3 การวัดและประเมินผลความสามารถการฟังภาษาจีน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้มีการเสนอแนวทางของการวัดและประเมินผลทักษะการฟัง ไว้มีดังนี้

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming) เช่น

- 1.1 การฟังข่าว และให้นักเรียนเขียนคำศัพท์หรือชื่อที่ได้ยินจากการฟังข่าว
- 1.2 ฟังครูผู้สอนเล่าเรื่อง อ่านเนื้อเรื่อง นิทานที่คุ้นเคย จากนั้นให้นักเรียนได้เป็นผู้ตั้งชื่อเรื่อง
- 1.3 ครูผู้สอนเป็นคนเล่าเรื่อง หรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ และให้นักเรียนเขียนถึงสิ่งที่นักเรียนได้จากที่ครูผู้สอนเป็นคนเล่า
- 1.4 ฟังรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง หรือการพยากรณ์อากาศ จากนั้นให้นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2. การทดสอบความเข้าใจของข้อความ (Oral Comprehension)

แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่มีความเป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจในส่วนของข้อความอยู่ด้วย เช่น ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ แล้วตั้งชื่อฟังบทความหลังจากนั้นให้สรุปด้วยการเขียนหรือตอบว่า เรื่องที่ได้ยินนั้นเกี่ยวกับอะไร ฟังแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับความหมายของคำ

3. การทดสอบในการรับข้อมูล

- 3.1 ให้ฟังข้อความจากนั้นให้นักเรียนกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายตามที่นักเรียนได้ฟัง
- 3.2 สร้างบทบาทสมมติโดยให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ จากนั้นให้นักเรียนทำการสรุปสิ่งที่นักเรียนได้ยิน
- 3.3 ให้นักเรียนได้ฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและให้ทำการจดบันทึกไว้

4. การทดสอบการถ่ายคำพูด หรือเรื่องราว (Transfer the Oral Message) เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบถึงความสามารถ ของ 2 ทักษะ คือ การรับสาร และการถ่ายทอดออกมาเป็นการส่งสาร

5. การเขียนตามคำบอก (Dictation)

แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกนั้น สามารถบอกได้ถึงความสามารถด้านภาษาของนักเรียน การทดสอบความสามารถในการฟังประเภทนี้ อาจทำได้ทั้งในรูปแบบของทักษะสัมพันธ์ระหว่างฟัง - เขียน กับ ฟัง - พูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2529) กล่าวถึง การวัดและการประเมินความสามารถในการฟัง ดำเนินการได้ในระหว่างที่กำลังจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นการสังเกตความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่กำลังเรียนและยังสามารถบอกได้ถึงตอนปลายภาคด้วย

- 5.1 ให้นักเรียนตอบคำถาม จากครูผู้สอน
- 5.2 ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้ลำดับเหตุการณ์
- 5.3 ให้นักเรียนได้ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม
- 5.4 ใช้แบบทดสอบที่เป็นแบบการเขียน หรือเป็นแบบสอบปากเปล่า จากการฟังเรื่องที่ได้ยิน

สรุปการวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟังภาษาจีน เป็นกระบวนการที่มีความสอดคล้องกับผู้วิจัย คือ การให้นักเรียนได้ลงมือทำแบบวัดความสามารถในการฟัง เพื่อเป็นการวัดและประเมินผลในส่วนของ การฟัง โดยให้นักเรียนได้ฟังเนื้อหาของบทเรียน โดยจะแบ่งออกเป็น คำศัพท์และบทสนทนา และมีในส่วนหัวข้อที่ระบุว่าให้นักเรียนตอบคำถามที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวโดยให้นักเรียนเขียนคำตอบหลังจากที่ได้ฟังครูอ่านเสร็จทั้งนี้เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็น 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด

6. ความสามารถในการพูด

การพูดเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะมนุษย์ใช้การพูดแสดงอารมณ์และความรู้สึกโดยอาศัยภาษาและเสียงเป็นสื่อในการติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การสื่อสารโดยใช้คำพูดเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวัง เพราะการพูดที่มีหลักเกณฑ์เท่านั้นที่จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินชีวิตในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะพูดให้ได้ดี พูดให้เป็น หรือพูดให้เกิดประโยชน์ ผู้พูดจึงต้องคำนึงถึงเนื้อหา วัตถุประสงค์ของการพูด และการบรรลุผลของการพูดเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการพูดที่ดี ผู้พูดจึงควรคิดและไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจพูดสิ่งใด ๆ ออกไป

6.1 ความหมายของการพูด

การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ “ศาสตร์” หมายถึง การพูดจะต้องมีหลักเกณฑ์ และวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้สอน ถ่ายทอด ปฏิบัติ ฝึกฝน เช่นเดียวกับหลักวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วนที่เป็น “ศิลป์” เพราะการพูดเป็นเรื่องของความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล ดังนั้น ผู้ที่ต้องการจะเป็นนักพูดที่ดีจึงต้องศึกษาหลักและวิธีการพูดแล้วหมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ

เบริน (Byrne 1987 :36) กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารสองทิศทางที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างทักษะการรับสารของผู้ฟังและทักษะการผลิตสารของผู้พูด ผู้พูดจะทำหน้าที่ส่งรหัสเพื่อสื่อถึงเจตนาและความต้องการ ส่วนผู้ฟังจะเป็นผู้ถอดรหัสของสารนั้น ทั้งนี้ต้องอาศัยความรู้ในเรื่องของระบบภาษา เช่น เสียงหนักเบาในคำตลอดจนความเข้าใจภาษาท่าทางของผู้พูดเป็น

เครื่องช่วยให้การตีความสารนั้นตรงตามเจตนาของผู้สื่อ หรืออาจจะสรุปได้ว่าในความเป็นจริงความสามารถในการพูดเกี่ยวข้องกับการฟังโดยตรง โดยผู้พูดจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข้อมูลให้กับผู้ฟังเป็นลักษณะเป็นการสื่อสารแบบ 2 ทาง โดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทกัน ในการเป็นผู้พูดและผู้ฟัง

ฟินอคคิโอโร และบรัมฟิต (Finochiaro and Brumfit 1983 :140) กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่พูด สถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสม การใช้คำพูด กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสม รวมทั้งการไวต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงคู่สนทนา ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นปฏิกริยาที่สัมพันธ์กันทั้งทางด้านสมองและร่างกายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกัน ในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาที่เหมาะสม มีการเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำรวมทั้งแสดงสีหน้าท่าทางที่เป็นเครื่องช่วยในการแสดง ความหมายของสิ่งที่พูดถึง ผู้ฟังจะสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่งและในบางครั้งภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์หรือไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์ ซึ่งมีความตรงกันข้ามกับภาษาที่ใช้ในการเขียนที่ประโยคต่างๆ ต้องสมบูรณ์ถูกต้อง ผู้อ่านจึงจะเกิดความเข้าใจได้ กล่าววาทักษะการพูดและการพูดเป็นทักษะที่ต่างก็มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า การพูด คือ การแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้พูดต้องใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงรวมถึงกริยาท่าทางที่ถูกต้องและสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้พูดกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้ประสบการณ์ ความรู้สึก หรือความต้องการต่างๆ เพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟังโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงอากัปกิริยาท่าทางในการสื่อความหมาย เพื่อให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ

6.2 ความสามารถการพูดภาษาจีน

แคทรินท์ ดูปอค และ ธนเสฏฐ์ โชติอนันต์คุณกร (2560) ได้อธิบายถึง ด้านทักษะความสามารถในการการพูดของการเรียนภาษาจีน เป็นทักษะที่มีความสำคัญอีกหนึ่งทักษะที่รองลงมาจากทักษะการพูด เมื่อเริ่มเรียนรู้ในการพูด ปัญหาหลักของด้านทักษะการพูด คือ สภาพแวดล้อมทางภาษา ถ้านอกห้องเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนในการสนทนาก็จะทำให้โอกาสในการฝึกพูดกับเจ้าของภาษาน้อยลง และด้วยธรรมชาติของภาษาจีนนั้นที่มีเสียงวรรณยุกต์กำกับอยู่ด้วยกัน 4 เสียง โดยในแต่ละเสียงนั้นจะมีความหมายที่มีความแตกต่างกันออกไป เมื่อพูดเสียงผิดก็จะทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดไป ทักษะด้านการพูดภาษาจีนจึงมีความสำคัญมากในการสื่อสาร และอีกปัญหาที่พบมากในการเรียนคือ ในการฝึกพูดในห้องเรียน นักเรียนสามารถพูดตามแบบสนทนาในบทเรียนได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อหลังจากที่ได้เรียนแล้วกลับมีโอกาสในการฝึกสนทนาภาษาจีนค่อนข้างน้อยมาก และบางครั้งไม่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

ทักษะความสามารถในการพูดเป็นพฤติกรรมทางด้านการแสดงออก เนื่องจากคนไทยไม่ได้ใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดภาษาจีนจึงอาจเป็นทักษะที่ดูแล้วค่อนข้างยาก ในด้านการ

ออกเสียง เสียงและสำเนียงให้ถูกต้อง หากนักเรียนมีความพากเพียรในการฝึกฝน จะสามารถทำได้ ถึงแม้จะยังออกเสียงเพี้ยนอยู่บ้าง นักเรียนควรให้ความสำคัญต่อการพยายามสื่อสารและจับใจความให้ได้ความหมายมากที่สุด นอกจากเสียงหรือสำเนียงแล้ว ได้แก่ ศัพท์ไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนการใช้คำกริยา ท่าทางประกอบในการสื่อสาร ทักษะการพูดเป็นปัญหามากที่สุด และเป็นที่ยากสำหรับนักเรียนที่จะพัฒนาการพูดและการฟังได้นั้น เนื่องจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนภาษาส่วนใหญ่แล้ว ยังคงเน้นการใช้ภาษาไทยเป็นหลักและเป็นองค์ประกอบสำคัญ การสอนเพื่อฝึกทักษะการพูด มี 4 ประการ ดังต่อไปนี้

- 2.1 จำเป็นต้องให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย
- 2.2 จำเป็นต้องสร้างสถานการณ์หรือโอกาสต่างๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำวิธีปฏิบัติที่จำเป็นใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้
- 2.3 ควรมีการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความถูกต้องของการใช้ภาษาในขณะที่นักเรียนกำลังใช้ภาษาอยู่นั้น ครูผู้สอนควรมีรูปแบบของการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีความหลากหลาย
- 2.4 การสอนนั้นควรมีความสอดคล้องกับทักษะด้านจิตพิสัยและพุทธิพิสัยของนักเรียน นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ ความชอบ และรูปแบบการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

6.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถการพูดภาษาจีน

การวัดและการประเมินผลความสามารถในการพูด เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยในการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน โดยสามารถทำได้หลายวิธีและยังสามารถดำเนินการได้ทุกช่วงของการจัดการเรียนการสอน ทั้งช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยมีนักวิชาการได้เสนอไว้ ดังนี้

Taylor (1986) ได้ทำการแบ่งความสามารถในการพูดไว้ด้วยกัน 4 ด้าน และแต่ละด้านมีการกำหนดคะแนน แต่ละด้านจะมีคะแนนสูงสุด 8 คะแนน โดยให้คะแนนตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วเป็นธรรมชาติ มีความสัมพันธ์ของข้อความ รวมถึงการหยุดระหว่างการพูด
2. ความถูกต้อง จะเน้นความถูกต้องไปทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ด้านขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์ที่เพียงพอต่อการดำเนินการพูดสนทนาจนจบ

4. การออกเสียง ถูกหลักของการออกเสียง มีการควบคุมการออกเสียงหนักเบา มีจังหวะในการพูด มีการใช้เสียงสูงเสียงต่ำและระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้น อาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

Carroll (1982) ได้มีการให้แนวทางในการให้คะแนนในการพูด ไว้ดังนี้

5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามและตอบได้ถูกต้อง ให้รายละเอียดโดยไม่ติดขัด

4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามและตอบได้ถูกต้อง และสามารถให้รายละเอียดได้เมื่อถาม

ต่อ

3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำตอบและตอบอย่างลังเล ไม่ตอบโดยทันที

2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิด มีความติดขัดแต่สามารถแก้ปัญหาได้

1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิด มีความติดขัดแต่สามารถแก้ไขได้บ้าง

0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่สามารถพูดได้เลย

Oller (1979) ได้มีการกำหนดหัวข้อพร้อมเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด ได้ด้วยกัน 5 ข้อ ดังนี้

1. ความคล่องในการพูด

2. การออกเสียงของพยัญชนะ

3. การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4. การออกเสียงหนักเบามีการใช้เสียงสูงต่ำ

5. การสื่อความหมาย

Hilsdon (1991) ได้เสนอวิธีการวัดและการประเมินผลของการพูด โดยมีผู้ให้คะแนน 2 คน หลังจากนั้นนำคะแนนมารวมกัน การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 6 ระดับด้วยกัน ดังนี้

ระดับ 5 (ดีเยี่ยม) หมายถึง สามารถสนทนาได้อย่างคล่อง ผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย

ระดับ 4 (ดีมาก) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง ถึงแม้จะผิดหลักไวยากรณ์

ระดับ 3 (พอใช้) หมายถึง สามารถสนทนาได้ดีพอสมควร แต่มีความผิดพลาดในการพูดบ่อย

ระดับ 2 (ผ่าน) หมายถึง พูดสนทนาได้ แต่ไม่คล่อง

ระดับ 1 (อ่อนมาก) หมายถึง ไม่สามารถพูดสนทนาให้เข้าใจได้

ระดับ 0 (ใช้ไม่ได้) หมายถึง ไม่สามารถพูดได้เลย

Valette (1977) ได้มีการแนะนำวิธีการทดสอบการพูดไว้ด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ การพูดโดยที่มีการควบคุม ซึ่งสามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวอย่างที่สามารถมองเห็นได้ เช่น รูปภาพเป็นสื่อ หรือการให้ตัวอย่างที่เป็นคำพูด เช่น ครูพูดประโยคและแสดงคำตอบด้วยสีหน้า ท่าทาง จากนั้นให้นักเรียนได้ตอบลักษณะท่าทางนั้น อาจจะให้นักเรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและพูดรายงานเรื่องที่ได้ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์และจับบันทึกการจากพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกหนึ่ง

ลักษณะคือ เป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การพูดสนทนาอย่างแท้จริง โดยให้นักเรียนได้พูดบรรยายตามภาพ ให้พูดตามหัวข้อที่ได้กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุโดยให้ใช้ภาษาที่เรียน การสนทนา และการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่มีความเหมาะสม มีความนิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

วรางคณา เค้าอัน (2560) กล่าวว่า วิธีการวัดและการประเมินผลการพูดนั้น สามารถประเมินด้วยกันหลายวิธี โดยเริ่มประเมินจากลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ และครูต้องคำนึงถึงการกำหนดเกณฑ์การประเมินต้องมีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน และควรประเมินจากสภาพจริง เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการสอน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด เป็นขั้นตอนกระบวนการที่มีความสอดคล้องกับผู้วิจัย คือ ให้นักเรียนได้ทำแบบวัดความสามารถในการพูด โดยให้นักเรียนจับคู่สนทนา และสลับสับเปลี่ยนกันในการเป็นผู้ส่งสาร โดยในแบบวัดความสามารถในการพูด จะมีระบุให้นักเรียนได้วัดการพูด ในแบบวัดจะระบุประโยคสนทนาที่ครูกำหนดและให้นักเรียนเป็นผู้เลือก จากนั้นให้พูดสนทนาสิ่งที่นักเรียนได้เลือก โดยต้องพูดให้ถูกต้องกับระบบสัทอักษรจีน คือ เสียงที่นักเรียนพูดออกมาจะต้องตรงกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีน จะต้องออกเสียงคำศัพท์ รวมถึงประโยคสนทนานั้น และในการพูดสนทนา นักเรียนจะต้องเรียงประโยคสนทนาให้ถูกต้องกับหลักไวยากรณ์ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนคือ ถ้านักเรียนพูดถูกต้อง ออกเสียงตรงกับระบบสัทอักษรจีน ในส่วนที่เป็นเสียงวรรณยุกต์ ได้ 1 คะแนน แต่ถ้านักเรียนออกเสียงผิดไม่ถูกต้องตามระบบสัทอักษรจีน ที่เป็นเสียงวรรณยุกต์ ได้ 0 คะแนน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระงาน

Nunan (1991: 59-65) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ตัวป้อนที่กำหนดให้เป็นปัญหาซึ่งเป็นงาน จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับและใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึก ให้ผู้เรียนว่าสิ่งที่เรียนรู้อาจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของนูแนน ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบกันไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ESP)

Coleman (1987: 15-24) การสร้างแบบเรียนที่ใช้ประกอบการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยแบบเรียนที่ใช้ได้มี

การกำหนดให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล และแบบกลุ่ม ที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนจะต้องประสบพบเจอเมื่อจบการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและให้ความร่วมมือในการเรียนการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

岳丹微 (2009) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในการสอนภาษาจีน โดยมีจุดประสงค์ในการทดลองเพื่อ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในการสอนภาษาจีนเป็นอย่างไร กิจกรรมการสอนที่เน้นภาระงานสามารถปรับปรุงแรงจูงใจความสนใจของนักเรียนในการเรียนได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ นักเรียนศูนย์ MTC โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง เรียนแบบการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน กลุ่มที่สองเรียนโดยการใช้การสอนแบบดั้งเดิม เวลาเรียนในแต่ละวันคือ 100 นาที โดยเรียน 5 วันต่อ 1 สัปดาห์ โดยรวมระยะเวลาในการเรียนทั้งหมด 10 สัปดาห์ โดยเครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือใช้แบบทดสอบและแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ครูและนักเรียน ผลการทดลองที่ได้แสดงถึง การสอนที่เน้นภาระงานสามารถเพิ่มแรงจูงใจและเกิดความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้เกิดการจดจำของเนื้อหาในชั้นเรียนและได้มีการพัฒนาด้านปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ดีขึ้น

赖俊安 (2016) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการสอนตามภารกิจที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเมืองเกาสง กลุ่มทดลองประกอบไปด้วย 33 คน และกลุ่มควบคุม 28 คน โดยเครื่องมือในการทดลองเป็นเชิงปริมาณคือ ชั้นแรกทำการทดสอบภาษาอังกฤษเบื้องต้นและสอบถามแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนเพื่อทราบถึงพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและแบบสอบถามถึงแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน โดยผลการทดลองสรุปว่า การเรียนการสอนที่เน้นภารกิจช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนที่เน้นงานเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การสอนที่เน้นภารกิจมีส่วนช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนในเรื่องของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยาย 3. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระ

งานต่อความคงทนในการเรียนและ 4. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน มีกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานดังนี้ ชั้นก่อนปฏิบัติการ เป็นการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงาน ชั้นปฏิบัติการเป็นการวิเคราะห์งาน/วางแผน ปฏิบัติ แก้ปัญหา ปรับปรุง ชั้นความรู้ความจำ เป็นการทบทวน ปรับความรู้ และชั้นผลผลิต ดูจากชิ้นงาน/การทดสอบย่อย/บันทึกการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการใช้กิจกรรม แบบทดสอบความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยาย และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ Paired-sample t-test แบบจับคู่เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมรวมทั้งเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรมและการสอบซ้ำเพื่อประเมินความคงทนในการเรียนรู้และใช้การหาค่าขนาดอิทธิพลตรวจสอบขนาดผลต่างที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการใช้กิจกรรม ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ค่าระดับความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน และใช้ One-Sample t-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจกับเกณฑ์ 3.50 ที่กำหนด ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PANO MODEL มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง สิ่งสนับสนุน มีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 อยู่ในระดับดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดผลเท่ากับ 3.17 หมายถึงระดับใหญ่มาก 2. ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับมาก 3. คะแนนหลังเรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึง นักเรียนมีความคงทนในการเรียน และ 4. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบ (PANO MODEL) เป็นทางบวก

พรพรชกร ชาตรีภิญโญ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่องการบูรณาการการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานร่วมกับกลวิธีอภิปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังจากการสอนแบบการบูรณาการการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานร่วมกับกลวิธีอภิปัญญาการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากการสอนแบบการบูรณาการการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานร่วมกับกลวิธีอภิปัญญาและผู้เรียนที่มีความสามารถในการเขียนสูงนั้นมีระดับการพัฒนาในระดับการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองสูงกว่าในกลุ่มอื่น ๆ

ช่อทิพย์ วิริยะ (2555) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเพิ่มศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความสนุกสนานรับผิดชอบต่องาน

ที่ได้รับมอบหมายสามารถค้นพบอะไรใหม่ๆได้เสมอในการปฏิบัติภาระงานการสอนด้วยวิธีนี้จึงเป็นวิธีการสอนที่เพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย

จิระ หนูบรรจง (2550) ได้ทำการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง หลักการผลิตรายการวิทยุทัศน์การศึกษา หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ในการทำกิจกรรม ผลการวิจัยของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง หลักการผลิตรายการวิทยุทัศน์การศึกษา มีค่าประสิทธิภาพ 88.17/87.64 และมีด้านคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อในระดับดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุเทน พุ่มจันทร์ (2550) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.46/84.69 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังการทดลอง ผลปรากฏว่า หลักจากการทดลองบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศราวรุท ทิพย์รักษา (2550) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างสื่อมัลติมีเดียและกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนเรื่องชีวิตและวัฒนธรรมไทยภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่าสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนเรื่องชีวิตและวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.57

ปวีณา เหมะธูลิน (2551) ทำการวิจัยด้านการทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม จัดเป็นกลุ่มทดลองเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และกลุ่มควบคุม เรียนด้วยวิธีสอนปกติ โดยผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.56/93.90 และนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียน

คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยการเรียนการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรกต รัชชกุลการสกุล (2554) ศึกษาการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ดนตรีจีนบางหลวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ็ญหัว อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดีย เรื่องดนตรีจีนบางหลวง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.80/73.17 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

สุกัญญา บุญอิม (2555) พัฒนาคู่มือเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องคู่มือฉบับและกราฟ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพรรณวดี จำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการพัฒนาพบว่าคุณภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียด้านเนื้อหา มีคุณภาพดีและด้านสื่อมีคุณภาพดีมาก และนักเรียนมีผลการเรียนที่ระดับ 4 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 66 ผลการเรียนระดับ 3 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และไม่มีนักเรียนที่ได้ผลการเรียนในระดับ 1 และ 0

Biello (2006) ศึกษาวิธีการและกระบวนการในการออกแบบและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่มีปฏิสัมพันธ์ ในวิชาดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนารูปแบบ (Model) จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา ดนตรีศึกษา จิตวิทยา สถาบันการวิจัย เป็นต้น ผลที่ได้คือ รูปแบบของสื่อมัลติมีเดียที่สนับสนุนในความแตกต่างของนักเรียนในแต่ละคน ไม่ว่าจะแตกต่างกันในด้านของวัฒนธรรมของการเรียนรู้ ตลอดจนพื้นฐานทางการศึกษาที่แตกต่างกัน

Peraza (2006) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องพื้นฐานการคูณ รวมถึงการคูณ 10,5,2 โดยเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน เกี่ยวกับความเข้าใจในการคูณ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำการทดสอบก่อนเรียนจากนั้นเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเวลา 1 สัปดาห์ และทำการทดสอบหลังเรียนตอนท้ายของสัปดาห์ ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีศักยภาพที่ช่วยกระตุ้นนักเรียนในการเรียนคณิตศาสตร์

Sawsan Nusir (2011) ทำการวิจัยเรื่องการออกแบบระบบของมัลติมีเดียแบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาในจอร์แดน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอและประเมินความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการใช้ระบบมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาของนักเรียนในระดับชั้น

ประถมศึกษา ระบบพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการสอนทักษะเบื้องต้นให้กับนักเรียนโดยสังเกตพัฒนาการความสามารถในการเรียนรู้และทักษะใหม่ๆของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย สรุปได้ว่าสื่อมัลติมีเดียประกอบไปด้วย บทเรียนสำหรับสอนความรู้ใหม่ บทเรียนสำหรับสอนทบทวน และบทเรียนสำหรับสอนซ่อมเสริมในกลุ่มผู้เรียนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจต่อผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัย เห็นว่าสื่อมัลติมีเดีย เป็นสื่อที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน

เวอน ถิ บาว งัน (NGUYỄN THỊ BẢO NGÂN , 2018) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มัลติมีเดียในการฝึกทักษะและการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาษาจีน โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งชาติฮานอย โดยใช้เครื่องมือในการทดลองวิจัยคือแบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ โดยผลการเรียนการสอนการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้มัลติมีเดียโดยรวมของเกณฑ์คืออยู่ในระดับสูง และจากการทดลองฝึกการฟังและการพูดภาษาจีนแบบที่มีสื่อมัลติมีเดียมาช่วย สามารถยืนยันได้ว่า การฟังและการพูดภาษาจีนอยู่ในระดับที่ดี

นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์ (2555) ได้วิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน ของนักศึกษาปริญญาตรี โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาจีน และ 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนและแผนการสอน ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และระยะที่ 3 การทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบและการสรุปผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สาขาวิชาภาษาจีน ที่มีปัญหาด้านการจำอักษรจีนในการระบุเสียงและความหมายของอักษร และทักษะการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบก่อน-หลังการทดลอง แบบทดสอบย่อยระหว่างการทดลอง 2 ชุด การสังเกตบันทึกความรู้ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ Wilcoxon Signed-ranks Test ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์เพื่อยกระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงส่วนประกอบแสดงเสียงและส่วนประกอบแสดงความหมายของอักษรจีนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้จักอักษรในคำศัพท์ที่ปรากฏในบท

อ่านและในการประยุกต์ทฤษฎีการอ่าน ขั้นตอนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นอักษรเชื่อมโยง ชั้นที่ 2 ชั้นอักษรในบริบท และชั้นที่ 3 ชั้นการป้อนกลับและสะท้อนกลับ ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการอ่านดังกล่าวครอบคลุมความสามารถในการระบุเสียงอ่านของอักษรจีนซึ่งปรากฏในประโยคความสามารถในการคาดเดาความหมายของอักษรจีนซึ่งปรากฏในประโยคความสามารถในการเข้าใจบทอ่านวัดจากการเลือกคำตอบเกี่ยวกับบทอ่านได้ถูกต้องโดยมีการเสนอแนะให้กับผู้ทำวิจัยต่อไปว่า ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นงานปฏิบัติในการสอนภาษาจีนที่เชื่อมโยงกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสามารถในการพูด หรือความสามารถในการเขียน เป็นต้น

อัญชลี ทองแถม (2559) การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของกาเย่ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน 3) ศึกษาความคงทนความสามารถในการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดกาเย่ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุสิตพัฒนชยการ กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ จำนวน 7 หน่วยการเรียนรู้จำนวน 14 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 3) นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 4) ผลของความพึงพอใจต่อการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ ภาพรวมระดับความพึงพอใจมา ค่าเฉลี่ย 3.61

ไชยฉัตร โรจน์พลทามล (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน พบว่า ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนภาษาจีนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ80) ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัย ประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยดัดแปลงการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของออลเลอร์ พบว่านักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาจีน ได้แก่ ความคล่องในการพูด การออกเสียง พยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้อง พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

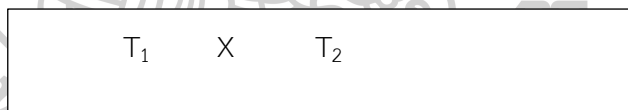
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยแบบ (The One-Group Pretest – Posttest Design) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (The One-Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) รูปแบบของการทดลองเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การทดลองจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 10 ห้อง รวม 415 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบุรี จำนวน 37 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

- ตัวแปรตาม ได้แก่
1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน
 2. ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน
 3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน จำนวน 30 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีการให้คะแนนเป็น 0 และ 1 ตอบผิดได้ 0 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน
2. แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน จำนวน 10 ข้อ แบบอัตนัย
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

1.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

1.3 ศึกษาเอกสาร แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 5 แผน จำนวนทั้งหมด 10 ชั่วโมง โดยมีองค์ประกอบได้แก่ เวลาเรียน ผลการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย เนื้อหาและเวลาเรียน ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	-สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้ -สามารถพูดโต้ตอบสนทนาได้ง่ายๆได้ รวมทั้งการแสดงความชอบ การแสดงความต้องการ	- คำศัพท์	-เกริ่นนำโดยให้นักเรียน ให้นักเรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์ในการเรียนของหน่วยที่ 3 -สอนคำศัพท์ เรื่องอาหาร -ออกเสียงคำศัพท์ที่นักเรียนได้ยิน	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	-สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้ -สามารถพูดโต้ตอบสนทนาได้ง่ายๆได้ รวมทั้งการแสดงความชอบ การแสดงความต้องการ	- คำศัพท์	-สอนคำศัพท์ เรื่องอาหาร -ออกเสียงคำศัพท์ที่นักเรียนได้ยิน	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	-สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้ -สามารถพูดโต้ตอบสนทนาได้ง่ายๆได้ รวมทั้งการแสดงความชอบ การแสดงความต้องการ	- คำศัพท์ พร้อมแปล (ฟัง-พูด พร้อมแปล ความหมาย) - บทสนทนา (โครงสร้างประโยค)	-นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ -โครงสร้างประโยค เหยียดยกทานอะไร (你想吃什么?) -นักเรียนฟังและทำความเข้าใจกับโครงสร้างประโยค -นักเรียนแต่ละคนฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์อาหาร	2

ตารางที่ 2 ตารางโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	-สามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนได้ -สามารถพูดโต้ตอบสนทนาต่างๆได้ รวมทั้งการแสดงความรัก การแสดงความชอบ การแสดงความต้องการ	- คำศัพท์ (ฟัง-พูด พร้อมหมาย) ความหมาย) - บทสนทนา (โครงสร้างประโยค / ฟัง-พูด ฟังการสนทนา)	- ให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ได้ฟัง - นักเรียนแปลความหมายจากประโยคที่ฟัง	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	-สามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนได้ -สามารถพูดโต้ตอบสนทนาต่างๆได้ รวมทั้งการแสดงความรัก การแสดงความชอบ การแสดงความต้องการ	- คำศัพท์ (ฟัง-พูด พร้อมหมาย) ความหมาย) - บทสนทนา (โครงสร้างประโยค / ฟัง-พูด ฟังการสนทนา)	- นักเรียนฝึกใช้โครงสร้างประโยคโดยพูดโต้ตอบกับคู่สนทนา - นักเรียนเลือกตัวเลือกที่ถูกต้องตามโครงสร้างการวางตำแหน่งประโยค - นักเรียนพร้อมคู่สนทนาพูดบทสนทนาให้ครูฟัง	2

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน 1 ท่าน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้
-1 หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ระหว่างรายการประเมินและหัวข้อแผน ในด้านความถูกต้องทางภาษา ความเป็นไปได้ของกระบวนการจัดกิจกรรม เวลาในการจัดกิจกรรม สื่อมัลติมีเดีย แหล่งการเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผล ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ในทุกด้านทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (รายละเอียดตามภาคผนวก ข)

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยแก้ไขด้วยการเพิ่มกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ได้ฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาจีนให้มากขึ้น เพิ่มสื่อมัลติมีเดียให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยใส่รูปภาพ เสียง ประกอบลงไปนีสื่อมัลติมีเดียด้วย เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาจีนผ่านสื่อมัลติมีเดียได้เป็นอย่างดี

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 7 จำนวน 37 คน โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่ได้เรียนในหน่วยที่ 3 เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) มาแล้ว เพื่อตรวจสอบลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ คุณภาพและความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น เนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้อ เวลาในการทำกิจกรรม สื่อการวัดและการประเมินผล พบว่า การทดลองใช้ในด้านลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 3 ชั้น ครูและนักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่วางไว้ได้อย่างสมบูรณ์ การดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีความต่อเนื่อง ด้านความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดียกับเนื้อหา มีความง่ายของภาษาที่เหมาะสม การใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้ช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี คำสั่งในแบบฝึกหัดชัดเจน ด้านความเข้าใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้ง่ายต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านระยะเวลา พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้เวลาที่เหมาะสมพอดี

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อใช้ในการเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา ผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ในเรื่องที่จะสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างตารางวิเคราะห์แบบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) โดยกำหนดเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์แบบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)

ผลการเรียนรู้	การประเมิน						รวม
	การจำ	การเข้าใจ	การประยุกต์ใช้	การวิเคราะห์	การประเมิน	การสร้างสรรค์	
-สามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้	5	5	-	-	4	-	14
-สามารถพูดโต้ตอบสนทนาต่างๆได้รวมทั้งการแสดง ความชอบ การแสดงความต้องการ	4	4	-	3	5	-	16
รวม	9	9	-	3	9	-	30

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ต้องการจริง จำนวน 30 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) และตารางวิเคราะห์แบบวัดผลการเรียนรู้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้คำแนะนำ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
-1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาที่ใช้และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงความครอบคลุมของคำถาม โดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ พบว่า แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบแล้ว จำนวน 60 ข้อ นำไปทดลองสอบ (Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 7 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 37 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองและเคยเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) มาแล้ว จากนั้นนำแบบทดสอบที่ได้มาทำการตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก พบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 57 ข้อ เมื่อทำการตรวจสอบกับเนื้อหา ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อสอบเหลือ 30 ข้อ สำหรับนำไปใช้งานจริง โดยมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.54 – 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.22 – 0.75 (ภาคผนวก ข)

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้แบบของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 ได้เท่ากับ 0.803

2.9 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 37 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

3. แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหา การนำเสนอข้อมูล จากหนังสือเรียนและคู่มือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

3.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ โดยแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้อ่านโจทย์และตัวเลือก เพื่อให้ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และในแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน นักเรียนจะต้องจับคู่สนทนาเพื่อสอบสนทนา โดยกำหนดการให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนนครอบคลุมเนื้อหา เพื่อนำไปใช้จริง จำนวน 10 ข้อ ที่เกี่ยวกับเรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)

3.4 นำแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน จำนวน 1 ฉบับ และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบวัดนั้นตรงตามผลการเรียนรู้
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นตรงตามผลการเรียนรู้
-1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบวัดข้อนั้นไม่ตรงตามผลการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงความครอบคลุมของคำถาม โดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า

ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ พบว่าแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จำนวน 1.00 จำนวน 10 ข้อ

3.5 นำแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 7 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 37 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง และนักเรียนได้ผ่านการเรียน วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) มาแล้ว และนำผลการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน โดยตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.20 – 0.80 คือข้อ 1-10 ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนอยู่ระหว่าง 0.59 – 0.76 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 0.80 (ภาคผนวก ข) ซึ่งแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมด 10 ข้อ

3.6 นำแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้เท่ากับ 0.791

3.7 นำแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 37 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

4. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด เกี่ยวกับแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ให้ครอบคลุมใน 3 ประเด็น จำนวน 15 ข้อ

4.2.1 ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ

4.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน จำนวน 5 ข้อ

4.2.3 ด้านสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 5 ข้อ

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำหรือตรวจสอบข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหา

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (IOC) เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ไปใช้เก็บรวบรวมผลกับกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับความพึงพอใจ 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.50 – 1.49 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 37 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยให้ผู้เรียนทำแบบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) และแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ฉบับก่อนเรียน รวม 2 ฉบับ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบปรนัย และแบบสอบอัตนัย ตามลำดับ แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน (post-test)

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลอง จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 10 ชั่วโมง โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)

- 1.1 ครูชี้แจงถึงจุดประสงค์ของบทเรียน คือ ครูอธิบายให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเมื่อนักเรียนได้เรียนเนื้อหาต่างๆ
- 1.2 ครูชี้แจงกิจกรรมภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ คือ ครูบอกกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน
- 1.3 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูพูดเกริ่นนำ มีการสอบถามนักเรียนเกี่ยวข้องกับอาหารเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ
- 1.4 ชี้นสอน ครูสอนเนื้อหาสาระหน้าชั้นเรียน
- 1.5 ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียน และให้นักเรียนได้เตรียมตัวทำกิจกรรมต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน (Task)

- 2.1 ครูให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่ครูมอบให้ โดยให้นักเรียนแต่ละคนฟังคลิปเสียง และจดจำว่าได้ยินคำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหารจำนวนกี่ชื่อ
- 2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละคนฟังคลิปเสียงอีก 1 รอบ เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้ยินอีกครั้ง
- 2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันพูดชื่อคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร หลังจากที่นักเรียนได้ฟังคลิปเสียง
- 2.4 ครูให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียน โดยการทบทวนจากการเล่น Quizizz เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้ทบทวนเนื้อหา และความเข้าใจของเนื้อหาที่ได้เรียนไปทั้งหมด

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task)

- 3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลการทำกิจกรรมในบทเรียน โดยให้นักเรียนพูดชื่อคำศัพท์ในหมวดของอาหารอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนในการฟัง และให้นักเรียนได้พูดชื่อคำศัพท์อาหารเป็นภาษาจีนอีกครั้ง
- 3.2 ครูทบทวนคำศัพท์กับนักเรียนอีกหนึ่งรอบ โดยให้นักเรียนแต่ละคน ได้พูดชื่อคำศัพท์เพื่อเป็นการทบทวนการพูด การออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง
- 3.3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย
4. เมื่อเรียนเนื้อหาจบทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด วิชาภาษาจีน และแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน (แบบอัตนัย) ฉบับหลังเรียน รวม 2 ฉบับ แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่องเธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ก่อนและหลัง ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติทดสอบที (t-test dependent)
2. เปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ก่อนและหลัง ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติทดสอบที (t-test dependent)
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อน และหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ดังนี้

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	Sig
ก่อนเรียน	37	30	8.78	2.27	-20.779	.000
หลังเรียน	37	30	26.32	4.46		

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากคะแนนเฉลี่ย ด้วยสถิติทดสอบที นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	Sig
ก่อนเรียน	37	10	3.21	1.45	-20.171	.000
หลังเรียน	37	10	8.59	1.62		

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.45 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.62 เมื่อพิจารณา

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน จากคะแนนเฉลี่ย ด้วยสถิติทดสอบที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

รายการประเมิน	M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา	4.40	0.51	มาก	3
1. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.59	0.59	มากที่สุด	1
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้อย่างดี	4.29	0.66	มาก	5
3. นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาและแปลความหมายได้	4.35	0.71	มาก	4
4. นักเรียนสามารถพูดบทสนทนาตามรูปแบบเนื้อหาของประโยคที่เรียนได้	4.40	0.68	มาก	2
5. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาหลักไวยากรณ์และสรุปออกมาในรูปแบบ Mind Mapping ได้	4.37	0.63	มาก	3

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(ต่อ)

รายการประเมิน	M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน	4.56	0.38	มากที่สุด	2
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียได้	4.62	0.49	มากที่สุด	2
7. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเป็นวิธีการที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	4.64	0.48	มากที่สุด	1
8. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ช่วยพัฒนาการวิเคราะห์และการตัดสินใจ	4.40	0.68	มาก	4
9. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน	4.51	0.55	มากที่สุด	3
10. นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของแต่ละชั่วโมง	4.64	0.48	มากที่สุด	1
ด้านสื่อมัลติมีเดีย	4.77	0.28	มากที่สุด	1
11. สื่อมีความสนุกสนาน	4.72	0.45	มากที่สุด	4
12. นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ในสื่อมัลติมีเดีย	4.72	0.45	มากที่สุด	3
13. สื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอมีความเข้าใจง่ายต่อการทำกิจกรรม	4.83	0.37	มากที่สุด	2

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(ต่อ)

รายการประเมิน	M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
14. สื่อช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงเรียน	4.72	0.50	มากที่สุด	3
15. สื่อที่น่าสนใจมีวิธีเล่นที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรม	4.86	0.34	มากที่สุด	1
รวม	4.58	0.31	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($M= 4.58$, $SD=0.31$) โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ 1) ด้านสื่อมัลติมีเดีย($M= 4.77$, $SD=0.28$) 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน($M= 4.56$, $SD=0.38$) 3) ด้านเนื้อหา ($M= 4.40$, $SD= 0.51$) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสื่อมัลติมีเดีย ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ สื่อที่น่าสนใจมีวิธีเล่นที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรม ($M= 4.86$, $SD=0.34$) ลำดับที่ 2 คือ สื่อมัลติมีเดียที่น่าสนใจมีความเข้าใจง่ายต่อการทำกิจกรรม ($M= 4.83$, $SD=0.37$) ลำดับที่ 3 เท่ากัน 3 ข้อ คือ สื่อช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงเรียน ($M= 4.72$, $SD=0.50$) สื่อมีความสนุกสนาน ($M= 4.72$, $SD=0.45$) นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ในสื่อมัลติมีเดีย($M= 4.72$, $SD=0.45$)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ลำดับที่ 1 เท่ากัน 2 ข้อ คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเป็นวิธีการที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ($M= 4.64$, $SD=0.48$) นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของแต่ละชั่วโมง ($M= 4.64$, $SD=0.48$) ลำดับที่ 2 คือ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียได้ ($M= 4.62$, $SD=0.49$) ลำดับที่ 3 คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน ($M= 4.51$, $SD=0.55$) ลำดับที่ 4 คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ช่วยพัฒนาการวิเคราะห์และการตัดสินใจ ($M= 4.40$, $SD=0.68$)

ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ลำดับที่ 1 คือ นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($M= 4.59$, $SD=0.59$) ลำดับที่ 2 คือ นักเรียนสามารถพูดบทสนทนาตามรูปแบบเนื้อหาของประโยคที่เรียนได้ ($M= 4.40$, $SD=0.68$) ลำดับที่ 3 คือ นักเรียนสามารถนำเนื้อหาของหลักไวยากรณ์และสรุปออกมาในรูปแบบ Mind Mapping ได้ ($M=4.37$, $SD=0.63$) ลำดับที่ 4 คือ นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาและแปลความหมายได้ ($M= 4.35$, $SD=0.71$) ลำดับที่ 5 คือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้ ($M= 4.29$, $SD=0.66$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 10 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 415 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ของโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักเรียน 37 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ในทุกด้านของทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.54-0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.22-0.75 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.803 3) แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.59-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 เมื่อพิจารณาความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach'alpha coefficient) มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.791 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า

1. จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน จากการทดสอบก่อนเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนมีผลคะแนนอยู่ในระดับน้อย นักเรียนบางคนเพียง 3 คะแนนคือต่ำสุด จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และหลังจากทดสอบหลังเรียน ซึ่งยอมรับกับสมมติฐานข้อที่ 1 จึงสรุปผลได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาจีนในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร ได้ดีขึ้นอย่างมาก เนื่องด้วย กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย นั้น เป็นขั้นตอนวิธีการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมตามภาระงานที่ได้รับอย่างเป็นลำดับขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอ เป็นกระบวนการในการฝึกทักษะทางภาษาที่ได้รับมอบหมาย โดยเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอจะให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะความรู้ที่ต้องการได้เป็นอย่างดี โดยมีครูเป็นผู้อธิบายชี้แจงกระบวนการ ลำดับของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงสิ่งที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีครูคอยเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้ลงมือในการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง โดยมีการนำสื่อมัลติมีเดียมาช่วยในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ปฏิบัติภาระงานที่ได้รับ

มอบหมาย มีความสามารถทางด้านภาษาจีน โดยมีการพัฒนาด้านการฟัง-พูด ภาษาจีนดีขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจึงทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านภาษาจีนได้ดีขึ้น โดยมีครูเป็นผู้อธิบายชี้แจงถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละชั่วโมง ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมภาระงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นลำดับขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเป็นวิธีการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งซึ่งใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ใหม่ ได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนาน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ที่สนับสนุนทางการเรียนและคอยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน คือ คือขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ครูมีการแจ้งให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ที่นักเรียนต้องทำได้ ทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมาย ขั้นการปฏิบัติงาน ครูให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานของภาระงานที่ครูได้มอบหมายให้ ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานโดยผ่านสื่อมัลติมีเดีย โดยมีครูเป็นผู้อธิบายให้ความเข้าใจ อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการปฏิบัติภาระงาน ขั้นหลังปฏิบัติงาน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลของทำกิจกรรมการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามถึงข้อสงสัย และมีการทบทวนเรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นุสรา ดาราพงษ์ (2554) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการเรียน กระบวนการคิด และกระบวนการทำงานที่ขึ้นอยู่กับนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน และขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน เช่นเดียวกับ ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ (2560) กิจกรรมหรือแผนงานในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองนอกชั้นเรียนและในชั้นเรียนมีเป้าหมายเพื่อการฝึกการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการใช้ภาษาโดยอาศัยกระบวนการทางความคิดการเรียงลำดับการแก้ปัญหาและเพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรมนั้น ๆ ธัญจิรา สุวรรณสอาด (2562) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน และขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน ดังนั้นการนำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมาใช้และให้ได้ผลดี การเลือกสื่อการสอนจึงมีความสำคัญ ด้วยเหตุนี้ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียนั้นประกอบไปด้วย ส่วนที่เป็นภาพนิ่ง ส่วนที่เป็นข้อความและเสียง การนำเอาภาพและเนื้อหาข้อมูลมารวมกัน และนำเสนอในรูปแบบสื่อการสอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ได้ง่าย สื่อมัลติมีเดียจึงมีศักยภาพมากที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดความเข้าใจ ไม่ต้องใช้เวลามากและช่วยในการนำเสนอได้ง่ายกว่าสื่อที่เป็นข้อความเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนรู้สร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยประสิทธิภาพการนำเสนอของสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งความสำเร็จในการเรียนรู้นั้นย่อมมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและความชัดเจนที่ได้รับผ่านจากสื่อมัลติมีเดีย ดังเช่นที่ ปรัชญนันท์ นิลสุข (2554: 99) มัลติมีเดียเป็นการนำรูปแบบที่มีความหลากหลายเพื่อนำเสนอข้อมูล ข้อความ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว วิดีโอและเสียง และ วัชรกร สงคราม (2553) “สื่อมัลติมีเดีย” การใช้คอมพิวเตอร์ผสมผสานรูปแบบการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อก่อให้เกิดการรับรู้ที่หลากหลายต่อกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นการมองเห็นข้อความ ภาพ การได้ยินเสียง หรือแม้กระทั่งความสามารถในการโต้ตอบกับสื่อ ทำให้มัลติมีเดียถูกนำมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งประกอบการเรียนการสอนและให้ผู้เรียนนำไปใช้เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผู้วิจัยได้นำทั้งสองแนวคิดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task) ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน (Task) ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมและภาระงานที่ได้รับมอบหมายดีขึ้น สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย (2553) ภาษาจีนถือเป็นภาษาที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุดตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ยังเป็นนโยบายทางรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้นักเรียนและประชาชนมีความสามารถที่จะใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) การเรียนการสอนภาษาจีนนั้น จะเน้นให้นักเรียนได้เกิดทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเป็นแนวทางให้การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุสรรา ดาราพงษ์ (2554: 96) ที่ได้จัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานมีผลหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เพราะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการแจ้งเป้าหมายภาระงาน มีการอธิบาย มีการอธิบาย และเตรียมความพร้อมให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม นารินทร์ กลิ่นหอม (2560) นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 43 คน หลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยวัดจากหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 15.22 และการวัดก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 8.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีความสอดคล้องกับ ธัญเทพ เย็นธรรม (2560) ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้สื่อมัลติมีเดียสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียน หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีการฝึกทั้งการฟังบทสนทนา การพูดบทสนทนาสื่อสารกับเพื่อนนักเรียนด้วยตัวเอง เป็นการฝึกการฟังและการพูดไปพร้อมกัน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการฟังและการพูดมากขึ้น เมื่อนักเรียนได้ฝึกการฟังและการพูดอยู่เป็นประจำส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถอยู่ตลอด เมื่อนักเรียนได้ฟังก็สามารถแปลความหมายและเข้าใจความหมายของบทสนทนาที่ได้ยินพร้อมกับพูดสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนนักเรียนได้เป็นอย่างดี และมีการใช้สื่อมัลติมีเดียในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน การเรียนรู้ที่เน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม รับผิดชอบภาระงานด้วยตนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องมีความสนใจในส่วนที่เป็นสื่อมัลติมีเดีย เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมรวมไปถึงภาระงานที่ได้รับมอบหมายบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีการระบุที่ชัดเจนถึง สังคมในยุคปัจจุบัน การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา รวมไปถึงการแสวงหาความรู้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย (2553) ในส่วนของภาษาจีนในประเทศไทยได้มีการกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือ เป็นการสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารกับชาวจีนหรือผู้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร ยังมีความสอดคล้องกับ สมควร กวียะ (2547) ความสำคัญของการสื่อสารความสำคัญต่อความเป็นสังคม มีความจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารพื้นฐาน เพราะการสื่อสารทำให้เกิดความเข้าใจ ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เรามีความจำเป็นที่ต้องสื่อสารอยู่ตลอดเวลา ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจ ความสำคัญในด้านการปกครอง และความสำคัญต่อการเมืองระหว่างประเทศ ที่มีความจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญ การพัฒนาการของทางเทคโนโลยีทางการสื่อสารต่างๆ สามารถทำให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนได้อย่างสะดวก โสภณ สาธิตสัมฤทธิ์ผล (2550: 19) การฟังเป็นทักษะการรับสารจากเสียงที่ได้ยินสามารถพัฒนาสมรรถภาพการฟังให้ได้ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม การพัฒนาสมรรถภาพการฟังจึงขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบและเรื่องราวของการฟัง ซึ่งยังสอดคล้องกับทักษะการพูด ฟินอคคิโอโร และบรัมฟิต (Finochiaro and Brumfit 1983: 140)

การพูดเป็นปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่พูด ผู้ฟังจะสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่ง การแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งทั้งนี้ นรินทชัย ษะภูริวัฒน์ (2555) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียจากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 37 คนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ($\bar{X} = 4.58$, $S.D. = 0.31$) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน จำนวน 15 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 1) ด้านสื่อมัลติมีเดีย ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องด้วยสื่อมีการนำเสนอที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรม มีความเข้าใจง่าย แล้วช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงเรียน มีความสนุกสนาน 2) ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 3) ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ในส่วนของเนื้อหา นักเรียนสามารถนำเนื้อหาไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามรูปแบบของเนื้อหาประโยคที่เรียนได้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม มีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง กระตุ้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างมีความสุข โดยผ่านกระบวนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งสอดคล้องกับ เหวิน ถิ บาว จัน (Baw Ngan, 2019) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มัลติมีเดียในการฝึกทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาษาจีน โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งชาติฮานอย โดยใช้เครื่องมือในการทดลองวิจัยคือแบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ โดยผลการเรียนการสอนการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้มัลติมีเดียโดยรวมของเกณฑ์คืออยู่ในระดับสูง และจากการทดลองฝึกการฟังและการพูดภาษาจีนแบบที่มีสื่อมัลติมีเดียมาช่วย สามารถยืนยันได้ว่า การฟังและการพูดภาษาจีนอยู่ในระดับที่ดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัย การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นทางสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้นำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ครูควรจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม เนื่องด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีนี้เน้นการทำกิจกรรมเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องมีการใช้เวลาค่อยข้างเยอะกว่าที่ได้ประเมินไว้ เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมภาระงานและกิจกรรมการเล่นเกมโดยผ่านสื่อมัลติมีเดียได้อย่างเต็มที่ ครูต้องมีการวางแผนจัดการเวลาให้มีความรัดกุม

3. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านเนื้อหา ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรเตรียมเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน โดยต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน โดยในเนื้อหาจะต้องมีความน่าสนใจ มีสีสันที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตั้งใจในการเรียนเนื้อหานั้นๆ และจะต้องเป็นเนื้อหาที่ไม่ยากจนเกินไปกับช่วงวัยของนักเรียน เป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้อิงภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผู้วิจัยพบว่า ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และมีการปฏิบัติกิจกรรมโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม ซึ่งนักเรียนได้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนาน ครั้งต่อไปอาจจะใช้การเรียนรู้อิงภาระงานร่วมกับเทคนิคการสอนที่เน้นการปฏิบัติแบบกลุ่ม และใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีความหลากหลาย เป็นต้น มาใช้ในการพัฒนานักเรียนในด้านความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างภาษาจีนของนักเรียนให้ดีขึ้น

2. ควรมีการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานกับรายละเอียดเนื้อหาอื่นๆ และกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรกต รัชชตฤณการสกุล. (2554). "การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ดนตรีจีนบางหลวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ็ยงหัว อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2556). **ความหมาย แนวคิดและประเด็นที่เกี่ยวกับ "วัฒนธรรม" สารานุกรมและข้อมูลทางวัฒนธรรม.** เข้าถึงเมื่อ <http://www.m-culture.go.th/index.php/th/>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2558.** กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกา หลี เสียน. (2559). "ความสามารถในการฝึกทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ประเทศจีน.
- แคทรินท์ ดูปอก และ ธนเสฏฐ์ โชติอนันต์คณกร. (2560). **ทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน.** เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.vantage-siam.com/cambridge-th.php?contantid=121&PageShow>
- จรรยา เหนียน. (2549). **เทคโนโลยีการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- จิระ หนูบรรจง. (2550). "การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องหลักการผลิตรายการวีดิทัศน์การศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีเทคนิคการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ช่อทิพย์ วิริยะ. (2555). "การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน." สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาญดา จันทะปิตตา. (2555). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์." ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไชยฉัตร โรจน์พลทามล. (2561). "การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1." สาขาการ

ท่องเที่ยว.

- ณัฐกร สงคราม. (2553). **การออกแบบและพัฒนาอัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้**. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกิตติ์ นาทา. (2561). "การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช." สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐวดี ธรรมเดชะ. (2559). "ผลการใช้เทคนิควาดภาพตามคำบอกเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้าน ฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จังหวัดลำปาง." **ปริญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- เตือนใจ อัฐวงศ์. (2557). **การเป็นผู้ฟังที่ดี**. เข้าถึงได้จาก http://www.med.cmu.ac.th/dept/rehab/2010/images/stories/Good_listening.pdf
- ชญจิรา สุวรรณสะอาด. (2562). "การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT." สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชญเทพ เย็นรัมย์. (2560). "การพัฒนาสื่ออัลติมีเดียคำศัพท์ภาษาอังกฤษในโรงเรียนอุตสาหกรรมโดยใช้เทคนิคคำสำคัญ." **วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 8, 1.
- นรินทร์ชัย ฮะภูริวัฒน์. (2555). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี." **วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- นันทิยา แสงสิน. (2543). "การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ." **ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- นารีนารถ กลิ่นหอม. (2560). "การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 40, 2 (เมษายน-มิถุนายน).
- นารีรัตน์ ศรีสนิท. (2558). "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์อัลติมีเดีย เรื่อง การสร้างคำสมาส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนธานีเบตร์." **วารสารวิจัยออนไลน์นวัตกรรมการศึกษา**, 2, 1: 1-7.
- นุสรดา ดาราพงษ์. (2554). "การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน." สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2554). **เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา Information Technology in Education**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตตำราเรียน.

ปวีณา เหมาะะฐลิน. (2551). "การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การถ่ายทอดด้วยกล้องดิจิทัล." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พจนีย์ สุขชวานา. (2548). **คอมพิวเตอร์ช่วยสอน**. กาญจนบุรี: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

พนอ สงวนแก้ว. (2553). "การพัฒนาแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน." บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรชกร ชาตรีภิญโญ. (2555). "การบูรณาการการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานร่วมกับกลวิธีอภิปัญญา เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภคณัฐ บัญณอม. (2553). "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา Research Methodology in Education**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

มูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤษภาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.princess-it.org/index.php/infos>

ยีน ภู่วรรณ. (2529). **คอมพิวเตอร์สำหรับครู**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). **สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊คส์.

วรางคณา เค้าอัน. (2560). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ศราวุธ ทิพย์รักษา. (2550). "การสร้างสื่อมัลติมีเดียและกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนเรื่องชีวิตและวัฒนธรรมไทยภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยี ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา.

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). "การพัฒนาแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญา

- ดุขฎฐิบัณทิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุณย์จินตศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา. (2551). **การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมควร กวียะ. (2547). **การประชาสัมพันธ์ใหม่**. กรุงเทพมหานคร: โอ เอสพริ้นตัง เฮาส์.
- สยามรัฐ บุตรศรี. (2553). "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การเขียนแบบเบื้องต้น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4." ดุขฎฐิบัณทิตปริญาการศึกษามหาบัณทิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579**. กรุงเทพฯ: พรึกหวานกราฟฟิค.
- สำนักนัักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อก.
- สุกัญญา บุญอิม. (2555). "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง คู่อันดับและกราฟกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). **นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. กรุงเทพฯ: เทคนิคพริ้นตัง.
- สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์. (2560). "การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม." **วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม**, 3, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม).
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2559). **แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริย์ ศรีบุญเรือง. (2552). "บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยี)." กรุงเทพฯ: บัณทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนิรุทธ์ สติมัน และคณะ. (2556). "การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ เรื่อง ดนตรีจีนชุมชนบางหลวง." **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 5: 34-47.
- อัญชลี ทองเอน. (2559). "การพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศุสิต

พัฒนชยการ กรุงเทพฯ." ศึกษาศาสตรมหาบัณทิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครู
ศาสตร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณทิตย.

อุเทน พุ่มจันทร. (2550). "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและ
คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณทิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ภาษาอังกฤษ

Alessi, S. M., and Trollip, S. R. (1985). **Computer-Based Instruction**. New Jersey:
Prentice Hall Inc.

Anderson. (2007). **Technical communication : a reader-centered approach**.

Biello, A. D. (2006). "A model for developing interactive instructional multimedia
applications for electronic music instructors." **Dissertation International**, 67, 3:
905.

Bourgerie, D. S. (2003). "Computer aided language learning for chinese : a survey and
annotated bibliography." **J of the Chi Language Teachers Assoc**, 38, 2: 17-47.

Breen, M. P. (1987). "**Learner Contribution to Task Design**." In **Language Learning**.
UK: Prentice-Hall International Ltd and Lancaster University.

Brown, H. D. (2001). **Teaching by Principle and Interactive Approach to language
pedagogy**. New York: Longman Inc.

Brumfit, C. J. (1984). "National Syllabuses Previsited: a Response." **Applied Linguistics**,
2, 1.

Byrne, D. (1987). **Techniques for classroom interaction**. Halow: Longman.

Candlin, C. N. (1987). Toward Task-based Language Learning. in C. Candlin and D.
Murphy (Eds.). Englewood Clifts, N.J.: Prentice-Hall.

Carroll, B. J. (1982). **Testing Communication Performance**. London: Pergamon Press.

Coleman, H. (1987). "**Little Task Make Large Return**": **Task-based Language Learning
in Large Crowds**, (Lancaster Practical Papers in English Education, 7).
London: Prentice-Hill.

Ellis, R. (1987). **Second Language Acquisition in Contexts**. UK: Prentice Hall
International Ltd.

- Ellis, R. (2003). **Task -based Language Learning and Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2004). **Task-based Language Learning and Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Finocchiaro, M., and Brumfit, C. (1983). **The functional-Notional Approach: From Theory to Practice**. New York: Oxford University Press.
- Hilsdon. (1991). "The Group Oral Exam Advantages and Limitations." **Review of ELT Language Testing in the 1990s. The Communicative Legacy**, 1, 1: 190-191.
- Krahnke, K. (1987). **Approach to Syllabus Design for Foreign Language Teaching**. Englewood, N.J: Prentice-Hall.
- Krashen, S., and Terrell, T. (1983). **The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom**. Oxford: Pergamon.
- Liu Xun. (2012). **Introduction to Teaching Chinese as Foreign Language**. Beijing Language University Press.
- Mehrabian, A., and Ferris, S. R. (1967). "Inference of Attitudes from Nonverbal Communication in Two Channels." **Journal of Consulting Psychology**, 31, 3: 48-258.
- NGUYỄN THỊ BẢO NGÂN. (2018). **越南汉语本科生听说技能训练的 多体应用研究: 河内国家大学下属外国语大学**.
- Nunan. (1991). **Language teaching methodology: A textbook for teachers**. UK: Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Nunan, D. (1989). **Designing Tasks for Communicative Classroom**. London: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). **Task-Based Language Teaching**. Cambridge University Press.
- Nusir, S., and et al. (2011). "Designing an Interactive Multimedia Learning System for Taiwanese Student with Hearing Impairment." **Asian Journal of Management and the Children Of Primary Schools in Jordan**, CIS Department IT & CS Faculty Yarmouk University: Jordan.
- Oller, J. W. (1979). **Language Tests at School: A Pragmatic Approach**. London: Longman.

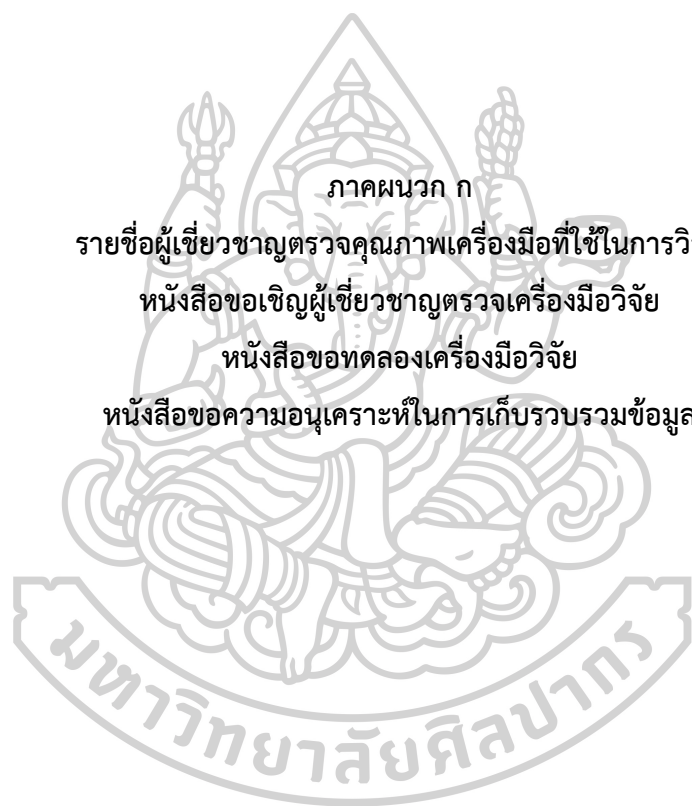
- Pica, Teresa and others. (1993). **“Choosing and Using Communication Tasks for Second Language Instruction and Research.”** In Graham Crooks and Susan M. Gass (eds). *Tasks and Language Learning: Integrating Theory and Practice*, 18. Bristol: Longdunn Press.
- Prabhu, N. (1987). **Second Language Pedagogy**. Oxford: Oxford University Press.
- Prabhu, N. S. (1979). The Procedural syllabus. in C. s. d. A. methodology (eds.). Oxford: Pregamon Press.
- Richards, J. C. (2001). **Curriculum development in language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rubin, J. (1995). "A review of second language listening comprehension research modern language." *The Model Language Journal*, 5, 78: 199-121.
- Schramm, W. (1973). **Channels and Audiences in Handbook of Communication**. Chicago: Rand Mcnelly Colledge.
- Skehan, P. (1996). A Framework for Implementation of Task-based Instruction. in **Applied Linguistics** (Vol. 17 (January), 38-62).
- Taylor, A. (1986). **Communicating**. 4th ed: Prentice Hall International.
- Thompson. (1995). **Mass Communication and Modern Culture Approaches to Media**. London: Edward Arnold.
- Valette, R. (1977). **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Brace Javanovich Inc.
- Vandergrift, L. (2016). **Listening: theory and practice in modern foreign language competence**. LLAS Centre for Languages, Linguistics and Area Studies, University of Southampton. Retrieved from <https://www.llas.ac.uk/resources/gpg/67>.
- Willis, D., and Willis, J. (2007). **Doing Task-Based Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Wills, J. (1996). **A Framework for Task-based Learning**. Edinburgh: Longman limited.
- 岳丹薇. (2009). **任务型教学，在初级华语教学上之成效：国立台湾师范大学华语文教学研究所硕士论文**.

赖俊安. (2016). 任务型教学对国中生英语学习成就及学习动机之影响：国立高雄师范大学教育学系课程与教学硕士班硕士论文.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญ	สถานที่ทำงาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เชี่ยวชาญทางการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดและประเมินผล
อาจารย์ ดร. ภัทรปภา ทองแท่งใหญ่	อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษา นานาชาติ (สาขาวิชาภาษาจีน) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
 ที่ อว 8606 ^{๒๕๖๑}๕๕๕๗ วันที่ 21 กันยายน 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย

ด้วย นางสาวกัญญาพร มีเจริญ รหัสประจำตัว 59263301 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการระงาร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
 เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อิทธิมาศ มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
 ที่ อว 8606 (กท) / 5554 วันที่ 21 กันยายน 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล

ด้วย นางสาวคุณาพร มีเจริญ รหัสประจำตัว 59263301 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
 เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)
 รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
 ที่ อว 8606 (๗๖๕) / 55๕๗ วันที่ 21 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ภัทรปภา ทองแท่งใหญ่

ด้วย นางสาวคุณาพร มีเจริญ รหัสประจำตัว 59263301 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
 เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (๑๙๕) / 600

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

18 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

ด้วย นางสาวคุณาพร มีเจริญ รหัสประจำตัว 59263301 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการระงมร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1
ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้
นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากชัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (พศ.)/๐๐1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

18 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

ด้วย นางสาวคุณาพร มีเจริญ รหัสประจำตัว 59263301 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดฯ ให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่1)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	3.00	1.00
ข้อสรุปทั่วไป					
1. สร้างข้อสรุปทั่วไปได้ครอบคลุมเนื้อหา มีความถูกต้องและชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สามารถวัดพฤติกรรมได้	+1	+1	+1	3.00	1.00
สาระการเรียนรู้					
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การจัดลำดับของสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3.00	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เน้นกระบวนการคิด การวางแผน การลงมือปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่1) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. ใช้สื่อสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และคัมค่า	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เลือกใช้สื่อเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
การวัดและการประเมินผล					
1. การวัดและประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การวัดและประเมินสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่2)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	3.00	1.00
ข้อสรุปทั่วไป					
1. สร้างข้อสรุปทั่วไปได้ครอบคลุมเนื้อหา มีความถูกต้องและชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สามารถวัดพฤติกรรมได้	+1	+1	+1	3.00	1.00
สาระการเรียนรู้					
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การจัดลำดับของสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3.00	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เน้นกระบวนการคิด การวางแผน การลงมือปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่2) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. ใช้สื่อสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และคัมค่า	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เลือกใช้สื่อเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
การวัดและการประเมินผล					
1. การวัดและประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การวัดและประเมินสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่3)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	3.00	1.00
ข้อสรุปทั่วไป					
1. สร้างข้อสรุปทั่วไปได้ครอบคลุมเนื้อหา มีความถูกต้องและชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สามารถวัดพฤติกรรมได้	+1	+1	+1	3.00	1.00
สาระการเรียนรู้					
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การจัดลำดับของสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3.00	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เน้นกระบวนการคิด การวางแผน การลงมือปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่3) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. ใช้สื่อสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และคัมค่า	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เลือกใช้สื่อเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
การวัดและการประเมินผล					
1. การวัดและประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การวัดและประเมินสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่4)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มี ลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	3.00	1.00
ข้อสรุปทั่วไป					
1. สร้างข้อสรุปทั่วไปได้ครอบคลุมเนื้อหา มี ความถูกต้องและชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สามารถวัด พฤติกรรมได้	+1	+1	+1	3.00	1.00
สาระการเรียนรู้					
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การจัดลำดับของสาระการเรียนรู้มีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	3.00	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนและสอดคล้องกับความสามารถของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เน้นกระบวนการคิด การวางแผน การลงมือ ปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่4) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. ใช้สื่อสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และคัมค่า	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เลือกใช้สื่อเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
การวัดและการประเมินผล					
1. การวัดและประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การวัดและประเมินสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
(แผนที่5)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มี ลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	3.00	1.00
ข้อสรุปทั่วไป					
1. สร้างข้อสรุปทั่วไปได้ครอบคลุมเนื้อหา มี ความถูกต้องและชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สามารถวัด พฤติกรรมได้	+1	+1	+1	3.00	1.00
สาระการเรียนรู้					
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การจัดลำดับของสาระการเรียนรู้มีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	3.00	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนและสอดคล้องกับความสามารถของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เน้นกระบวนการคิด การวางแผน การลงมือ ปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (แผนที่5) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
1. ใช้สื่อสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และคัมค่า	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. เลือกใช้สื่อเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00
การวัดและการประเมินผล					
1. การวัดและประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
2. การวัดและประเมินสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00
3. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร (你
想吃什么?)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
2	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
3	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
4	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
5	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
6	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
7	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
8	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
9	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
10	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
11	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
12	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
13	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
14	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
15	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
16	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
17	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
18	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
19	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
20	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
21	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
22	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
23	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
24	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
25	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร

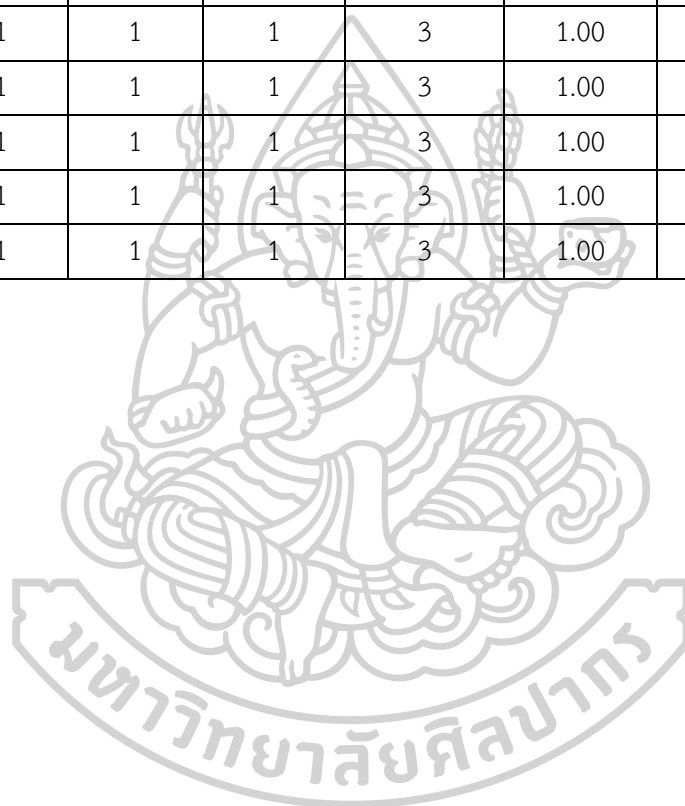
(你想吃什么?) (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
27	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
28	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
29	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
30	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
31	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
32	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
33	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
34	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
35	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
36	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
37	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
38	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
39	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
40	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
41	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
42	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
43	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
44	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
45	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
46	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
47	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
48	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
49	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
50	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
51	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
52	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร

(你想吃什么?) (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
53	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
54	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
55	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
56	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
57	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
58	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
59	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
60	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปความหมาย
1*	0.64	0.25	ใช้ได้
2*	0.74	0.32	ใช้ได้
3	0.65	0.45	ใช้ได้
4*	0.61	0.31	ใช้ได้
5	0.71	0.87	ใช้ได้
6	0.55	0.67	ใช้ได้
7*	0.74	0.33	ใช้ได้
8	0.85	0.65	ใช้ได้
9*	0.69	0.28	ใช้ได้
10	0.75	0.36	ใช้ได้
11	0.67	0.45	ใช้ได้
12	0.74	0.58	ใช้ได้
13	0.39	0.45	ใช้ได้
14	0.21	0.34	ใช้ได้
15	0.65	0.25	ใช้ได้
16	0.30	0.63	ใช้ได้
17	0.71	0.67	ใช้ได้
18	0.76	0.45	ใช้ได้
19	0.59	0.35	ใช้ได้
20	0.64	0.25	ใช้ได้
21	0.72	0.61	ใช้ได้
22*	0.74	0.35	ใช้ได้
23	0.66	0.47	ใช้ได้
24*	0.65	0.46	ใช้ได้
25*	0.66	0.45	ใช้ได้
26	0.72	0.35	ใช้ได้
27	0.49	0.25	ใช้ได้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปความหมาย
28*	0.74	0.65	ใช้ได้
29	0.61	0.31	ใช้ได้
30*	0.74	0.25	ใช้ได้
31*	0.64	0.42	ใช้ได้
32	0.15	0.33	ใช้ไม่ได้
33*	0.72	0.36	ใช้ได้
34*	0.75	0.38	ใช้ได้
35*	0.54	0.45	ใช้ได้
36	0.68	0.37	ใช้ได้
37*	0.66	0.59	ใช้ได้
38*	0.77	0.56	ใช้ได้
39*	0.74	0.65	ใช้ได้
40*	0.62	0.75	ใช้ได้
41*	0.78	0.66	ใช้ได้
42	0.45	0.55	ใช้ได้
43*	0.69	0.26	ใช้ได้
44*	0.76	0.31	ใช้ได้
45*	0.55	0.46	ใช้ได้
46	0.71	0.46	ใช้ได้
47	0.59	0.55	ใช้ได้
48*	0.69	0.67	ใช้ได้
49*	0.64	0.32	ใช้ได้
50*	0.62	0.49	ใช้ได้
51	0.71	0.35	ใช้ได้
52	0.68	0.45	ใช้ได้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปความหมาย
53*	0.61	0.22	ใช้ได้
54	0.75	0.64	ใช้ได้
55*	0.63	0.59	ใช้ได้
56	0.45	0.65	ใช้ได้
57*	0.69	0.52	ใช้ได้
58*	0.64	0.65	ใช้ได้
59	0.18	0.45	ใช้ไม่ได้
60*	0.63	0.56	ใช้ได้

หมายเหตุ

- ข้อสอบข้อที่ 8,32,59 มีค่าความยากง่าย (p) ไม่อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง 0.20-0.80 จึงตัดออก
- ข้อสอบที่ตรวจหาค่าความยากง่าย (p) ที่อยู่ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.20 – 0.80 คือข้อ 1-7,9-31,33-58,60 รวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ 57 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย(p) อยู่ระหว่าง 0.54 – 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ที่ 0.22 – 0.75
- ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพื่อนำข้อสอบมาใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกคือ ทั้ง 30 ข้อ ตรงกับผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนของหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)
- ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของคุณเตอร์-ริชาร์ดสัน ได้เท่ากับ 0.803
- ข้อสอบที่นำมาใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้อ 1,2,4,7,9,22,24,25,28,30,31,33,34,35,37,38, 39,40,41,43,44,45,48,49,50,53,55,57,58,60

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปความหมาย
1	0.73	0.50	ใช้ได้
2	0.70	0.20	ใช้ได้
3	0.76	0.80	ใช้ได้
4	0.76	0.40	ใช้ได้
5	0.68	0.50	ใช้ได้
6	0.70	0.60	ใช้ได้
7	0.70	0.60	ใช้ได้
8	0.59	0.62	ใช้ได้
9	0.73	0.30	ใช้ได้
10	0.68	0.20	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน มีค่าความยากง่าย (p) ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.20 – 0.80 ทั้ง 10 ข้อ โดยทั้ง 10 ข้อ ตรงกับผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)) ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.59-0.76 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80

2. ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ได้เท่ากับ 0.791

3. ผู้วิจัยได้เลือกแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?) ไปได้ในการทำวิจัย ทั้งหมด 10 ข้อ

ตารางที่ 15 ตารางแสดงผลคะแนนรายบุคคล เรื่อง คุณอยากทานอะไร (你想吃什么?)

ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	7	18	20	5	28
2	11	21	21	11	29
3	10	28	22	10	24
4	11	21	23	10	19
5	9	21	24	9	28
6	9	28	25	9	30
7	8	29	26	9	26
8	6	28	27	3	30
9	10	20	28	10	30
10	10	28	29	8	29
11	7	30	30	8	30
12	7	30	31	8	29
13	11	15	32	7	30
14	12	27	33	10	29
15	3	16	34	11	27
16	12	30	35	10	30
17	12	29	36	9	30
18	9	25	37	5	30
19	9	22			

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3			
ด้านเนื้อหา						
1. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3. นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาและแปล ความหมายได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามรูปแบบ เนื้อหาของประโยคที่เรียนได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาของหลักไวยากรณ์ และสรุปออกมาในรูปแบบMind Mapping ได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน						
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อ มัลติมีเดียได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
7. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อ มัลติมีเดียเป็นวิธีการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อ มัลติมีเดีย ช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการ ตัดสินใจ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
9. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนได้อย่าง ชัดเจน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
10. นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อ มัลติมีเดียของแต่ละชั่วโมง	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3			
ด้านสื่อมัลติมีเดีย						
11. สื่อมีความสนุกสนาน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
12. นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ในสื่อมัลติมีเดีย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
13. สื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอมีความเข้าใจง่ายต่อการทำกิจกรรม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
14. สื่อช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงเรียน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
15. สื่อมีนำเสนอวิธีเล่นที่ไม่ซับซ้อนง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)
3. แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)
4. ตัวอย่างสื่อมัลติมีเดีย Quizizz
5. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **教案序号**: 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **年级**: 1

วิชา **课程名称**: ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

รหัสวิชา **课程编号**: จ21204

หน่วยการเรียนรู้: **第3课** เรื่อง: **课题** เธออยากทานอะไร (**你想吃什么?**)

เวลา **课时**: 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน **教师**: นางสาวคุณาพร มีเจริญ

ปีการศึกษา **学期**: 2563

โรงเรียน **学校**: โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

1. ผลการเรียนรู้

5. นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาจีนที่ใช้ในห้องเรียนได้
6. สามารถพูดโต้ตอบบทสนทนาต่างๆ ได้ รวมทั้งการแสดงความต้องการ การแสดงความต้องการ

2. สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด

你想吃什么? เป็นรูปแบบประโยคคำถามที่เป็นการถามถึง อยากทานอะไร ต้องการทานอะไร ซึ่งเป็นประโยคที่นักเรียนสามารถพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และยังสามารถเพิ่มเติมคำศัพท์ลงไปเป็นประโยคทำให้เพิ่มประโยคในการสนทนาได้ และเมื่อนักเรียนได้ยินคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารที่อยู่ในรูปแบบประโยคสามารถแปลความหมายทันทีว่า ประโยคที่ได้ฟังนั้นแสดงถึงความอยากทานอาหารอะไร ต้องการทานอาหารประเภทไหน ชอบทานอาหารชนิดใด และสามารถพูดสนทนากับเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักโครงสร้างประโยค และหลักไวยากรณ์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนพูดโต้ตอบตามหลักการตั้งคำถามโดยใช้ **想** (อยาก) ได้
- 3.2 นักเรียนฟังบทสนทนาจากคลิปเสียงและสรุปเนื้อหาผ่าน Mind Mapping ได้
- 3.3 นักเรียนพูดโดยใช้โครงสร้างของประโยค **你想吃什么?** ได้
- 3.4 นักเรียนฟังและแปลความหมายของบทสนทนา **你想吃什么?** ได้
- 3.5 นักเรียนระบุคำศัพท์จากคลิปเสียงได้
- 3.6 นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ฟังได้

3.7 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่เรียนได้

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 มีวินัย

4.2 ใฝ่เรียนรู้

4.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

5.2 ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้ / เนื้อหา

6.1 草莓

สตอเบอร์รี่

6.2 面包

ขนมปัง

6.3 面条

ก๋วยเตี๋ยว

6.4 果汁

น้ำผลไม้

6.5 咖喱饭

ข้าวแกงกะหรี่

6.6 沙拉

สลัด

6.7 茶

ชา

6.8 米饭

ข้าวสวย

6.9 意大利面

สปาเก็ตตี้

6.10 煎蛋

ไข่เจียว

6.11 汉堡包

แฮมเบอร์เกอร์

6.12 比萨饼

พิซซ่า

6.13 巧克力 ^{qiǎo kè lì} ช็อกโกแลต

6.14 饼干 ^{bǐng gān} คุกกี้

6.15 牛排 ^{niú pái} สเต็ก

รูปแบบประโยค

王兰: 小红, 你饿了吗?
^{wáng lán xiǎo hóng nǐ è le ma}

小红: 我饿了, 你呢?
^{xiǎo hóng wǒ è le nǐ ne}

王兰: 我也饿了, 今天你想吃什么?
^{wáng lán wǒ yě è le jīn tiān nǐ xiǎng chī shén me}

小红: 今天我想吃咖喱饭。
^{xiǎo hóng jīn tiān wǒ xiǎng chī gā lí fàn}

小红: 你呢? 王兰, 你想吃什么?
^{xiǎo hóng nǐ ne wáng lán nǐ xiǎng chī shén me}

王兰: 我想吃面条和比萨饼。
^{wáng lán wǒ xiǎng chī miàn tiáo hé bǐ sà bǐng}

王兰: 你喜欢喝什么?
^{wáng lán nǐ xǐ huan hē shén me}

小红: 我喜欢喝果汁。
^{xiǎo hóng wǒ xǐ huan hē guǒ zhī}

7. ชิ้นงาน / ภาระงาน

7.1 แบบฝึกหัด

7.2 Mind Mapping

7.3 บทบาทสมมติ

8. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

8.1 Quizizz

9. กระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 5-6)

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ / แหล่งการเรียนรู้																								
<p>ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)</p>	<p>1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 早上好! จากนั้นครูชี้แจงถึงจุดประสงค์ของบทเรียนที่จะเรียน</p> <p>2. ครูทบทวนคำศัพท์ที่เรียนในชั่วโมงที่ผ่านมา โดยครูพูดคำศัพท์เป็นภาษาจีนและให้นักเรียนช่วยกันฟังและแปลความหมาย</p> <p>3. ครูทบทวนบทสนทนาที่ได้เรียนไปเมื่อชั่วโมงที่ผ่านมา โดยครูพูดคำถาม จากนั้นให้นักเรียนตอบ สลับกันไป จนครบประโยค</p> <p>4. ครูให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาอีกครั้ง โดยผ่าน Quizizz เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความสุขสนานในการเรียน นักเรียนแต่ละคนจะได้ทบทวนทั้งคำศัพท์ และบทสนทนาผ่าน Quizizz</p> <p>5. ครูชี้แจงถึงเรื่องที่จะเรียนและกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติในชั่วโมงเรียนนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูพูดประโยคสนทนาให้นักเรียนได้ฟัง จากนั้นครูเปลี่ยนคำศัพท์ของอาหารในประโยคสนทนา - ครูชี้แจงว่าในชั่วโมงนี้เราจะเรียนเกี่ยวกับประโยคสนทนาที่ถามถึง “คุณอยากทานอะไร” และจะให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกแต่งบทสนทนา โดยเปลี่ยนคำศัพท์ และจากคำศัพท์ที่ครูพูด <p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>6. ครูพูดบทสนทนาให้นักเรียนฟัง โดยครูพูดให้นักเรียนได้ฟังอย่างชัดเจน ทั้งคำถามและคำตอบ</p> <p>7. ครูถามนักเรียนว่ามีคำศัพท์คำไหน ที่ได้ยินแล้วรู้ความหมายบ้าง (มีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารอยู่ในบทสนทนา)</p> <p>8. ครูยกตัวอย่างประโยค พร้อมเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยค เพื่อให้นักเรียนมีความอยากรู้ว่า ประโยคที่ครูพูดออกมา มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>9. ครูและนักเรียนร่วมกันแปลความหมายของประโยคสนทนา</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>10. ครูให้นักเรียนจับคู่และลองเปลี่ยนบทสนทนา โดยการนำคำศัพท์เข้าไปแทนที่</p> <p>คำศัพท์</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="text-align: center;">cǎo méi</td> <td style="text-align: center;">miàn bāo</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1. 草莓 สตอเบอร์รี่</td> <td>2. 面包 ขนมปัง</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">miàn tiáo</td> <td style="text-align: center;">guǒ zhī</td> <td></td> </tr> <tr> <td>3. 面条 ก๋วยเตี๋ยว</td> <td>4. 果汁 น้ำผลไม้</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">gā lǐ fàn</td> <td style="text-align: center;">shā lā</td> <td></td> </tr> <tr> <td>5. 咖喱饭 ข้าวแกงกะหรี่</td> <td>6. 沙拉 สลัด</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">chá</td> <td style="text-align: center;">mǐ fàn</td> <td></td> </tr> <tr> <td>7. 茶 สลัด</td> <td>8. 米饭 ข้าวสวย</td> <td></td> </tr> </table>	cǎo méi	miàn bāo		1. 草莓 สตอเบอร์รี่	2. 面包 ขนมปัง		miàn tiáo	guǒ zhī		3. 面条 ก๋วยเตี๋ยว	4. 果汁 น้ำผลไม้		gā lǐ fàn	shā lā		5. 咖喱饭 ข้าวแกงกะหรี่	6. 沙拉 สลัด		chá	mǐ fàn		7. 茶 สลัด	8. 米饭 ข้าวสวย		<p>ใบความรู้</p>
cǎo méi	miàn bāo																									
1. 草莓 สตอเบอร์รี่	2. 面包 ขนมปัง																									
miàn tiáo	guǒ zhī																									
3. 面条 ก๋วยเตี๋ยว	4. 果汁 น้ำผลไม้																									
gā lǐ fàn	shā lā																									
5. 咖喱饭 ข้าวแกงกะหรี่	6. 沙拉 สลัด																									
chá	mǐ fàn																									
7. 茶 สลัด	8. 米饭 ข้าวสวย																									

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ / แหล่งการเรียนรู้
	<p> yì dà lì miàn jiǎn dàn 9. 意大利面 สปาเก็ตตี้ 10. 煎蛋 ไข่เจียว hàn bǎo bāo bǐ sà bǐng 11. 汉堡包 แฮมเบอร์เกอร์ 12. 比萨饼 พิซซ่า qiǎo kè lì bǐng gān 13. 巧克力 ช็อคโกแลต 14. 饼干 คุกกี้ niú pái 15. 牛排 สเต็ก </p> <p> บทสนทนา wáng lán xiǎohóng nǐ è le ma 王兰：小红，你饿了吗？ xiǎohóng wǒ è le nǐ ne 小红：我饿了，你呢？ wǒ yě è le jīn tiān nǐ xiǎng chī shén me 王兰：我也饿了，今天你想吃什么？ jīn tiān wǒ xiǎng chī qā hē fàn 小红：今天我想吃咖喱饭。 nǐ ne wáng lán nǐ xiǎng chī shén me 小红：你呢？王兰，你想吃什么？ wǒ xiǎng chī miàn tiáo hé bǐ sà bǐng 王兰：我想吃面条和比萨饼。 nǐ xǐ huan hē shén me 王兰：你喜欢喝什么？ wǒ xǐ huān hē guǒ zhī 小红：我喜欢喝果汁。 </p>	
ขั้นการปฏิบัติงาน (Task)	11. ครูให้นักเรียนจับคู่ เพื่อฝึกสนทนาประโยค 12. ครูให้นักเรียนแต่ละคู่ โดยครูจะสุ่มเรียก จากนั้นให้นักเรียนลองพูดบทสนทนาที่นักเรียนได้อ่านไป 13. ครูให้นักเรียนแต่ละคนได้ฝึกการฟังและการพูด โดยที่นักเรียนทุกคนจะผ่านการสนทนากับครู และครูจะคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด 14. ครูให้นักเรียนนำโทรศัพท์ขึ้นมา พร้อมเข้าร่วมทำกิจกรรมโดยผ่านโปรแกรม Quizizz 15. ครูให้นักเรียนแต่ละคน ได้เล่นเกมโดยการตอบคำถามผ่าน Quizizz โดยที่นักเรียนแต่ละคนจะได้คำถามไม่ซ้ำกัน และแต่ละข้อคำถามจะมีเวลาเป็นตัวกำหนดในการตอบ ดังนั้นนักเรียนแต่ละคนจะต้องให้ความสนใจกับสื่อที่อยู่ในหน้าจอโทรศัพท์มือถือของนักเรียนแต่ละคน	Quizizz ใบบทความรู้
ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task)	ขั้นสรุป 16. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เกี่ยวกับบทสนทนาที่นักเรียนได้เรียนไปในชั่วโมงนี้ 17. ครูทบทวนคำศัพท์และประโยคสนทนากับนักเรียนพร้อมกันอีกครั้งและให้นักเรียน	ใบบทความรู้

10. การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนระบุคำศัพท์จากคลิปวิดีโอได้	นักเรียนทำแบบฝึกหัด เกี่ยวกับคำศัพท์	แบบฝึกหัด เรื่อง เธออยากทานอะไร (คำศัพท์)
2. นักเรียนฟังและแปลความหมายของบทสนทนา 你想吃什么? ได้	นักเรียนร่วมกิจกรรมตอบคำถามของบทสนทนา ทั้งความหมายและการต่อบทสนทนาให้สมบูรณ์	quizizz
3. นักเรียนพูดโต้ตอบตามหลักการตั้งคำถามโดยใช้ 你想... 什么, 吗? ได้	ให้นักเรียนจับคู่สนทนา	บทสนทนาจากใบความรู้
4. นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ได้ฟังได้	นักเรียนแต่งประโยค โดยนำคำศัพท์มาแต่งให้เป็นประโยคสนทนาของตนเอง	แบบฝึกหัดการแต่งบทสนทนา

11. บันทึกผลหลังการสอน

ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

ด้านทักษะ/กระบวนการเรียนรู้ (P)

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

ปัญหาและอุปสรรค

ข้อเสนอแนะ

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ

(นายอรุณ สรรพคุณ)

ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางสาวคุณาพร มีเจริญ)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน เรื่อง เธออยากทานอะไร

(你想吃什么?) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วระบายทึบลงในกระดาษคำตอบ

1. 草莓

- A: สตอเบอร์รี่ B: แอปเปิ้ล C: ซาลาเปา D: มังคุด

2. 意大利面

- A: สปาเก็ตตี้ B: แคนตาลูป C: ขนมปัง D: ซาลาเปา

3. 沙拉

- A: เเงาะ B: สลัด C: แอปเปิ้ล D: สตอเบอร์รี่

4. 三明治

- A: สลัด B: สปาเก็ตตี้ C: แซนวิช D: ไข่เจียว

5. 面条

- A: ข้าวผัด B: สเต็ก C: ไข่เจียว D: ก๋วยเตี๋ยว

6.

- A: 面条 B: 面包 C: 雨伞 D: 比赛

7.

A: 汉堡包

B: 烧饭

C: 面包

D: 面条

8.

A: 面包

B: 三明治

C: 烧饭

D: 馒头

9.

A: 平安

B: 葡萄

C: 芒果

D: 苹果

10.

A: 葡萄

B: 榴莲

C: 哈密瓜

D: 哈密瓜

11. คุณอยากทานอะไร

A: 你在干吗?

B: 你想吃?

C: 你想做什么

D: 你想吃什么?

12. ฉันอยากทานแซนวิช

- A: 你想吃山竹 nǐ xiǎng chī shān zhú B: 我想吃? wǒ xiǎng chī C: 我想吃三明治 wǒ xiǎng chī sān míng zhì D: 你想吃什
么? me

13. วันนี้คุณอยากทานอะไร

- A: 今天你想吃什么? jīn tiān nǐ xiǎng chī shén me B: 我想吃? wǒ xiǎng chī
C: 今天我想吃什么? jīn tiān wǒ xiǎng chī shén me D: 你想做什么? nǐ xiǎng zuò shén me

14. ฉันอยากกินสปาเก็ตตี้

- A: 意大利面我喜欢? yì dà lì miàn wǒ xǐ huān B: 我想吃意大利面 wǒ xiǎng chī yì dà lì miàn
C: 我想吃什么? wǒ xiǎng chī shén me D: 你做什么? nǐ zuò shén me

15. 你想吃什么?

- A: 我想吃意大利面 wǒ xiǎng chī yì dà lì miàn B: 你想吃意大利面 nǐ xiǎng chī yì dà lì miàn
C: 他想吃水果 tā xiǎng chī shuǐ guǒ D: 我想吃? wǒ xiǎng chī

16. 今天你想吃什么?

- A: 今天我想吃意大利面 jīn tiān wǒ xiǎng chī yì dà lì miàn B: 今天中午我想吃比萨饼 jīn tiān zhōng wǔ wǒ xiǎng chī bǐ sà bǐ
C: 今天中午你想吃比萨饼 jīn tiān zhōng wǔ nǐ xiǎng chī bǐ sà bǐ D: 今天我想吃? jīn tiān wǒ xiǎng chī

17. 你想吃意大利面吗?

- A: 他想吃意大利面 tā xiǎng chī yì dà lì miàn B: 你想吃意大利面 nǐ xiǎng chī yì dà lì miàn
C: 我想吃意大利面 wǒ xiǎng chī yì dà lì miàn D: 你想吃什么? nǐ xiǎng chī shén me

18. ^{nǐ xiǎng chī niú pái ma}
你想吃牛排吗?

A: ^{tā xiǎng chī niú pái}
他想吃牛排

B: ^{wǒ xiǎng chī niú pái}
我想吃牛排

C: ^{nǐ xiǎng chī niú pái}
你想吃牛排

D: ^{nǐ xiǎng chī shén me niú pái}
你想吃什么牛排?

19. ^{wǒ xiǎng chī}
我想吃.....

A: ^{jīn tiān}今天 B: ^{míng tiān qù}明天去

C: ^{hàn bǎo bāo}汉堡包

D: ^{pái duì}排队

20. ^{nǐ xiǎng chī}
你想吃.....

A: ^{shén me}什么 B: ^{zěn me}怎么

C: ^{nà me}那么

D: ^{me me dā}么么哒

21. A: ^{nǐ xiǎng chī shén me}
你想吃什么?

B: ^{wǒ xiǎng chī}
我想吃.....

A: ^{guǒ zhī}果汁

B: ^{kě kǒu kě lè}可口可乐

C: ^{bǐ sà bǐng}比萨饼

D: ^{shuǐ}水

22. A: ^{nǐ xiǎng hē shén me}
你想喝什么?

B: ^{wǒ xiǎng hē}
我想喝.....

A: ^{miàn bāo}面包

B: ^{bāo zi}包子

C: ^{guǒ zhī}果汁

D: ^{shān zhú}山竹

23. A: ^{nǐ xǐ huan hē shén me}
你喜欢喝什么?

B: ^{kě kǒu kě lè}可口可乐。

A: ^{nǐ xǐ huan hē niú nǎi}
你喜欢喝牛奶

B: ^{wǒ xǐ huan hē}
我喜欢喝

C: ^{wǒ xǐ huan hē fàn}
我喜欢吃饭

D: ^{nǐ xǐ}
你喜

^{huān hē}
欢喝

24. A: ^{nǐ chī bǎo le ma}
你吃饱了吗?

B:

A: ^{nǐ chī bái le} **你吃白了** B: ^{nǐ bào ma} **你报吗** C: ^{wǒ bǎo bǎo chī} **我宝宝吃** D: ^{wǒ chī bǎo le} **我吃饱了**

25. A: ^{jīn tiān nǐ xiǎng chī shén me}
今天你想吃什么

B: ^{bǐ sà bǐng}
比萨饼。

A: ^{jīn wǒ chī tiān bǐ sà bǐng} **今天我吃天比萨饼** B: ^{jīn tiān nǐ xiǎng chī shén me ya} **今天你想吃什么呀**
C: ^{jīn tiān wǒ chī bǐ sà bǐng} **今天我吃比萨饼** D: ^{jīn tiān wǒ xiǎng chī bǐ sà bǐng} **今天我想吃比萨饼**

26. A:

B: ^{wǒ xǐ huān hē guǒ zhī}
我喜欢喝果汁。

A:

B: ^{wǒ xiǎng hē chá}
我想喝茶

A: ^{wǒ xiǎng bù xiǎng wǒ hē le}
我想不想 / 我喝了

B: ^{nǐ xiǎng chī shén me hē bǎo le}
你想吃什么? / 喝饱了

C: ^{wǒ bù xiǎng nǐ hē le ma}
我不想 / 你喝了吗?

D: ^{nǐ xǐ huan hē shén me nǐ xiǎng hē shén me}
你喜欢喝什么? / 你想喝什么?

27. A: ^{nǐ xǐ huan chī qiǎo kè lì ma}
你喜欢吃巧克力吗?

B:

A: ^{nǐ xǐ huan chī shén me}
你喜欢吃什么?

B:

A: ^{wǒ xǐ huan chī qiǎo kè lì wǒ xǐ huān chī yì dà lì miàn}
我喜欢吃巧克力 / 我喜欢吃意大利面

B: ^{wǒ xiǎng chī yì dà lì miàn wǒ xǐ huān chī mǐ fàn}
我想吃意大利面 / 我喜欢吃米饭

C: ^{wǒ chī fàn le} 我吃饭了 / ^{wǒ hái méi yǒu chī} 我还没有吃

D: ^{wǒ xǐ huān ma} 我喜欢吗? / ^{wǒ bù xǐ huān} 我不喜欢

28. A: ^{jīn tiān nǐ chī shén me} 今天你吃什么?

B: ^{jīn tiān wǒ chī hàn bǎo bāo} 今天我吃汉堡包。 (问: ^{wèn jīn tiān tā chī shén me} 今天他吃什么?)

A: แอปเปิ้ล B: แซมเบอร์เกอร์ C: เซนวิช D: สปาเก็ตตี้

29. A: ^{nǐ xǐ huān hē shén me} 你喜欢喝什么?

B: ^{wǒ xǐ huān hē kě kǒu kě lè} 我喜欢喝可口可乐。 (问: ^{wèn tā hē shén me} 他喝什么?))

A: ^{kě kǒu} 可口 B: ^{kě kǒu kě lè} 可口可乐 C: ^{bǎi shì} 百事 D: ^{guǒ zhī} 果汁

30. A: ^{wáng lán} 王兰: ^{wǒ xǐ huān chī niú pái} 我喜欢吃牛排, ^{nǐ ne} 你呢?

B: ^{xiǎo hóng} 小红: ^{wǒ xǐ huān chī jiān dàn} 我喜欢吃煎蛋。 (问: ^{wèn shuí xǐ huān chī niú pái} 谁喜欢吃牛排)

A: ^{wáng fēng} 王风 B: ^{wáng xiǎo hóng} 王小红 C: ^{wáng lán} 王兰 D: ^{xiǎo hóng} 小红

แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูด เรื่อง เธออยากทานอะไร (你想吃什么?)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

คำชี้แจง ครูอ่านโจทย์และตัวเลือกให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ให้นักเรียนฟังและเลือกคำตอบให้ถูกต้อง

1. 今天我吃

A. 哈密瓜

B. 咖喱饭

2. 我想吃

A. 汉堡包

B. 巧克力

3. 今天你想吃巧克力和比萨饼吗?

A. 今天我想吃

B. 今天我不喜欢

4. 我想吃米饭和煎蛋。

A. 你喜欢吃米饭和煎蛋吗? B. 你想吃什么?

5. 汉堡包

A. 你喜欢吃什么? B. 你吃饭了吗?

6. 红毛丹, 哈密瓜

A. 你想喝什么? B. 你想吃什么?

ข้อ 7-8 ให้นักเรียนฟังโจทย์ที่ได้ยินจากนั้นเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

王兰: 你好! 你吃饭了吗?

小红：我还没有吃，你呢？

王兰：我也没有吃。

王兰：小红，你想吃什么？

小红：我想吃牛排和三明治

7. 王兰吃饭了吗？

- A. 王兰吃饭了 B. 王兰还没有吃

8. 小红想吃什么？

- A. 饼干，汉堡包 B. 牛排，三明治

9. ให้นักเรียนฟังประโยคที่ครูอ่านดังต่อไปนี้ จากนั้นให้นักเรียนแปลความหมายให้ถูกต้อง

你想吃什么？我想吃汉堡包和意大利面。你呢？我想吃米饭和煎蛋。你喜欢喝什么？我喜欢喝果汁。你呢？我喜欢喝可口可乐。

10. ให้นักเรียนจับคู่สนทนาโดยเลือกประโยคและคำศัพท์ที่กำหนดให้ไปตั้งเป็นบทสนทนา จากนั้นให้จับคู่สนทนาหน้าชั้นเรียน

1. 今天你想吃什么？	2. 你饿了吗？
3. 你喜欢喝什么？	4. 比萨饼
5. 巧克力	6. 果汁
7. 可口可乐	8. 汉堡包

ตัวอย่าง สื่อมัลติมีเดีย Quizizz

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน

โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับ ความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้					
3. นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาและแปลความหมายได้					
4. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามรูปแบบเนื้อหาของประโยคที่เรียนได้					
5. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาของหลักไวยากรณ์ และสรุปออกมาในรูปแบบ Mind Mapping ได้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน					
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียได้					
7. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเป็นวิธีการที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน					
8. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ					
9. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน					
10. นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของแต่ละชั่วโมง					
ด้านสื่อมัลติมีเดีย					
11. สื่อมีความสนุกสนาน					
12. นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ในสื่อมัลติมีเดีย					
13. สื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอมีความเข้าใจง่ายต่อการทำกิจกรรม					
14. สื่อช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงเรียน					
15. สื่อที่นำเสนอวิธีเล่นที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรม					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวคุณาพร มีเจริญ
วุฒิการศึกษา พ.ศ. 2558 สำเร็จปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ)
พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน 8/1 ถนนราชเสวก ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

